

ஆய்வு

தொகுதி - 1

ஆடி, 2000

இதழ் - 1

சமூக விஞ்ஞான மன்றம்
Social Science Forum

பிரதம ஆசிரியர்
எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

நிர்வாக ஆசிரியர்
எம். அல்பிரட்

துணை ஆசிரியர்
எம். பி. சைபுதீன்

ஆலோசனைக்குழு

பேராசிரியர் அ. சிவராஜா
பேராசிரியர் எம்.எஸ். மூக்கையா
பேராசிரியர் எம். சின்னத்தம்பி
கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான்
ஜோன் நைஜல்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் கனகரட்ணம்
எம்.ஐ.அமீன்
கலாநிதி துரை மனோகரன்
வீ. அமீர்தீன்
எஸ். சிவராஜசிங்கம்
வீ. சிவயோகலிங்கம்

ஆய்வு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட விரிவுரையாளர்களின் அமைப்பி-
னூடாக வெளிவரும் சமூக விஞ்ஞான ஆய்விதழாகும். இவ்விதழ் வருடம் இருமுறை
(ஜனவரி, ஜூலை) வெளிவரும்.

பிரசுரத்திற்கு ஏற்கப்படும் கட்டுரைகள், பிரதம ஆசிரியராலும் பல்கலைக்கழக
முதுநிலை ஆய்வாளர்களாலும் அல்லது ஏனைய ஆய்வாளர்களாலும் படிக்கப்பட்டு
பிரசுரத் தகுதி தீர்மானிக்கப்படும். முன்னர் பிரசுரிக்கப்படாத கட்டுரைகளை
பிரசுரத்திற்கெனக் கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

கட்டுரைகள் அச்செழுத்துக்களில் 20லிருந்து 30 பக்கங்களுக்கு உட்பட்டதாக
இருக்க வேண்டும். நூல் விமர்சனங்கள், ஏனைய கண்ணோட்டக் குறிப்புகள் 5
பக்கங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

கட்டுரையின் முகப்புப் பக்கத்தில் கட்டுரைத் தலைப்பு, ஆசிரியர் பெயர், பட்டம்,
பதவி, தபால் விலாசம், தொழில் புரியும் நிறுவனம் முதலிய விவரங்கள் தமிழிலும்
ஆங்கிலத்திலும் தரப்பட வேண்டும். கட்டுரையின் முகநுழைப்பில் கட்டுரையின்
தலைப்பு மாத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

100 சொற்களுக்கு மேற்படாத வகையில் கட்டுரைச் சுருக்கம் இணைக்கப்பட
வேண்டும். இக் கட்டுரைச் சுருக்கம் ஆங்கில மொழியிலும் தரப்பட வேண்டும்.

அச்செழுத்திற் பொறிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் இரு பிரதிகள் பிரதம ஆசிரியருக்கு
அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள், உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியல்கள் கட்டுரையின் இறுதியில்
தரப்பட வேண்டும்.

உசாத்துணை முறை : நூல் எனின், Quine, W. V. (1995) Philosophy of Logic, New
Delhi : Prentice - Hall of India (Ltd). சஞ்சிகை எனின், Myers, S. (1977) "Determinants
of Corporate Borrowing". *Jurnal of Financial Economics* , 5.

ஆய்வு

தொகுதி 1

ஜூலை 2000

மலர் 1

பிரதம ஆசிரியர்
எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

நிர்வாக ஆசிரியர்
எம். அல்பிரட்

ஆய்வு
சமூக விஞ்ஞான ஆய்விதழ்
72, பல்கலைக்கழக வீட்டுத் தொகுதி,
மீவத்தற, பேராதனை,
இலங்கை

ஆசிரியர் கருத்து

பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களும் ஏனைய ஆய்வாளர்களும் தமது ஆய்வுகளை வெளிப்படுத்த தமிழில் ஆய்வேடுகள் இல்லாதது பெருங் குறையாகும். உயர்கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி, ஏனைய உயர் ஆய்வு நிறுவனங்களின் கற்கை போன்றவற்றிற்கு துணையாக இருக்கக்கூடிய அல்லது ஆய்வுத் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கூடிய ஆய்விதழ்கள் தோற்றம் பெறுவது தற்போதைய கல்வி மற்றும் தமிழ் மொழிமூல ஆய்வுகளின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதொன்றாக உள்ளது.

கடந்த தசாப்தங்களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் சிறந்ததொரு தொடக்கத்தை உருவாக்கி இருந்தார்கள். 'சிந்தனை' அவ்வாறு வெளிவந்த முக்கியமான ஆய்விதழாகும். இது கலைப்பீட ஆய்வாளர்களால் வெளியிடப்பட்டது. விஞ்ஞான மற்றும் பொறியியல், மருத்துவ பீட விரிவுரையாளர்கள் விஞ்ஞானச் சிந்தனைகளையும் கண்டுபிடிப்புக்களையும் 'ஊற்றின்' மூலம் மாணவர்கள் பொதுவாசகர்கள் தரத்திற்குட்பட்டதாக வெளியிட்டு வந்தனர். பேராசிரியர் இரா. சிவச்சந்திரன் வெளியிட்ட 'அகிலம் சஞ்சிகையையும்' இங்கு நினைவுபடுத்துவது அவசியமாகும்.

தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு எமது நாட்டில் அமைந்தது கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. தாய்மொழியில் உயர்கல்வி கற்கப் புகுந்த காலத்தில் போதிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் தமிழ் மொழியில் இல்லாமையால் இடர்ப்படுகின்றனர். ஆங்கில மொழி அறிவு இல்லாமையால் மூல நூல்களைப் படித்தறியும் நிலையும் இல்லை என 'ஊற்றின்' ஆரம்ப இதழில் பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் கூறியதை இங்கு கூறுவது பொருத்தமானது.

'சிந்தனை' ஆய்வுச்சஞ்சிகை ஆய்வு வளர்ச்சிக்கான சிறந்த தொடக்கத்தைத் தந்த போதும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அது தொடர்வது பல்வேறு காரணங்களினால் தடைப்பட்டது. 'சிந்தனை' என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இன்று வெளியிட்டு வரும் ஆய்விதழ் அதன் தொடர்ச்சி என்றும் தாக்கம் என்றும் கூறலாம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தில் கடந்த சில வருடங்களாக இயங்கிவரும் 'சமூக விஞ்ஞான மன்றம்' நீண்ட-காலமாக தடைபட்டுப் போன 'சிந்தனை' மரபை மீண்டும் தோற்றுவிப்பதை ஓர் இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்பட்டது. அதன் பெறுபேறுதான் இந்த சமூக விஞ்ஞான ஆய்விதழின் ஆரம்பமாகும்.

'ஆய்வு' உயர்கல்வித் தேவையுள்ளவர்களையும் அதேவேளை அறிவுத் தேவையுள்ள பொது வாசகர்களையும் கவனத்திற் கொண்டே தனது பணியைச் செய்யவுள்ளது. எனினும் கல்வி நோக்கு மற்றும் ஆய்வுத்துறை வளர்ச்சிக்கு என சஞ்சிகைகளை தமிழில் வெளியிடுவது கடின முயற்சியாகும்.

ஆய்வுத்துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர்களும், தமிழில் இத்துறைகளின் வளர்ச்சி அவசியம் என கருதுபவர்களும், நலன் விரும்பிகளும் ஆதரவளிப்பதன் மூலமே 'ஆய்வு' இது போலுள்ள இதழ்களும் தமது முயற்சியில் வெற்றி பெற முடியும். ஆய்வின் முதலாவது ஆசிரியத் தலையங்கம் இச்செய்தியையே சமூகத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறது.

பொருளடக்கம்

- பிரான்சின் அரசியல் முறை 1
பேராசிரியர் அ. சிவராஜா
- அபிவிருத்தியும் தொழில் பயிற்சியும் 13
பேராசிரியர் மா.செ. மூக்கையா
- மனித வள விருத்தியும் கல்விச் செயற்பாடும் 29
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
- குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நவீன தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம் 41
ஜோன் நைஜல்
- மனித உரிமைகளும் சுயநிர்ணய உரிமையும் - சர்வதேசச் சட்ட நோக்கு 52
வி. ரி. தமிழ்மாறன்
- காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று : ஒரு கண்ணோட்டம் 86
எம். அல்பிறட்

பிரான்சின் அரசியல் முறை

பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராஜா

1. அறிமுகம்

பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசு முன்னைய அரசியல் யாப்புகள் உருவாக்கிய நான்கு அரசியல் முறைகளிலும் காணப்பட்ட குறைபாடுகள் காரணமாகவே நடைமுறைக்கு வந்தது. அவற்றின் பிரதான குறைபாடுகள் :

- (1) நிர்வாகத்தின் உறுதியின்மை.
- (2) அரசாங்கத்துக்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படாமை.¹

பிரான்சின் அரசியல் வாழ்வில் இரண்டு மாதிரியான உறுதியின்மைகள் காணப்பட்டன. முதலாவது அரசாங்க உறுதியின்மை. சாதாரண காலங்களில் தீர்த்து வைக்க வேண்டிய கடுமையான பிரச்சினைகள் இல்லாத போதும் கூட ஓர் அரசாங்கத்தின் வாழ்வு ஒரு வருடம் வரையே நீடித்தது. இது கொள்கையில் மாற்றமில்லாது அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகும். பெரும்பாலான அமைச்சர்கள் தொடர்ந்து பதவி வகிக்க பிரதம மந்திரி மாறினார். மிகவும் உறுதியான சிவில் சேவை பிரான்சில் இருந்ததாலேயே இது சாத்தியமாயிற்று. பிரதானமான சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர் ஓர் அரசியல் பங்கினை வகித்தார்.

இரண்டாவது மாதிரியான உறுதியின்மையானது முற்றிலும் வேறுபட்டது. இது குறிப்பிட்ட மிகவும் சிரமமான பிரச்சினைகளை பிரான்ஸ் எதிர் நோக்கிய போது ஏற்பட்டது. உதாரணமாக ஐரோப்பிய பாதுகாப்பு சமூகத்தில் ஜேர்மனிக்கு மீண்டும் ஆயுத உதவி வழங்குவது அல்லது அல்ஜீரிய பிரச்சினை. அங்கே தனியே பல எண்ணிக்கையுள்ள கட்சிகள் இருந்தது மாத்திரமல்ல அக்கட்சிகளினுள்ளே பல பிரிவுகள் இருந்தமையாலும் எந்தத் தீர்மானங்களையும் எடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே உறுதியின்மை அசெம்பிளியின் உறுதியின்மையினையும் தேசம் தீர்மானங்களை எடுக்க முடியாமையையும் பிரதிபலித்தது.²

இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து பிரான்ஸ் மீள வேண்டுமென எல்லோரும் விரும்பினர். பொது விருப்பம் இல்லாத ஒரு தேசத்தில் ஒரு பொது விருப்பத்தை

எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது. செயற்படு பெரும்பான்மை இல்லாத ஓர் அசெம்பிளியில் ஒரு பெரும்பான்மையினை ஏற்படுத்துவது எவ்வாறு? பொது விருப்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்படு பெரும்பான்மை ஏன் இருக்கவில்லை? இதற்கு பிரான்ஸ் அசெம்பிளியில் கட்டுப்பாடு மிக்க கட்சிகள் இல்லாமையே அடிப்படைக் காரணம் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பிரான்ஸ் மிகப்பல கட்சிகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு கட்சியும் மிகப் பெரும் பிரிவுகளையும் வேறுபடும் அபிப்பிராயங்களையும் கொண்டிருந்தன. அவ்வாறாயின் ஓர் உறுதியான அரசாங்கத்தையும் பொது விருப்பத்தையும் எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் நடத்திய கலந்துரையாடல்களில் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜனநாயக அரசியல் யாப்புக்களைப் பொறுத்து மூன்று மாதிரிகளே இருக்க முடியுமென்று தெரிந்தது. அவை பிரித்தானிய மாதிரி, அமெரிக்க மாதிரி, மூன்றாவது மாதிரியான ஜந்தாவது பிரான்சியக் குடியரசின் அரசியல் யாப்பு.³

பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசின் அரசியல் யாப்பு

சுவத்தி

பிரான்சிய மக்கள் இத்தால் 1789 ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனம் வரை விலக்கண்படுத்திய படியும் 1946 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் சுவத்தி மறு உறுதியும் குறைநிர்ப்பும் செய்த படியும் மனிதனின் உரிமைகள் தேசிய இறைமையின் தத்துவங்களின் மீதான அதன் ஈடுபாட்டையும் பிரகடனப்படுத்துகிறது.

அத்தகைய தத்துவங்களின் பெறுமதிகளது அடிப்படையிலும், மக்களது சுதந்திரமான தீர்மானத்தின் படியும் குடியரசு கடல் கடந்த பிரதேசங்கள் அந்த தத்துவங்களைப் பின்பற்றுவதாக அறிவித்தால் அவற்றின் ஜனநாயக படிமுறை வளர்ச்சியினைக் கருத்திக் கொண்டு விடுதலை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற பொது இலட்சியத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றுக்குப் புதிய ஸ்தாபனங்களை இத்தால் வழங்கும்.⁴

சரத்து 1

குடியரசும் கடல் கடந்த பிரதேசங்களது மக்களும் சுதந்திரமான தீர்மானத்தின் மூலம் தற்போதைய அரசியல் யாப்பினை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஒரு சமுதாயமாகின்றன.

பகுதி I

இறைமை பற்றி

சரத்து 2

பிரான்ஸ் ஒரு பிரிக்க முடியாத, மதசார்பற்ற, ஜனநாயக, சமூகக் குடியரசாகும். பிறப்பு, இனம், மதம் என்ற வேறுபாடுகள் இன்றி சட்டத்தின் முன் எல்லாப் பிரசைசுகளும் சமத்துவத்தினை நிச்சயப்படுத்தும்.

சரத்து 3

தேசிய இறைமை மக்களுக்கு உரியது. அது இந்த இறைமையினை தனது பிரதிநிதிகள் ஊடாகவும், மக்கள் தீர்ப்புகள் என்ற வழிகளிலும் செயற்படுத்தும்.

அரசியல் யாப்பு விதிக்கும் சூழ்நிலைகளின் கீழ் வாக்குரிமை நேரடியானதாகவோ மறைமுகமானதாகவோ அமையலாம். அது எப்போதும் எல்லோருக்குமானதாகவும் சமமாகவும் இரகசியமானதாகவும் இருக்கும்.

சிவில், அரசியல் உரிமைகளை உடைய வளர்ந்த இரு பாலார்களையும் சேர்ந்த எல்லா பிரான்ஸ் பிரசைசுகளும் சட்டம் தீர்மானிக்கும் சூழ்நிலைகளில் வாக்களிக்கலாம்.

சரத்து 4

வாக்குரிமையினை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரசியற் கட்சிகளும் குழுக்களும் கருவிகளாயிருக்கலாம்.⁵

பகுதி II

குடியரசின் ஜனாதிபதி

சரத்து 5

குடியரசின் ஜனாதிபதி அரசியல் யாப்பு மதிக்கப்படுதலை பார்த்துக் கொள்வார். தனது நடுவு நிலையின் படி அரசாங்க அதிகார சபைகளின் ஒழுங்கான செயற்பாட்டினையும் அரசு தொடர்ந்திருத்தலையும் நிச்சயப்படுத்துவார்.

அவர் தேசிய விடுதலை, ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, சமுதாயத்தின் உடன்பாடுகள், ஒப்பந்தங்கள் என்பவற்றை உத்தரவாதம் செய்வார்.

சரத்து 6

குடியரசின் ஜனாதிபதி 7 வருடங்களுக்குக் கடமையாற்றவென மாநகர சபைகளின் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள், கடல் கடந்த பிரதேசங்களின் அசெம்பிளிகள், பொதுச்சபைகள், பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தவர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு தேர்தல் கழகத்தினால் தெரிவு செய்யப்படுவார்.

சரத்து 7

முதலாவது வாக்கெடுப்பில் பிரான்சின் ஜனாதிபதி அறுதிப் பெரும்பான்மையினால் தெரிவு செய்யப்படுவார். இது கிடைக்காவிடின் இரண்டாவது வாக்கெடுப்பின் மூலம் சார்பு பெரும்பான்மையுடன் தெரிவு செய்யப்படுவார்.

அரசாங்கம் கூட்டப்பட்டிருக்கும் போது வாக்களிப்பு ஆரம்பமாகும்.

பதவியிலிருக்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் காலாவதியாவதற்கு குறைந்தது 20 நாட்களுக்கு முன்பு ஆகக் கூடியது 50 நாட்களுக்கு முன்பு புதிய ஜனாதிபதிக்கான தேர்தல் இடம் பெற வேண்டும்.

சரத்து 8

குடியரசின் ஜனாதிபதி பிரதமரைத் தெரிவு செய்வார். பிரதமர் அரசாங்கம் இராஜினாமாச் செய்வதாக கடிதம் வழங்கினால் பிரதமரின் கடமைகளை ஜனாதிபதி முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார்.

பிரதமரின் பிரேரணைகளின் பேரில் அரசாங்கத்தின் மற்றைய அங்கத்தவர்களை அவர் நியமிப்பதோடு அவர்களது கடமைகளையும் அவரே முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார்.

சரத்து 9

அமைச்சர்கள் சபைக்கு குடியரசின் ஜனாதிபதி தலைமை வகிப்பார்.

சரத்து 10

இறுதியாக நிறைவேற்றிய சட்டம் அரசாங்கத்துக்கு அறிவிக்கப்பட்ட 15 நாட்களுள் குடியரசின் ஜனாதிபதி சட்டங்களை அமுல்படுத்துவார். காலக்கெடு முடிவடைய முன்பு அவர் சட்டத்தினை மறு பரிசீலனை செய்யுமாறோ அல்லது அதன் சில சரத்துக்களை மறு பரிசீலனை செய்யுமாறோ கோரலாம். இந்த மறு பரிசீலனையினை மறுக்க முடியாது.

சரத்து 11

நடைமுறையிலுள்ள ஸ்தாபனங்களின் செயற்பாட்டினைப் பாதிக்கக் கூடிய அரசியல் யாப்புக்கு முரணாகாத ஓர் ஒப்பந்தத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான அதிகாரத்தினை தரும் அல்லது சமுதாய உடன்பாட்டிற்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கோ அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒழுங்கமைப்போடோ சம்பந்தப்படும் எந்த மசோதாவையும் உத்தியோக பூர்வபுத்தகத்தில் பிரசுரித்த பின்பு அரசாங்கம் பாராளுமன்றம் கூடியிருக்கும் போதோ அல்லது இரு அசெம்பிளியின் கூட்டு பிரேரணையின் போதோ பிரேரித்தால் குடியரசின் ஜனாதிபதி அதனை ஒருமக்கள் தீர்ப்புக்கு விடலாம்.

மக்கள் தீர்ப்பு மசோதாவுக்குச் சாதகமாக தீர்மானித்தால் இதற்கு முன் வந்த சரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட காலக் கெடுவினுள் ஜனாதிபதி அதனை அமுல்படுத்துவார்.

சரத்து 12

பிரதமருடனும் அசெம்பிளிகளினது தலைவர்களோடும் கலந்தாலோசித்த பின்னர் குடியரசின் ஜனாதிபதி தேசிய அசெம்பிளி கலைக்கப்பட்டுள்ளதென அறிவிக்கலாம். கலைக்கப்பட்டதன் பின் குறைந்தது 20 நாட்களுக்குப் பின் கூடியது 40 நாட்களுக்குள் பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

சரத்து 13

அமைச்சர்கள் சபையில் தீர்மானிக்கப்படும் விதிகளையும் கட்டளைகளையும் குடியரசின் ஜனாதிபதி ஒப்பமிடுவார். அரசின் சிவில் அல்லது இராணுவபதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிப்பார்.

சரத்து 14

வெளிநாட்டு அரசுகளுக்கு ஜனாதிபதி தூதுவர்களையும் இராஜதந்திரிகளை நியமிக்கலாம். வெளிநாட்டு தூதுவர்களும் இராஜதந்திரிகளும் அவரிடம் அங்கீகாரத்துக்காக அனுப்பி வைக்கப்படலாம்.

சரத்து 15

ஜனாதிபதி ஆயத்தப்படைகளின் ஆணையிடும் தளபதி ஆவார். தேசிய பாதுகாப்புக்கான உயர் சபைகளுக்கும் குழுக்களுக்கும் தலைமை வகிப்பார்.

சரத்து 16

அரசியல் யாப்பினுள் அமைந்த அரசாங்க அதிகாரத்தின் ஒழுங்கான செயற்பாடு தடைப்படும் போதோ, குடியரசின் ஸ்தாபனங்கள், தேசத்தின் சுதந்திரம், ஆள்புலத்தின் ஒற்றுமை அல்லது சர்வதேச கடமைப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவது பயமுறுத்தப்படுவதற்குள்ளாகும் போதோ பிரதமர், அசெம்பிளிகளின் தலைவர்கள், அரசியல் யாப்பு சபை என்பவற்றுடன் உத்தியோக பூர்வமாகக் கலந்தாலோசித்த பின்னர் இந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை ஜனாதிபதி எடுப்பார். ஆவசரகால அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தும் போது பாராளுமன்றம் (ஜனாதிபதியால்) கலைக்கப்படும்.⁶

சரத்து 17

குடியரசின் ஜனாதிபதிக்கு மன்னிப்பு வழங்கும் உரிமையுண்டு.

பகுதி III

அரசாங்கம்

சரத்து 20

தேசத்தின் கொள்கையினை அரசாங்கம் தீர்மானிப்பதோடு வழி நடத்தும். அது நிர்வாகத்தினையும் ஆயுதப் படைகளையும் கொண்டிருக்கும்.

சரத்து 21

பிரதமர் அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டினை வழி நடத்துவார். தேசிய பாதுகாப்புக்கு அவரே பொறுப்பு. சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதனை அவர் கண்காணிப்பார். சரத்து 13க்கு உட்பட்டு அவருக்கு ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரங்களும் உண்டு. சிவில், இராணுவப் பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமிப்பார்.

பகுதி IV

பாராளுமன்றம்

சரத்து 24

பாராளுமன்றம் தேசிய அசெம்பிளியினையும் செனட்டையும் கொண்டிருக்கும். தேசிய அசெம்பிளி அங்கத்தவர்கள் நேரடி வாக்கின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவர். முறைமுக வாக்கின் மூலம் செனட் தெரிவு செய்யப்படும். செனட் குடியரசின் பிரதேச அலகுகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும். பிரான்சுக்கு

வெளியே வாழும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் செனட்டில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும்.’

பகுதி V

பாராளுமன்றத்துக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையிலான
தொடர்புகள் பற்றி

சரத்து 34

எல்லா சட்டங்களும் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படும்.

சரத்து 35

போர்ப் பிரகடனத்திற்கு பாராளுமன்றம் அனுமதி வழங்கும்.

சரத்து 36

அமைச்சர்கள் சபையின் கூட்டத்திலே மார்சல் சட்டம் அறிவிக்கப்படும். 12 நாட்களுக்குப் பின்பும் அது நீடிக்கப்பட வேண்டுமாயின் பாராளுமன்றம் அதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும்.

சரத்து 39

பிரதமரோ பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தவர்களோ ஒரு சட்ட மூலத்தினை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு உரிமையுண்டு.

அரசின் சபையுடன் கலந்தாலோசித்த பின் அரசாங்க மசோதாக்கள் அமைச்சர்கள் சபையினால் ஆராயப்படலாம். அதன் பின் இரு அசெம்பிளிகளும் ஒன்றின் செயலகத்தில் அவை ஒப்படைக்கப்படும். நிதி மசோதாக்கள் முதலில் தேசிய அசெம்பிளியிலேயே முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.

பகுதி VI

ஒப்பந்தங்களும் சர்வதேச உடன்படிக்கைகளும்

சரத்து 52

குடியரசின் ஜனாதிபதி ஒப்பந்தங்கள் பற்றி பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்துவதோடு அவற்றை அங்கீகரிக்கலாம். அங்கீகாரத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படாத சர்வதேச உடன்படிக்கைகளின் முடிவுகளை கொண்டு வரும் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றி அவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

பகுதி VII

அரசியல் யாப்புச் சபை

சரத்து 56

அரசியல் யாப்புச் சபை 9 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருக்கும். அவர்களது பதவிக்காலம் 9 வருடங்கள் என்பதோடு அங்கத்துவம் புதுப்பிக்கப்படமாட்டாது. ஒவ்வொரு மூன்று வருடங்களுக்கும் ஒரு முறை மூன்றில் ஒரு அங்கத்தவர்களின் இடங்கள் மாற்றப்படும். இச்சபையில் மூன்று அங்கத்தவர்கள் ஜனாதிபதியால் தெரிவு செய்யப்படுவர். மூன்று பேர் தேசிய அசெம்பிளியின் தலைவராலும் 3 பேர் செனட்டின் தலைவராலும் தெரிவு செய்யப்படுவர். 9 அங்கத்தவர்கள் தவிர முன்னைய ஜனாதிபதிகளும் பதவி காரணமாக இச்சபையில் அங்கத்துவம் பெறுவர். இச்சபையின் தலைவர் ஜனாதிபதியால் தெரிவு செய்யப்படுவார்.

குடியரசு ஜனாதிபதியின் தேர்தல் ஒழுங்கு முறைப்படி நடப்பதை யாப்புச் சபை உறுதிப்படுத்தும். குற்றச் சாட்டுக்களை பரிசீலனை செய்வதோடு வாக்களிப்பின் முடிவுகளையும் அறிவிக்கும்.

பிரதிநிதிகள், செனட்டர்களின் தேர்தல் ஒழுங்கு முறை பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் எழாமாயின் யாப்புச் சபை இறுதி முடிவு எடுக்கும்.

யாப்புச் சபை மக்கள் தீர்ப்பு நடத்தும் வழிமுறைகளின் ஒழுங்கு முறைகளை உறுதிப்படுத்துவதோடு அதன் முடிவுகளையும் அறிவிக்கும்.

யாப்புச் சபையின் தீர்மானங்களை எந்த வகையான நீதிமன்றங்களிலும் மேன்முறையீடு செய்ய முடியாது.*

பகுதி VIII

நீதித்துறை அதிகாரிகள்

சரத்து 64

நீதித்துறை அதிகாரிகளின் சுதந்திரத்திற்கு உத்தரவாதி குடியரசின் ஜனாதிபதியாவார். நீதித்துறை உயர் சபை அவருக்கு உதவி வழங்கும்.

சரத்து 65

குடியரசின் ஜனாதிபதி நீதித்துறையின் உயர் சபைக்குத் தலைமை தாங்குவார். இதற்கு நீதி மந்திரி உப தலைவராவார்.

ஒரு சேதன உறுப்பு சட்டம் தீர்மானிக்கும் நிபந்தனைகளுக்கேற்ப உயர் சபை ஜனாதிபதியினால் தெரிவு செய்யப்படும் மேலும் 9 அங்கத்தவர்களை கொண்டிருக்கும்.

மேன்முறையீட்டு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கான வேட்பாளர்களையும், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற முதல்தலைவர்களது வேட்பாளர்களையும் உயர் சபை சமர்ப்பிக்கும். மற்றைய நீதிபதிகள் நியமனத்துக்காக நீதிமந்திரி சமர்ப்பிக்கும் பிரேரணைகளில் தனது அபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவிக்கும். மன்னிப்பு வழங்கும் விடயங்களில் இதன் அபிப்பிராயம் பெறப்படும். இந்நீதித்துறை உயர் சபை நீதிபதிகளது ஒழுக்காற்று சபையாகவும் செயற்படும்.

பகுதி IX

பொருளாதார சமூகச் சபை

சரத்து 69

எப்போது அரசாங்கம் கோருகின்றதோ அப்போது அதற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் பாராளுமன்ற மசோதாக்கள், விதிகள், கட்டளைகள் அரசாங்க மசோதாக்கள் என்பவை பற்றி பொருளாதாரச் சமூகச் சபை தனது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும்.

சரத்து 70

குடியரசுக்கு அல்லது சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார, சமூக இயல்புடைய எந்தவொரு பிரச்சினை பற்றியும் பொருளாதார சமூகச் சபையிடமிருந்து அரசாங்கத்தினால் ஆலோசனை பெறப்படும். பொருளாதார சமூக இயல்புடைய எந்தத் திட்டமும் அல்லது எந்தத் திட்டத்துடனும் சம்பந்தப்படும் மசோதா அதன் ஆலோசனைக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்.

சரத்து 71

பொருளாதார சமூகச் சபையின் அமைப்பும் அதன் செயற்படு வழிமுறை பற்றிய விதிகளும் ஒரு சேதன உறுப்பு சட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும்.⁹

திருத்தங்கள் பற்றி

சரத்து 89

அரசியல் யாப்பினைத் திருத்தும் ஆரம்ப முயற்சி பிரதமராலும் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களாலும் பிரேரிக்கப்படும் போது ஜனாதிபதிக்குரியதாகும்.

திருத்தத்திற்கான அரசாங்க அல்லது பாராளுமன்ற மசோதா ஒரே மாதிரி இரு அசெம்பிளிகளிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒரு மக்கள் தீர்ப்பில் அனுமதி கிடைத்த பின்னரே திருத்தம் நடைமுறைக்கு வரும்.

ஜனாதிபதி தீர்மானித்து பாராளுமன்றம் காங்கிரஸ் முறையில் கூடி ஐந்தில் மூன்று ஆதரவு வாக்குகளைப் பெறுமானால் ஒரு திருத்தத்திற்கு மக்கள் தீர்ப்பு அவசியமில்லை.

பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசின் அரசியல் முறை (1958)

பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசு நெருக்கடியான நிலைகளின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டதாகும். நாலாவது குடியரசு பிரான்சின் உறுதியற்ற நிலையினை ஏற்படுத்திய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணத் தவறிவிட்டது. அரசாங்கம் மூன்றாவது குடியரசுக் காலத்திலிருந்தது போல் ஆட்டங்காணும் நிலையிலும் எதிர்காலம் பற்றி நிச்சயம் அற்ற நிலையிலும் இருந்தது. இவற்றுக்கும் மேலாக நாடு பொருளாதார நெருக்கடிகளில் அமிழ்ந்திருந்தது. மேலும் அல்ஜீரியப் பிரச்சினை தொடர்ந்தும் இடர்களை விளைவித்து வந்தது. பாரிஸ் அரசாங்கம் அல்ஜீரிய குழப்பக்காரர்களுடன் உடன்பாட்டுக்கு வர எவ்வளவு முயன்ற போதிலும், அல்ஜீரியாவில் குடியேறியிருந்த பத்து இலட்சத்துக்கு மேலான மக்கள் தங்களால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாத எத்தகைய உடன்படிக்கையும் உடனடியாக முறியடிக்கப்படும் எனப் பகிரங்கமாகக் கூறினர். இப்பிரென்சுக் குடியேற்றக்காரரும் பிரென்சு இராணுவத் தலைவர்களும் சேர்ந்தே நாலாவது குடியரசின் அழிவுக்கு வழி வகுப்பதில் இறுதியில் பொறுப்பாகவிருந்தனர். இக்குடியேற்றக்கார தலைவர்கள் ஓய்வு பெற்றிருந்த ஜெனரல் டீ கோலை மீண்டும் ஆட்சியில் பொறுப்பு வகிப்பதற்கு அழைப்பதன் மூலம் உறுதியான ஆட்சி ஏற்படும் என்றும், அல்ஜீரியாவை கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வர முடியும் எனவும் எதிர்பார்த்தனர். அல்ஜீரியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பிரெஞ்சு சிவில் இராணுவ அதிகாரிகளே ஜெனரல் டீ கோலை ஆட்சியில் அமர்த்துவதற்கு இறுதியில் பொறுப்பு வகித்தனர். உறுதியான அரசாங்கம் நிறுவப்பட வேண்டுமென்பதிலும் தாம் முக்கியமான குறிக்கோளொன்றை அடைவதற்காகவே ஆட்சி பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றோமென்பதிலும் அவர் உறுதியான நம்பிக்கை

கொண்டிருந்தார். அதற்காக அவர் பலர் எதிர் பார்த்தது போல் ஒரு சர்வாதிகாரியாகத் தன்னை ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஐந்தாவது குடியரசின் அரசியல் யாப்பினை வரைவதிலும் நெருக்கடியான சமயங்களில் அவசரகால அதிகாரங்களைத் தான் கொண்டிருப்பதற்கு அவசியமான ஒழுங்குகளைச் செய்வதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

1958 யூன் 3ஆம் திகதி பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசியல்நியதிச் சட்டம்¹⁸ கோலைத் தலைவராகக் கொண்ட அரசாங்கத்திற்கு பின்வரும் தத்துவங்களுக்கமைய ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பினை தயாரிக்குமாறு அதிகாரம் வழங்கியது:

- 1) அதிகாரத்தின் ஒரே வாய்க்காலாக சர்வஜன வாக்குரிமை இருத்தல் வேண்டும்.
- 2) அரசாங்கமும் பாராளுமன்றமும் தத்தம் துறையில் முழு அதிகாரத்துடன் செயலாற்றக் கூடியதாக சட்டமியற்றுதல் நிர்வாகம் செய்தல் என்பவை சார்ந்த அதிகாரங்களை தனித்தனியாக அமைத்தல் வேண்டும்.
- 3) அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்துக்கு பொறுப்பு வகுத்தல் வேண்டும்.
- 4) அடிப்படை (உரிமைகள்) சுதந்திரங்கள் மதிக்கப்படத் தக்கவாறு நீதிப் பரிபாலன அமைப்பு சுதந்திரமாக இயங்குதல் வேண்டும்.
- 5) பிரான்சுக்கும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்குமிடையே தொடர்பு இருக்கும் வகையில் அரசியல் யாப்பில் ஏற்பாடு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.¹⁹

பாராளுமன்றம்

செனேற்

பாராளுமன்றம் ஈரங்க மன்றங்களைக் கொண்டதாகும். அவை முறையே தேசிய அசெம்பிளியும் செனேற்றும் ஆகும். செனேற் பிரதேச ரீதியிலான அமைப்புக்களுக்கும் பிரான்சுக்கு வெளியே வாழும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்குகிறது. 9 வருடங்களுக்கு இதன் அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதோடு ஒவ்வொரு மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை இதன் அங்கத்தவர்களில் 1/3 பகுதியினர் புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். யாப்பினை வரைந்தோர் செனேற்றின் அதிகாரத்தினை அதிகரிக்க விரும்பினர். அதனால் பிரதம மந்திரியும் அரசாங்கமும் விரும்பினால் செனேற் சட்டம் ஒன்றுக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க முடியும். யாப்பின் 45ஆவது சரத்துப்படி பிரதமந்திரி இரு சபைகளிலிருந்தும் சமமான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு மகா நாட்டில் இரு சபைகளுக்குமிடையிலான வேறுபாடுகளைத் தீர்க்க முடியும்.

பிரான்சில் இரு சபைகளும் ஒரே வகையான அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளன. ஆனால் நிதி மசோதாவின் முதல் வாசிப்பு தேசிய அசெம்பிளியிலேயே இடம் பெற வேண்டும். 1958ஆம் ஆண்டின் 5ஆம் குடியரசு யாப்பு தேசிய அசெம்பிளி செனேற்றினை மட்டுப்படுத்துவதற்கு இடமளிக்கவில்லை. அரசாங்கம் விரும்பினால் சட்டங்களுக்கு மறுப்பாணை விதிக்கும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளது. அரசாங்கம் தலையிடாவிடில் இரு சபைகளுக்குமிடையில் தொடர்ச்சியான கருத்தொருமைப்பாட்டின்மைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதற்கு இடமளிக்கவில்லை. ஒரு கூட்டுக்குழுவினை அமைத்து அத்தகைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண இடமுண்டு."

குறிப்புகள்

1. Raymond Aron, France Steadfast and changing (London: Oxford University press, 1960), p. 5
2. Ibid., p. 22
3. Ibid., p. 24
4. Pierre Mendes France, A Modern French Republic (London: Weiden field and Nicholson, 1963), p. 193
5. Ibid., p. 194
6. Ibid., pp. 194-195
7. Ibid., pp. 196-197
8. Ibid., pp. 199-204
9. Ibid., p. 205
10. Dorothy Pickles, The Government and Politics of France (London: Methuen & Co Ltd, 1973), pp. 22-24
11. Ibid., p. 27

அர்வ்ருத்தியும் தொழில் பயிற்சியும்

பேராசிரியர் மா.செ. மூக்கையா

உலகப் பொருளாதாரம் இப்போது பெருமளவுக்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வருவதுடன் மிகவும் போட்டியான முறைகளிலும் வளர்ந்து வருகின்றது. இத்தகைய போக்கினைக் கொண்ட உலகப் பொருளாதார அமைப்பில் தொழிலாளர்கள் தமது தொழிற்பயிற்சினையும் திறமைகளையும் வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலமே தமது வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்திக் கொள்ளத் தேவையான பொருளாதார வளத்தினை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு நாடும் தனது மக்களின் தொழிற் திறமைகளை விருத்திச் செய்வதற்கான முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதன் மூலம், அவர்களுக்கு சிறந்த தொழில் வாய்ப்புக்களை பெற்றுக் கொடுக்க முடிகிறது. தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி திறன் இதனால் அதிகரிப்புக்குள்ளாகிறது. முதலீடுகள் கவரப்படுகின்றன. இதனால் உழைக்கும் சக்தியும் அதிகரிக்கின்றது. இவை யாவற்றினதும் இணைந்த விளைவாக குடும்பங்களினது வாழ்க்கைத் தரமும் உயரமுடியும். சிறந்த ஆரோக்கியம், போஷாக்கான உணவு, கல்வி யாவும் சேர்ந்து வாழ்க்கையினை உயர் வாழ்க்கைத் தரங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. எனவே பொருளாதார வளர்ச்சியினையும் குடும்பங்களின் உயர் வாழ்க்கைத் தரங்களையும் அடைய வேண்டுமானால் அதற்காக மானிட மூலவளத்தின் மீது முதலீடு செய்வதில் அதுவும் குறிப்பாக, கல்வித்துறையின் வளர்ச்சிக்காக முதலீடு செய்வது அத்தியாவசியமானது என்பதில் உலகெங்கும் ஒத்த கருத்து வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாக கடந்த பல தசாப்தங்களாக உலக நாடுகள் பலவற்றில் முன்னர் எப்போதும் ஏற்பட்டிராத வகையில் பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்லுவதில் தீவிரமான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மறுபுறத்தில் இவ்வாறான முதலீடுகள் மாத்திரம் பெருமளவுக்கு விரைவான வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்தி விடும் என்றும் நம்புவதற்கில்லை. தவறான சூழல்களில் மக்கள் மீது இடும் முதலீடுகள் தவறிய செலவினங்களாகவோ, முடங்கி விடும் மூலவளங்களாகவோ மாறும் ஆபத்தும் உண்டு.

மனித மூலவளத்தின் முக்கியத்துவம்

சில நாடுகள் மனித மூலவளத்தின் மீது பெருமளவு முதலீடுகளைச் செய்திருந்த போதிலும் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏன் அடையவில்லை, குடும்பங்கள் தமது அங்கத்தவர்களை முன்னேற்றமடைய செய்வதற்கு செய்ய வேண்டிய முதலீடுகளை போதியளவு மேற்கொள்ளாத போது எவ்வாறு அரசாங்கங்கள் தமது பங்கினை அளித்து ஊக்குவிக்கலாம் என்பன போன்ற கருத்துக்களை விரிவாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

மனித வளம்

தொழிலாளர்கள் என்னும் வகைப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவர்கள் விவசாயிகளாகவோ அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவோ (நிலமற்றவர்களாகவும் முறையான தொழிற் பயிற்சியற்றவர்களாகவும் வேதனங்களுக்காக உடல் ஊதியத்தை விற்று விவசாயத் துறையில் பணிபுரிபவர்களே இப்பிரிவினர்) கைத்தொழிற் நிலையங்களில் பணிபுரிபவர்களாகவோ கூட இருக்கலாம். ஆனால் மேற்கூறிய அனைத்து துறை சார்ந்து தொழில் புரிபவர்களுமே அவர்கள் புரியும் தொழில்களை சிறப்பாக செய்வதற்கு தேவையான அடிப்படை பயிற்சியினை பெற்றிருத்தல் அவசியமாகிறது. அத்துடன் எழுத்தறிவு மற்றும் தொழில்களுக்கான சிறப்புப் பயிற்சிகளைப் பெற்றிருத்தல் மாத்திரமன்றி சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் சிக்கலான கருமங்களை சமாளிக்கவும், அவற்றினை முறையாக ஒழுங்கு செய்யவும் தேவையான பயிற்சிகளையும் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலமே அவர்கள் அத்தொழில்களை சிறப்பாக செய்து முன்னேற முடியும். எனவே மனித மூலவளத்தினை விருத்தியடையச் செய்வதற்காக மேற்கூறிய பயிற்சிகளை பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கத்துடனேயே சுகாதாரம், போஷாக்குணவு, கல்வி, தொழிற்பயிற்சி ஆகிய துறைகளில் முதலீடுகளை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இவையாவும் ஒவ்வொருவரதும் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலங்களிலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் வாழும் காலம் வரையிலும் தொடர வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய முதலீடுகள் மூலமே தொழிலாளரது உற்பத்தித்திறனை உயர்த்த முடியும் என்பது மாத்திரமன்றி தொழிலாளர்களதும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரதும் பொருளாதார நலன்களை உயர்த்த தேவையான மனித மூலவளத்தினையும் உருவாக்கவும் முடிகிறது என்பதனை வற்புறுத்தி கூறவேண்டும்.

குறைந்த புரத சக்தி நுகர்ச்சி காரணமாக ஏற்படும் போஷாக்கின்மையினை ஈடுசெய்வதின் மூலமும், இரும்பு, அயடின் போன்ற முக்கியமான போஷாக்கு சக்தி நுகர்ச்சியினை அதிகரிப்பதன் மூலமும் தொழிலாளரது உள், பௌதீக, உள்ளார்ந்த திறன்களை விருத்தி செய்து அவர்களது உற்பத்தி திறனை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். இந்தியாவினதும் பிலிப்பைன்சினதும் விவசாயப்

பண்ணைகளில் இவை தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மக்களின் உயரத்திற்கேற்ப அவர்களின் நிறை அதிகரித்து காணப்பட்டது. பொதுவாக நீண்ட காலப் போக்கில் ஒருவர் பெறக் கூடிய போஷாக்கு அளவினை அறிந்து கொள்ள இது சிறந்த ஒரு குறிகாட்டியாகும். அதே நேரத்தில் இளம் பருவத்தில் சிறந்த போஷாக்குணவு பெறுவதனால் உயரம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதும் அறியப்பட்டுள்ளது.²

இவ்விரு குறிகாட்டிகளையும் சிறந்த வகையில் பெற்றவர்களாக தொழிலாளர்களது உற்பத்தித்திறன் இந்தியா, பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய நாடுகளின் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிகமாக காணப்பட்டமையினை இனங்காண முடிந்தது. முதனிலைக் கல்வி காரணமாக எவ்வாறு உற்பத்தித் திறனில் பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம் என நம்பக் கூடியதாக உள்ளதோ அதேயளவினை ஒத்ததாக இளம் பிராயத்தில் வழங்கப்படும் போஷாக்கு உணவின் அளவு குறைவு காரணமாகவும் உற்பத்தித்திறனில் பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம் என்பதும் தெரிய வந்துள்ளது.³

தனிப்பட்டவர்களது உற்பத்தி திறனில் அதிகரிப்பு ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கு அவர்களுக்கு கல்வி மிக அத்தியாவசியமாகின்றது. சிறுவர்கள் பொதுவான கல்வியினை பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் பின்னர் அவர்கள் தொழில்களைப் புரிய தேவையான பயிற்சிகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாகின்றன. மென்மேலும் கற்பதற்கு அடிப்படையான அறிவாற்றல் அத்தியாவசியமாகின்றது. தொழிலாளர்கள் தமக்கு கொடுக்கப்படும் நியாயமான, பொறுப்புக்களை செய்து முடிக்கவும், வழங்கப்படும் தகவல்களை பயன்படுத்தி காரியமாற்றவும், நவீன தொழிநுட்பங்களையும், உற்பத்தி நடைமுறைகளையும் பின்பற்றி உற்பத்தியில் ஈடுபடவும் அறிவாற்றல் கல்வியே பயனுடையதாகிறது. சீனா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் பண்ணைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் மூலம் இத்தகைய கருத்துகளுக்கு சார்பான உதாரணங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. சீனாவில் னான் மாகாணத்தில் வாழும் சிறந்த கல்வி கற்ற பண்ணையாளர்கள் கூடிய உற்பத்தி திறன் மிக்க விவசாய தொழில் நுட்பங்களை பின்பற்றினர் என்பது அறியப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே இந்தியாவின் விவசாயத்துறையில் பசுமைப்புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட காலப்பகுதியில் உயர் மட்ட விவசாய உற்பத்தி தொழில் நுட்பங்களை நன்கு கல்வி கற்ற விவசாயிகள் பின்பற்றினார்கள். ஆதே போன்று முதனிலை கல்வியினை மாத்திரம் பெற்றிருந்த விவசாயிகளும் உயர் மட்ட விவசாய உற்பத்தி தொழில் நுட்பங்களை பின்பற்றினர். ஆனால் இவ்விரு சாராரில் நன்கு கல்வி கற்றவர்களே கூடிய உற்பத்தியினை பெற்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁴

தொழிலாளர்களை குறித்த ஒரு தொழிலுக்கு சிறப்பாக பயிற்றுவிப்பதானால் மேற்கூறிய வகையிலான உயர் உற்பத்திகளை பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். தொழிற்பயிற்சி, தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றில் கூடிய

முதலீடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ள நாடுகளான தைவான், சீனா ஆகியவற்றில் உள்ள தொழில்களிலே அத்தொழில்களில் பணிபுரிபவர்களுக்கு சிறப்பு பயிற்சிகளை அளித்தமை காரணமாக தலா தொழிலாளர்களுக்கான உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளமையினை கண்டறிந்துள்ளனர். எனவே பசுமைப் புரட்சி போன்ற அணுகுமுறைகளை பின்பற்றும் போது திட்டமிடுபவர்கள் மனித மூலவளத்தின் மீது ஏற்படுத்தப்படும் பாதிப்பு மிக முக்கியமான விளைவுகளை அதன் உற்பத்தி திறனைப் பொறுத்து ஏற்படுத்த முடியும் என்பதனை அவதானிக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளின் சிறந்த ஆரோக்கியமும், போஷாக்குணவும் காரணமாக அவர்களின் கற்கும் ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. கெளத்தமாலா என்னும் நாட்டில் ஆய்வாளர்கள் பாடசாலை பிள்ளைகளுக்கு குழந்தை பருவத்திலிருந்து 10 வருடங்கள் வரை புரதம் நிரம்பிய உணவு வகைகளை போதிய அளவில் அளித்ததன் காரணமாக பிற்பட்ட காலங்களில் அவர்கள் கல்வியில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுள்ளமையினை ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்துள்ளனர். நாட்டு மக்களுக்கு பொதுக் கல்வியினை வழங்குவதனை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும்.⁵ பேரு நாட்டில் இரண்டாம் நிலைக் கல்வியினை பெறாத ஆண் தொழிலாளர்களில் 25 வீதமானோரே தொழில் தருநர்களிடம் தொழில் பயிற்சியினைப் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் இரண்டாம் நிலைக் கல்வியினை பெற்றவர்களிலோ 52 வீதமானோர் தொழில் பயிற்சியினை பெற்றுக் கொண்டனர் என்பது தெரிய வந்துள்ளது.⁶

தொழிலாளர்களைப் பயிற்சி பெற்றவர்களாக்குவதனால் அவர்களுடைய உழைக்கும் திறனும் அதிகரிப்புக்குள்ளாகின்றது. கூடிய வெளியீட்டினை கொண்டதான உற்பத்தி திறன் கூடிய தொழிலாளர்களையே சந்தைப் பொருளாதாரங்கள் விரும்புகின்றன. ஏனெனில் கூடிய உற்பத்தி திறன் மிக்க தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தெர்ழில்களே சந்தையில் போட்டியிடும் சக்தியினைக் கொண்டனவாக காணப்படுகின்றன. முன்னர் மத்திய திட்டமிடல் பொருளாதாரங்களாக இருந்த நாடுகளும் கூட இப்போது கல்வி, தொழில் பயிற்சி என்பவற்றை பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கே அவ்வாறான பயிற்சிகளை பெற்றிராத தொழிலாளர்களை விட கூடிய வேதனங்களை அளிக்கின்றன. முன்னர் அந்நாடுகளின் சந்தை நிலைமைகளினால் வேதனங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. நிருவாக சட்ட திட்டங்களினாலேயே வேதனங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன. சிலோவேனியா முன்னர் பொதுவுடமை ஆட்சியிலிருந்த ஒரு நாடாகும். ஆனால் இப்போது அங்கே சந்தைப் பொருளாதாரமே நிலவுகின்றது. அதனால் அங்கே உற்பத்தித் திறனின் அடிப்படையிலேயே இப்போது வேதனங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுவது மாத்திரமன்றி கல்வி பயிற்சி கொண்ட அல்லது தொழிலில் முன் அனுபவம் கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கே கூடிய வேதனமும் வழங்கப்படுகின்றது.⁷

மனித மூலவளம் போதியளவில் கிடைப்பதில்லை

கல்வியை கூடியளவில் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் தனிப்பட்டவர்கள் கூடிய உற்பத்தி திறனைக் கொண்டவர்களாக உருவாகுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகின்றன. இதனால் 1960ஆம் ஆண்டின் பின்னர் உலகெங்கிலும் கல்விக்காக பதிவு செய்யப்பட்டவர்களின் அளவு அதிகரித்துள்ளது. அதனால் இன்று அது ஐந்து மடங்காக பெருகியுள்ளமையும் வியப்புக்குரியதல்ல. உலகில் இரண்டாம் நிலை கல்வியை பெற்றுள்ள பத்து பேரில் ஐந்து பேர் இப்போது தாழ்மத்திய வருமானம் பெரும் நாடுகளிலேயே காணப்படுகின்றனர். ஆனால் 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த அளவானது 10 பேருக்கு 3 பேராகவே காணப்பட்டனர். 1960ஆம் ஆண்டில் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் வயது வந்தோரில் மூன்றில் ஒரு பங்கினரே எழுத்தறிவு மிக்கவராயிருந்தனர். ஆனால் அது 1990ஆம் ஆண்டளவில் ஐம்பது வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. உலகின் அனைத்து பிரதேசங்களிலும் மக்களது எழுத்தறிவு, வளர்ச்சி அடைந்துள்ள போதிலும் நாடுகளுக்கிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. உலகின் பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் இன்றும் ஆண்களை விட பெண்கள் கல்வி கற்க செல்வது குறைவாக இருந்தபோதிலும் கூட பெண்கள் கல்வி கற்பதற்காக பாடசாலை செல்வது இப்போது முன்னரை விட கூடியளவு அதிகரித்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு உண்மையாகும்.⁸

மனித வளத்தினை விருத்தி செய்வதற்காக உலகெங்கிலும் பாடசாலை செல்லுதல், சார்ந்த நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து வந்துள்ளன. இருந்த போதிலும் இன்றும் பல நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி பின் தங்கியுள்ளதோடு மனித வள வளர்ச்சி சார்ந்து முரண்பாடான நிலைமைகளே காணப்படுகின்றன. இதற்கு இரண்டு பிரதான காரணங்கள் உள்ளன:

- 1) மனித வளத்தினை சரிவரவும் போதியளவிலும் பயன்படுத்தாமை.
- 2) மனித வளத்தினை விருத்தி செய்வதற்கான முதலீடுகள் தவறான முறைகளிலும் தரக் குறைவான முறைகளிலும் ஏற்பட்டமை.

மனித வள விருத்திக்காக முதலீடுகளை பெருமளவில் செய்திருந்த போதிலும் அவற்றின் விளைவாக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு சாதகமற்ற சூழல்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் விருத்தியடையவில்லை. அதுபோன்றே சில இடங்களில் மனித வள விருத்திக்காக உருவாக்கப்பட்ட முதலீடுகளை சரியான முறையில் செய்திருந்தால் தரமானதும், போதியளவினதுமான தொழிலாளரை பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அப்பிரதேசங்களில் முறையான முதலீடுகளைச் செய்யாததன் காரணமாக அவ்வாறான தரமிக்க தொழிலாளர்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. அத்தகைய தவறான முதலீடுகளுக்கு போதிய உதாரணங்கள் உள்ளன. குறைந்த வருமானம் பெற்றவர்களுக்கு உணவு விநியோகிக்கப்பட்ட போதிலும், அதன் காரணமாக அத்தகைய பிரிவினது போஷாக்கின்மை குறைபாட்டை போதியளவில் தீர்க்க

முடியவில்லை. பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்கள் செல்வது அதிகரித்திருந்த போதிலும் கல்வி பெறுபேறுகள் திருப்தியாக அமையவில்லை. பொதுத்துறை தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்று சித்தியடைந்தவர்களுக்கு போதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படவில்லை. இவற்றினை மனித வள விருத்திக்காக செய்யப்பட்ட தவறான முதலீடுகளின் விளைவுகள் எனக் குறிப்பிட்டாலும் தவறாகாது.⁹

பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக உலக நாடுகள் சிலவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் உபாயங்கள் பொருத்தமற்றனவாக காணப்படுவதனால், அந்நாடுகளில் தொழிலாளர்களுக்கான கேள்வி போதியளவில் ஏற்படவில்லை. இதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் பெற்ற கல்வி, தொழிற்பயிற்சி என்பன குறைபயன்பாட்டிற்கானாகின்றன. தென்கிழக்காசியா உட்பட்ட பல்வேறு பிரதேசங்களில் இத்தகைய பிரச்சினைகள் நிலவுகின்றன. வியட்நாம், பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய இரண்டு நாடுகளினதும் தொழிலாளர்கள் தென்கிழக்காசிய பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட ஏனைய நாடுகளை விட கூடிய எழுத்தறிவு கொண்டிருந்தனர். இருந்த போதிலும் வியட்நாமில் பின்பற்றப்பட்ட மத்திய திட்டமிடல் உபாயமும், பிலிப்பைன்சில் பின்பற்றப்பட்ட இறக்குமதிக்கான பதிலீட்டு வாய்ப்பு உபாயமும் காரணமாக இவ்விரு நாடுகளினதும் மனித வளத்தின் முழுப்பயன்பாட்டினையும் அந்நாடுகள் பெற முடியாது போய்விட்டது என்ற அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்போது பொருளாதார வெற்றியினை பெற்றுள்ள தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மலேசியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் ஆரம்ப காலங்களில் மனித அபிவிருத்தி குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டது. இருந்த போதிலும் பின் வந்த காலங்களில் கல்வி துறையில் விஸ்தரிப்பினையும் தொழிலாளருக்கான கேள்வி அதிகரிப்பினையும் உபாயங்களையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான உபாயங்களையும் பின்பற்றியதன் மூலம் அந்நாடுகள் இப்போது சமீபசமயம் தான் உள்ளன.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் மனித வள வளர்ச்சிக்காக இடப்பட்ட முதலீடுகள் அந்நாட்டிற்கு வேறுவழிகளில் நன்மையினை அளித்துள்ளன. கல்வி பயிற்சி பெற்ற பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு மக்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்று அங்கு உழைத்த வருமானத்தை தமது நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தனர். பிலிப்பைன்ஸின் தற்போதைய தேசிய வருமானத்தில் அவ்வாறு வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் நிதி அந்நாட்டின் முக்கிய வருமானமாக காணப்படுகின்றது. வியட்நாமில் மனித வள வளர்ச்சிக்காக முன்னர் முதலீடுகள் செய்யப்பட்டன. இப்போது இந்நாடு சந்தைப் பொருளாதாரத்தை பின்பற்றுவதன் காரணமாக தேவைப்படுகின்ற கூடியளவான தொழிலாளர்களை பெற்றுக் கொள்ள அம்முதலீடுகளே காரணமாக தென்படுகின்றன. மனிதவளம் விருத்தியடையும் போது அதற்கு சமாந்திரமாக தொழிலாளர்கள் பெறும் பயிற்சிக்கு ஏற்ற வகையில் தொழில் சந்தையும் விருத்தியுற்றால்தான் அங்கே பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் முழு

நன்மையையும் அடைய முடியும் என்பதனை பிலிப்பைன்ஸ், வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளினுடைய அனுபவங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.¹⁰

அரசாங்கத்தினது மனிதவள கொள்கைகளின் சில குறைபாடுகள் காரணமாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் நன்மை அடைய முடியாது போவதுண்டு. இதற்கு சில உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டலாம். அரசு கல்விக்காக செலவினங்களை மேற்கொள்ளும் போது நிருவாக அதிகாரிகளுக்காகவும், கல்வி வளர்ச்சிக்கு தேவையான உள்ளீமைப்புக்களுக்காகவும் அதிகளவில் நிதியினை ஒதுக்கீடு செய்து விட்டு, ஆசிரியர்கள், கல்விக் கூட உபகரணங்கள் என்பவற்றிற்கு போதியளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாத போது பாடசாலைக் கல்வியின் தரம், அளவு என்பன பாதிக்கப்படுகின்றன. போதியளவில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாததால் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் தரம் குறைந்து செல்கின்றது. இவற்றின் விளைவாக இறுதியில் தொழில் சந்தையில் எதிர்பார்க்கப்படும் தரங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் தொழிலாளர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுவதில்லை. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் உயர் கல்விக் கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுவதனால், இரண்டாம் நிலை, முதலிலை கல்வி என்பன கவனிக்கப்படாமல் போவதுண்டு. எனவே மனித வள விருத்திக்காக முதலீடுகளை செய்யும் போது அவை உற்பத்தி திறன் மிக்கதாக அமையும் வகையில் வழிகாட்டுவதாக கல்விக் கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

குடும்பங்கள் தமது அங்கத்தவர்களது ஆரோக்கியம், கல்வி ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்வதில் அக்கறை காட்டுவது இயல்பு. ஏனெனில் அவ்வாறான முதலீடுகள் பின்னர் அவர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதிலும் உழைக்கக் கூடிய திறனை தரும் பொருளாதார நன்மையினை அளிக்கின்றன. அவர்கள் செய்யும் முதலீட்டினை விட பலமடங்கு கூடிய நன்மைகளை பெறக்கூடிய வாய்ப்பும் இதனால் ஏற்படுகிறது.

அனைத்து நாடுகளிலுமே கூடிய கல்வி பயிற்சி பெற்றவர்களில் பெரும்பான்மையினர் பயிற்சி பெறாதவர்களை விடக் கூடிய வருமானங்களைப் பெறுகின்றனர். பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவாக ஏற்பட்டு வருகின்ற இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் சரி, தலா வருமானம் வீழ்ந்து செல்லும் ஐவொரி கோஸ்ட், பேரூ, சலொலேனியா ஆகிய நாடுகளிலும் சரி, பாடசாலை சென்ற ஆண்களும் பெண்களும் அவ்வாறு பாடசாலை சென்று கல்வி பெறாதவர்களை விட கூடிய வேதனங்களை பெறுவதனை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இத்தகைய வேதனங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மிக அண்மைக்காலங்களிலேயே இந்நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.¹¹

பொதுவான நிலைமைகள் இவ்வாறு காணப்பட்ட போதிலும், தொழிற் சந்தையில் கல்வி பயின்றவர்கள் கிடைக்கக் கூடியதான அளவுகளைப் பொறுத்தே வேதன வேறுபாடுகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் கல்வி கற்றவர்களுக்கு ஒப்பளவில் பற்றாக்குறை காணப்படுவதோடு

அத்தகைய தொழிலாளர்களுக்கான கேள்வி அதிகமாயிருப்பதால் அவர்களுக்கான வேதனங்கள் மிக உயர்வாயுள்ளன. மறுபுறத்தில் ஐவொரி கோஸ்ட் நாட்டில் கல்வி கற்ற தொழிலாளர் நிரம்பல் குறைவாக இருப்பதனால் அந்நாட்டிலும் கல்வி கற்ற தொழில்களுக்கு வேதனங்கள் அதிகமாகவே உள்ளன. ஆனால் சலொவேனியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கல்வி கற்ற தொழிலாளர்கள் தாராளமாக கிடைக்கப் பெறுவதால் கல்வி கற்காத தொழிலாளர்களில் இருந்தும் ஆகக்கூடிய வேதன வேறுபாடுகள் இந்நாடுகளில் இல்லை. தாழ் மத்திய வருமானம் பெறுகின்ற நாடுகளில் ஆரம்ப கல்வி பெற்றவர்களுக்கும் இரண்டாம் நிலை கல்விகற்றவர்களுக்கும் இடையேயான வேதன வேறுபாடுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் அவை ஒரு சில நாடுகளைத் தவிர்த்த பெரும்பாலான நாடுகளில் பாடசாலை செல்லாதவர்களுக்கும் ஆரம்ப கல்வி பெற்றவர்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை விட அதிகமானதாகவே காணப்படுகின்றது. கல்வி கற்றதனால் கூடிய வேதனம் பெறுவதில் ஆண்களை விட பெண்கள் மத்தியிலேயே கூடிய வேறுபாடுகளை பேரு, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனால் பெண்கள் அந்நாடுகளில் ஆண்களை விட கூடிய வேதனங்களை பெறுகிறார்கள் எனக் கூறமுடியாது. பாடசாலை சென்ற பெண்கள் பாடசாலை செல்லாத பெண்களை விட கூடிய வேதனங்களை பெறுகின்றனர்.

யதார்த்த நிலை இவ்வாறாக காணப்பட்டாலும் கூட குடும்பங்களைப் பொறுத்த மட்டில் மனித வள விருத்திக்காக குறைந்த அளவான முதலீட்டினையே செய்கின்றன. இதனால் இவ்வாறான நிலைமைகளில் அரசாங்கங்களே மனித வள அபிவிருத்திக்காக மேலதிக முதலீட்டினை செய்ய வேண்டியுள்ளன. மனிதவள அபிவிருத்தியில் இடப்படும் முதலீட்டினால் பெறக்கூடிய நன்மைகள் பற்றிய அறிவு பொதுவாக குடும்ப மட்டங்களில் போதியளவில் ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக ஆரோக்கியம், போஷாக்குணவு ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது பற்றிய கருத்துக்கள் பெரும்பாலான நாடுகளில் போதியளவில் பிரசித்தமாகவில்லை. ஆரோக்கியம், போஷாக்குணவு என்பன பற்றி மக்கள் மத்தியில் போதிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுவதனை அரசாங்கம் உறுதி செய்ய வேண்டும். ஆதன் மூலம் குடும்ப மட்டத்தில் இத்துறை சார்ந்த முதலீடுகளை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியும். நன்கு கல்வி கற்ற சமூகங்கள் புதிய தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்தும் வளர்ச்சி நிலைக்கு வந்து விடுகின்றன. அவையே பின்னர் நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன. அரசாங்கங்கள் மனித வள அபிவிருத்திக்காக வழங்கப்படும் ஊக்குவிப்பு திட்டங்களை வறிய குடும்பங்களுக்கு அல்லது ஆரம்ப கல்விக்கு மாத்திரம் இலவசமாக வழங்குவதன் மூலம் பற்றாக்குறையாக காணப்படும் முதலீட்டு பிரச்சினைகளை ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டுவர முடியும்.

சிறுவர்களை விட சிறுமியரே கல்வி கற்பதில் பின்னிற்கும் நிலைமைகளை சமபடுத்தக் கூடிய வகையிலான விசேட ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பெண்களுக்கு கல்வியினை அளிப்பதனால் அவர்கள் தொழிற்சந்தையில் தொழில் வாய்ப்புக்களை பெறும் நன்மையினை அடைவது மாத்திரமன்றி, கருவள கட்டுப்பாடு, பிரசவ கால மரணங்களைக் குறைத்தல், சிறந்த ஆரோக்கியம், போஷாக்குக் குறைவு, குழந்தைகளுக்கு சிறந்த கல்வி ஆகிய நன்மைகளையும் அடைய முடிகிறது. பொதுத் துறை இவற்றில் தலையிடாது போனால் இத்தகைய நன்மைகளை பெற முடியாது போய்விடலாம்.¹²

குறித்த பிரிவினருக்கு எதிரான பாரபட்சங்களை இல்லாதொழித்தல், மக்களது வறுமை நிலையை குறைத்தல், சமத்துவத்தை அதிகரிக்கச் செய்தல் ஆகிய இலக்குகளை அடைவதற்காக அரசாங்கம் மனிதவளத்தின் மீது குறிப்பாக வறுமையான பிரிவினர் மீது இத்தகைய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தும் முதலீடுகள் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. உற்பத்தி திறன் சார்ந்த கல்வி பாடசாலைபுடன் நின்று விடுவதில்லை. பெரும்பாலானோர் தமது தொழில் புரியும் காலம் முழுவதிலுமே தொழில் திறனை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக தாம் தொழில் புரியும் தொழில்தளங்களிலும், முறையான பயிற்சி நிலையங்களிலும் தொழில் பயிற்சியினை பெற்று வருகின்றனர். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தும் தொழில் வழங்குபவர்களைப் பொறுத்தும் பயிற்சி என்பது ஒருவகை முதலீடாகவே கருதப்படல் வேண்டும். பயிற்சி முடிந்ததும் கூடிய வேதனங்களைப் பெறலாம் என்ற காரணத்தினால் தொழிலாளர்கள் கட்டணங்கள் செலுத்தி பயிற்சியினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். வேறு சிலர் சில சமயங்களில் குறைந்த வேதனங்களைத் தரும் தொழில்களில் இணைந்து பின்னர் தொழிலில் சிறப்பு தேர்ச்சி பெறுவதற்கு முன்வருவதுண்டு. அது போன்றே தொழில் நிறுவனங்களும் தமது தொழிலின் வளர்ச்சிக்கு பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் தேவை என்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி வழங்குவதற்காக முதலீடு செய்வதுண்டு. இரு சாராரும் தாம் செய்யும் முதலீடுகளினால் நிச்சயமாக அதிக வருமானம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதில்லை. பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் தாம் தொழிற் பயிற்சி பெற்ற நிறுவனத்தை விட்டு பின்னர் வெளியேறலாம். அதே போன்று தொழில் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கு பொறுத்தமான தொழில் வாய்ப்பு கிடைக்காமல் போகலாம். இதற்காக இருசாராரும் தமது முதலீட்டுக்கு ஏற்ற பிரதியீடுகள் கிடைப்பதனை உறுதி செய்யும் வகையிலான ஏற்பாடுகளை செய்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். தொழில் வழங்குவோர் பயிற்சியின் பின் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலுக்கு உறுதி வழங்குவதுடன் தாம் பெற்ற பயிற்சிக்கான செலவினை தாம் தொழிலை விட்டு நீங்குவதாயின் நிருவாகத்திடம் நட்புடைய கொடுத்துவிடும் ஒப்பந்தங்களுக்கும் உட்படுகின்றனர். இவ்வாறான இருதரப்பு ஏற்பாடுகள் காரணமாக பயிற்சி

காரணமாக ஏற்படும் உற்பத்தி திறன் அதிகரிப்பில் ஏற்படும் நன்மைகளை தொழிலாளரும், தொழில் வழங்குவோரும் பங்கிட்டுக் கொள்ள முடிகிறது. பயிற்சிக்காக செய்யப்படும் முதலீடுகள் நன்மைகளைக் கொண்டு வரக்கூடியதாயிருப்பதால், பெரும்பாலான பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளில் அரசாங்க முதலீடுகள் சிறிய பங்கினையே வகித்தாலும் கூட தனியார் துறையினர் எஞ்சிய பங்கினை வழங்குவதற்கு தயங்குவதில்லை. நிறுவனங்கள் நடாத்தும் பயிற்சிகள் பெருமளவுக்கு ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுகிறது.

நிறுவனங்களின் அளவு, உரிமையாளர்களின் இயல்புகள் என்பவற்றிற்கேற்பவே பயிற்சிகள் நாடுகளுக்கிடையேயும், வெவ்வேறான துறைகளுக்கேற்பவும் வேறுபடுகின்றன.

1991ஆம் ஆண்டில் மெக்சிக்கோவில் மொத்தத் தொழிலாளர்களில் 24 வீதமானோர் தாம் புரியும் தொழில்களிலேயே மேலதிக தொழில் நுட்பங்களை பெறுவதற்கான பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அது யப்பானில் 37 வீதமாக இருந்தது.¹³ இந்தோனேசியாவில் காணப்பட்ட உயர் தொழில் நுட்ப கைத்தொழில்கள் குறைந்த தொழில் நுட்பங்களை பின்பற்றும் கைத்தொழில்களை விட கூடியளவான தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் நுட்ப பயிற்சிகளை அளித்துள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. தாய்வானில் ஏற்றுமதிக்காக இரசாயன உற்பத்திகளை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களை விட மூன்று மடங்கு அதிகமான தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிக்கின்றன. தாய்வானின் புடவைத் தொழில்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஆறு மடங்கான தொழிலாளர்களை இரசாயன கைத்தொழில்கள் பயிற்றுவித்தன என்பதும் அறியப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதியினை நோக்கமாகக் கொண்ட உற்பத்தி, தொழில் நுட்ப அறிவில் ஏற்பட்டு வரும் முன்னேற்றங்கள், தொழிற்படையின் கல்வி, பொருளாதாரச் சுற்றோட்டம், வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புக்கள் ஆகிய பல்வேறு காரணங்களும் சேர்ந்து தொழில்நிறுவனங்களை அவர்களது தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிக்க வேண்டிய நிர்வாகத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. பயிற்சி என்பது தொழிலாளர்களுக்கும், தொழில் வழங்குவோருக்கும் இறுதியில் நன்மையளிப்பது உண்மையானால் சந்தைப் பொருளாதாரங்களில், பொருளாதார சூழ்நிலைகளை அனுசரிக்கும் வகையில் அரசு இத்தகைய மனிதவள முதலீடுகளில் தலையிட வேண்டுமா என்ற வினா வழங்கப்படுகிறது. சந்தைகளில் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டாலோ அல்லது பொருளாதார நோக்கமல்லாத காரணங்களுக்காகவோ அரசாங்கம் பயிற்சி போன்ற நடவடிக்கைகளில் முதலீடு செய்யலாம் என வாதிடப்படுவதும் உண்டு.

போதுவான கல்வி பயிற்சி நடவடிக்கைகளில் தனியாரது முதலீடுகள் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

தொழில் சந்தையில் தொழிலாளரது தொழிற்பயிற்சி மட்டங்கள் காணப்படுமேயானால் தொழிற் பயிற்சிக்காக ஏற்படுத்தும் முதலீடுகள் போதிய விளைவுகளை ஏற்படுத்த மாட்டாது என்பதன் காரணமாக நிறுவனங்கள் பயிற்சிக்காக முதலீடு செய்ய விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் நிறுவனங்கள் தமது தொழிலாளர்களை பயிற்றுவித்ததன் பின்னர் அவர்கள் இந்நிறுவனங்களை விட்டு வேறு தொழில் தேடிச் சென்று விடலாம் என்ற அச்சம் காரணமாகும். இப்பிரச்சினையின் உண்மை தாற்பாரியங்கள் பற்றி போதிய தகவல்கள் இல்லை.

கொரியாவில் பரும்படியாக்க தொழிலாளர்களில் 5 முதல் 6 வீதமானோர் மாதாந்தம் தமது தொழிற்சாலைகளை விட்டு வேறு தொழில்களுக்கு செல்கின்றனர். இருந்த போதிலும் கூட கொரியாவில் தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிப்பது நீண்ட கால போக்கில் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுத்துகிறது என்பதால் பயிற்சிகள் மீது அங்கே தொடர்ந்தும் கூடியளவு முதலீடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. குறைந்த பட்ச வேதனங்களின் அளவு உயர்மட்டத்தில் காணப்படுவதும், பயிற்சியாளருக்கு கூடிய வேதனங்கள் அளிக்க வேண்டும் என்பதும் போன்ற தொழிற் சட்டங்கள் காரணமாக பயிற்சியின் மீதான முதலீடுகள் குறைகின்றன.¹⁴ மெக்சிக்கோவில் நடைமுறையில் உள்ள தொழில் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களது சிரேஷ்ட நிலைமைகளை தகுதியாகக் கொண்டு அவற்றின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பதவி உயர்வுகள் வழங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளை உருவாக்குவதால் அந்நாட்டில் தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கான முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை.¹⁵ இவ்வாறான நிலைமைகளில் முன்னேற்றகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால் தொழில்பயிற்சி சார்ந்த கொள்கை அமைப்புகளில் மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அத்தகைய மாற்றங்களில் பின்வருவன முக்கியமானவை:

- 1) தொழிலாளர்களின் தொழிற்பயிற்சிக்காக நிருவாகம் மேற்கொள்ள வேண்டிய செலவினங்கள்.
- 2) பயிற்சி காலத்தில் தொழிலாளருக்கு வழங்க வேண்டிய குறைந்த பட்ச படிகள் அல்லது வேதனங்களின் அளவு பற்றிய தொழிற் சட்டங்கள்.

மெக்சிக்கோவில் நடைமுறையில் உள்ள தொழில் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களது சிரேஷ்ட நிலைமைகளின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பதவி உயர்வுகள் வழங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளை உருவாக்குவதால் அங்கே தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கான முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் ஊக்குவிக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறான நிலைமைகளில் திருத்தம் ஏற்பட வேண்டுமானால் கொள்கை அமைப்புகளில் மாற்றங்கள் அல்லது தொழிற்சாலைகள், தொழிலாளரது தொழிற்பயிற்சிக்காக ஏற்படக் கூடிய செலவீனங்களுக்கு மான்யங்கள் வழங்க நேரிடும்.

எவ்வாறான தொழிற்பயிற்சிக்கு சந்தையில் கேள்வி அதிகம் உண்டென்பதனை அறிவித்தல் அவ்வாறான பயிற்சிகளின் காரணமாக ஏற்படக்

கூடிய நன்மைகள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குதல் ஆகிய நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டியுள்ளது. முறைசாரா துறைகள் சார்ந்த தொழில்களிலேயே இத்தகைய பிரச்சினைகள் காணப்படுவதாக நம்பப்பட்ட போதிலும் அத்தகைய துறைகளிலேயே பெருமளவில் தொழிலாளர்கள் இணைந்து பின்னர் பயிற்சி பெறுவதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. கானா நாட்டில் காணப்பட்ட சிறியளவிலான கைத்தொழில்கள் பற்றிய ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்ட போது அங்கே 44 வீதமான தொழிலாளர்கள் அவ்வாறான தொழில்களில் பயிலுனராக காணப்பட்டனர். 52 வீதமான நிலையங்கள் தமது தொழிற்சாலைகளில் பயிலுனர்களை பயிற்றுவிப்பதிலும் அப்போது ஈடுபாடு காட்டின. ஏனைய நாடுகளில் இது பற்றி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள் சிறியளவிலான கைத்தொழில்களில் தொழில் பயிற்சி சார்ந்த பிரச்சினைகள் எதிர்நோக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தினையே தெரிவித்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முறைசாராதுறை சார்ந்த தொழில்களில் அவற்றின் தற்போதைய நடவடிக்கைகள் தொடர வேண்டியளவில் தொழில் நுட்ப பயிற்சிகள் காணப்படுவதாக நம்பப்படுகிறது. சந்தைப்படுத்தல், புதிய தொழில் நுட்பங்கள், பொதுவான வர்த்தக நுட்பங்கள் என்பன பொறுத்து முறைசாராத் துறைகள் போதியனவாக இல்லை. இத்தகைய குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக சிறிய நிறுவனங்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி சேவைகளை வழங்க செய்த ஏற்பாடுகள் அண்மைக்காலங்களில் சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதற்கு பொருத்தமான உதாரணமாக மெக்சிக்கோவில் நடைமுறையில் உள்ள பல்முகப்படுத்தப்பட்ட ஆதரவு வழங்கும் சேவைகள் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினை குறிப்பிட்டு கூறலாம். இந்நிகழ்ச்சி சிறிய அளவிலான நிறுவனங்களுக்கு இத்தகைய உதவிகளை வழங்குவதனை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளுக்கு உட்பட்ட பல்வேறு நிறுவனங்களைப் பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வாய்வுகளின் படி இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டில் இலாபம் ஏற்படும் வகையில் உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்தமையினையும் அதற்கு இசைவாக உற்பத்திச் செலவு காணப்பட்டமையினையும் தொழில் வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தமையினையும் இவையாவற்றினதும் இறுதி விளைவாக நிறுவனங்களின் இலாபங்கள் அதிகரித்தமையினையும் அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

இருந்தபோதிலும் இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் வரையறைக்குட்பட்டே காணப்படுகின்றன. அதற்கு இரண்டு காரணங்களை குறிப்பாக கூறலாம். அரசின் தலையீடுகளின் மூலம் சிறிய நிறுவனங்களை பலப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளுக்கான நிடுவாக செலவினங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதும் அதற்கு ஒரு காரணமாகும். சிறு நிறுவனங்கள் அதிகளவில் வீழ்ச்சியடைவது இரண்டாவது காரணமாகும்.

பின்வரும் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு வழிகாணும் நோக்குடனேயே பல்வேறு நாடுகளிலும் அரசாங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் பயிற்சியினை வழங்க முயல்கின்றன :

1. தொழிலாளர்கள் மத்தியில் போதியளவில் தொழில் பயிற்சி காணப்படாத குறைபாடு.
2. இளைஞர்கள் பெருமளவாக தொழிலற்று காணப்படும் குறைபாடு.
3. பொருளாதாரங்களின் நிலைமாறு காலங்களில் தொழிலாளர்கள் தமது தொழில்களிலிருந்து இடம் பெயர வேண்டியமை.
4. பொருளாதார அமைப்பு உருமாறுகையில் தொழிலாளர்கள் தொழில் இழக்கின்றமை.
5. வாய்ப்புக்களும் அனுகூலங்களும் அற்ற தொழிலாளர்களின் வறுமை சார்ந்த பிரச்சினைகள்.

பிரச்சினைகளுக்கான காரணம் யாதென்பதனைப் பொறுத்தும் பொதுத்-
துறை மூலவளங்களுக்கு இதனால் ஏற்படக்கூடிய பயன்கள் எவையெவை
என்பதனை பொறுத்துமே பொது நிதியினை இவ்வாறான தொழிற் பயிற்சித்
தேவைகளுக்கான செலவு செய்தல் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர்கள் போதிய பயிற்சியற்றவர்களாகக் காணப்படுவதற்கு
காரணம் அங்கே தொழிற் பயிற்சி மிக்க தொழிலாளர்களுக்கு
தொழிற்சந்தையில் போதிய கேள்வியில்லை என்பதனை விட அங்கே
அவர்களை பயிற்றுவிக்கக்கூடிய வசதிகளும் எண்ணங்களும் போதியளவு
இல்லை என்பதே பிரதான காரணம் எனலாம். இளைஞர்களுக்கு போதிய
தொழிலின்மைக்கும் இதுவே பிரதான காரணம் எனப்படுகிறது.

தொழில்களிலிருந்து இடம் பெயர வேண்டி ஏற்பட்ட தொழிலாளர்களைப்
பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கங்கள் அவர்களுக்கு தொழிற் பயிற்சியளிக்கும் படி
வற்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகின்றன.

பொருளாதாரங்களில் ஏற்படுகின்ற பாரிய உருநிலைமாற்றங்கள்
காரணமாக தொழிலாளர்கள் தொழில்களிலிருந்து மாற வேண்டிய
நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்போது தொழிற் சந்தை தேங்கி
காணப்படுகின்றது. அச்சூழ்நிலையில் ஏற்படுகின்ற தொழிலழிப்பினால் சமூக
பதட்டங்கள் ஏற்படாது சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் பொருளாதார
அமைப்பின் உருமாற்ற நிகழ்ச்சிகள் வெற்றிகரமாக தொடரவேண்டும்
என்பதற்காக அரசுகள் தொழிலாளர்களுக்கு மீளவும் தொழிற் பயிற்சியினை
அளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளாகின்றன. இருந்த போதிலும் கூட
இத்தகைய தொழிற் பயிற்சி போன்ற நடவடிக்கைகளால் நேரடியாக
பொருளாதார நன்மைகள் ஏற்படுவதாகவும் கூறிவிட முடியாது. தொழிலாளரது

தொழில்நுட்ப திறமைகளை விருத்தி செய்வதற்காக ஏற்படும் செலவுகளை கவனத்தில் கொண்டு பார்க்கும் போது தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் தொழில் புரியும் நிறுவனங்களினால் வழங்கப்படும் பயிற்சிகளினாலேயே கூடிய நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன எனக்கூறலாம். வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் இதனை அரசாங்கங்கள் வழங்கும் தொழிற்பயிற்சிகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்த போது அரசாங்கத் துறையின் பயிற்சிகள் கூடிய செலவினங்களை கொண்டதாகக் காணப்படும். ஆதேவேளையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அவர்கள் பெற்ற பயிற்சிக்கு போதிய அளவில் தொழிற் சந்தை கேள்வி இல்லாது காணப்பட்டமையும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அரசாங்கங்கள் வழங்கும் பயிற்சிகளை பயன்பாட்டாளரது தேவைக்கேற்ற வகையிலும் தொழிற்சந்தையின் கேள்விக்கேற்ற வகையிலும் மாற்றியமைக்க வேண்டியுள்ளது.

இதற்கு அரசாங்கங்கள் பயிற்சியளிப்பவராக செயற்படும் ஒரு நிலையிலிருந்து ஒதுங்கி விட வேண்டுமென்றும் அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் தொழிற்சந்தையின் கேள்விக்கேற்றவகையிலான பயிற்சியினை வழங்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆத்துடன் சந்தையில் நிலவுகின்ற போட்டியான சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பொருத்தமான பயிற்சிகளை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குகின்ற தனியார் நிறுவனங்கள் அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து அவற்றை பெற்றுக் கொள்ளும் படி செய்யும் ஒரு நிலையினை உருவாக்குதலே சிறந்த வழிமுறை என நம்பப்படுகிறது.

இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் சிலவற்றில் தொழிற்பயிற்சி வழங்கும் முறைகளில் இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பயிற்சிகளை வழங்கும் நிறுவனங்கள், இதுவரையிலும் தொழில் ஏதும் பெற்றிராத தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிக்கும் முயற்சிகளுக்கு அரசிடம் உத்தரவாதம் பெற்றே பயிற்றுவிக்கின்றன. இத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு பொருத்தமானதும் போதியதுமான ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் தேவையான பயிற்சி வழங்கும் சேவைகளை அரசு உத்தரவாதப்படுத்தலாம். சில நாட்டில் தொழிலாளர்கள் தொழிற்பயிற்சி பெறுவதற்காக பயிற்சிக்கான சீட்டுக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் தொழிற்பயிற்சி வழங்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வரிசலுகைகள் போன்ற ஊக்குவிப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. சான்றுறுதி சீட்டுக்கள் இளைஞர்களுக்கும் தொழிலற்றவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. அவற்றை பெற்றுக் கொண்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பெண்களாக காணப்பட்டனர்.

தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைச் சார்ந்த நிறுவனங்கள் தொழிற்பயிற்சியினை வழங்கும் போது அந்நிறுவனங்கள் பயிற்றுவிக்கும் இளைஞர்களில் குறித்த ஒரு அளவினைக்கு தொழில்களை அந்நிறுவனங்களே பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் பயிற்சிவழங்கும் உரிமைகளை அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறான நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிய பின்னர் பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு அரசினால் கட்டணங்கள் வழங்கப்படும். ஏனவே

பயிற்சிகளை வெற்றிகரமாக வடிவமைக்கும் பொறுப்பினை பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்களிடமே இவ்வாறான ஒரு ஏற்பாட்டின் மூலம் ஒப்படைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தற்போது கிழக்கேரோப்பிய, ஆசிய நாடுகளிலும் தனியார் துறையை சார்ந்த பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்கள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பிற மொழிகள், கல்வி, கணணி பயிற்சி ஆகியவற்றில் பயிற்சிகளை வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. கடந்த தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமாறு காலத்திற்கு முன்னர் பெருமளவிற்கு பொதுத்துறையினாலேயே இந்நாடுகளில் தொழிற்பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. நவீன சந்தைப் பொருளாதாரங்கள் வேண்டி நிற்பவற்றில் ஒரு சில பயிற்சிகளையே பொதுத்துறையினால் வழங்கக் கூடியதாயிருந்தது. அரசாங்கம் பின்வரும் வகையில் தனியார் துறையினரை பயிற்சிகளை வழங்கச் செய்ய ஊக்குவிக்க முடியும் :

1. தனியார் துறையினர் பயிற்சிகளை வழங்குவதற்கு தடையாக காணப்படும் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுதல்.
2. பயிற்சிகளுக்கான கட்டணங்கள் மீதான விலைக்கட்டுப்பாடுகளை தகர்த்தல்.
3. பாடதிட்டங்கள் தகுதியானவையாக அமைதலை உறுதி செய்யும் வகையில் சட்ட திட்டங்களை சிறந்த முறையில் அறிமுகப்படுத்தல்.
4. பொதுத் துறை பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு மானியங்களை வழங்கி தனியார் துறை பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளுடன் அவற்றினை போட்டியிடச் செய்தல்.

தொகுத்துக் கூறுவதானால் அரசுகள் மாத்திரமன்றி நிறுவனங்களும், குடும்பங்களும் தொழிற்பயிற்சிக்காக முதலீடுகளை மேற்கொள்வதனை ஊக்குவிக்க பொருத்தமான சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இதற்கு முதலில் அரசாங்கங்கள் யாது செய்யலாம் என பார்க்கும் போது மனித வளவிருத்திக்கு பொருத்தமான பயிற்சியின் காரணமாக நன்மைகள் தனியார் முதலீட்டில் எங்கெங்கும் காணப்படுகிறது என்பதனையும் எங்கெங்கே இவ்வாறான முதலீடுகள் ஏற்படாதுள்ளது என்பதனையும் அரசாங்கம் இனங்காண வேண்டும். அவ்வாறு முதலீடுகள் எங்கெங்கு காணப்படவில்லையோ அவ்வாறான இடங்களில் அரசு பயிற்சிகள் மீது முதலீடுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் தலையிடுதல் வேண்டும். அவ்வாறான முயற்சிகளில் ஏன் இதுவரை காலம் அத்தகைய முதலீடுகள் ஏற்படவில்லை என்பதனையும் சரியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் குறிப்பாக கட்டணங்கள் சார்ந்த சட்ட திட்டங்களை உருவாக்குவதில் மிகவும் எச்சரிக்கை தேவை. முதலிலை கல்வியினை பொறுத்த மட்டில் வறுமையானவர்கள் நன்மையடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் அத்துடன் பொதுவாகவே அனைத்து சமூகங்களும் பயனடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும்

பொதுத்துறை அரசு இலவசக் கல்வியினை வழங்க முன்வருவதனை அனைத்து சாராரும் வரவேற்கின்றனர். ஆனால் ஏனைய மனித வள விருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு தேவையான பயிற்சிகளை இலவசமாக வழங்குவது பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. குறிப்பாக தொழிற் பயிற்சியினை வழங்குவதற்காக அரசு நிதி வழங்கலாம் என்றும் ஆனால் அதே நேரத்தில் பயிற்சிகளை வழங்க நேரிடையாக அரசு ஈடுபடுதல் பற்றாக்குறையான பொதுத்துறை வளங்களை விரையமாக்கலாம் என்றும் நம்பப்படுகிறது. அரசு தலையீடு எவ்வாறு அமைந்தாலும் இறுதியாக அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் ஏற்கனவே சலுகைகளை அனுபவிக்கும் வசதிபடைத்தவர்களுக்கும் கூட மான்யம் வழங்குவதாக அமைந்து விடக்கூடாது. அரசினது முதலீடுகள் சிறுவர்களின் வளர்ச்சிக்காகவே முன்னுரிமைகளுடன் ஏற்பட வேண்டும். அவர்களுடைய ஆரோக்கியம், போஷாக்குகள், அடிப்படைக்கல்வி என்பனவே தேசத்தின் எதிர்காலத்திற்கான அடித்தளம் என்பதனாலேயே இத்தகைய முன்னுரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டியதனை அனைத்து சாராரும் நியாயப்படுத்த முனைகின்றனர்.

(இக்கட்டுரைக்கான அடிக்குறிப்புகள் அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்)

மனித வள வ்ருத்தியும் கல்வீச் செயற்பாடும்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

21ஆம் நூற்றாண்டு அறிவு - மைய, தகவல் - மைய நூற்றாண்டு என்றும் அந் நூற்றாண்டின் சமூகம் அறிவு - சார் சமூகம் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்ட போதிலும் மனித வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களின் மேம்பாடும் முன்னேற்றமும் இறுதியில் கல்வியறிவினாலேயே தீர்மானிக்கப்படும் என்ற சிந்தனை 20ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வேருன்றத் தொடங்கி விட்டது. 1920ஆம் ஆண்டளவில் மேலைநாட்டுப் பொருளியல் சிந்தனையாளான அல்பிரட் மார்ஷல் உற்பத்திக்கான சக்தி வாய்ந்த சாதனம் அறிவு என்றும், அதனைக் கொண்டே இயற்கையைப் பயன்படுத்தி மனிதனின் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும் என்றும் கருத்துத் தெரிவித்தார். இந்தியாவில் அமெரிக்கத் தூதுவராகப் பணி புரிந்த அறிஞர் காலிபரேத் "பண்டைய சமூகங்களில் உடல் வலுவுள்ளவனும் மானிய முறை சமூகத்தில் நிலவுடையாளனும் முதலாளித்துவச் சமூகத்தில் மூலதனத்தை உடையவனும் செலுத்திய செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் நவீன சமூகத்தில் கல்வியறிவுடையவனே செலுத்துவான்" என்று கூறினார்.

மனித வளம் பற்றிய சூல்ட்சின் (T. Schultz) கருத்து

பாரம்பரியப் பொருளியல் சிந்தனையின் படி நிலம், மூலதனம், உழைப்பு என்னும் காரணிகளே பொருளுற்பத்தியை நிர்ணயிப்பன. இச்சிந்தனையின் படி நிலமானது அதிகரிக்கப்பட முடியாதது. வரையறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. வளர்ந்து வரும் உலக மக்கள் தொகையின் உணவுத் தேவைகளுக்குகேற்ப உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது. பழம் பொருளியல் சிந்தனையாளர்களான ரிக்கார்டோ, மல்த்தஸ் போன்றவர்கள் வலியுறுத்திய கருத்து இது. உண்மையில் இச்சிந்தனையாளர்கள் பொருளுற்பத்தியில்

நிலமென்ற காரணிக்குரிய முக்கியத்தை மிகைப்படுத்திக் கூறியதாகவே பிற்கால சிந்தனையாளர்களான டி. சூல்ட்ஸ் போன்றவர்கள் (1979) எடுத்துக் காட்டினர். இவர்கள் ஒரு முக்கிய மாற்றுச் சிந்தனையை முன் வைத்தனர். மனிதன் விவசாய நிலங்களிலும் பாரம்பரிய விவசாயப் பொருளாதாரத்திலும் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. இவ்வாறு நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கும் நிலைமையைக் குறைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலும் மதிநுட்பமும் மனிதனுக்கு உண்டு. இவற்றைக் கொண்டு மனிதன் உலக மக்கள் தொகைக்குத் தேவைப்படும் உணவு உற்பத்திக்கான செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தை இவ்வறிஞர் முன்வைத்தார். பழம் சிந்தனையாளரான ரிக்கார்டோ எதிர்பார்க்காத முறையில் இன்று ஆராய்ச்சிகளினூடாகப் பயிர்ச் செய்கை நிலங்களுக்குப் பதிலான மாற்று வழிமுறைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பெற்றோர்கள் தமது வருமானங்கள் அதிகரிக்கும் போது குறைந்த அளவான பிள்ளைகளையே பெற்று வளர்க்க விரும்புகின்றனர். அதிக பிள்ளைகளை விட ஆரோக்கியமான பிள்ளைகளையே விரும்புகின்றனர் என்றார். உண்மையில் மக்களின் மனப்பாங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள இவ்வகையான மாற்றங்களை சிந்தனையாளர் மல்த்தஸ் கூட எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. உலக நாடுகளின் பொருளாதார வரலாற்றை நுணுகி ஆராயும் போது உணவு உற்பத்திக்கு ஒரு எல்லையுண்டு என்ற கருத்து பொருத்தமற்றது என்றே தோன்றுகின்றது. அவ்வரலாற்றின் படி அறிவுத் துறையில் ஏற்படும் முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்திப் புதிய வளங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் எனத் தெரிகின்றது. உண்மையில் மனித குலத்தின் எதிர்கால மேம்பாட்டை, மட்டுப் படுத்த நிலவளமும் சக்தி வளமும் தடை செய்ய முடியாது. அவ்வெதிர்கால முன்னேற்றத்தை மனிதன் தனது மதிநுட்பத்தால் நிர்ணயம் செய்ய முடியும் என்ற மாற்றுக் கருத்தை சூல்ட்ஸ் வெளியிட்டார்.

உலகளாவிய ரீதியில் ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட சகல மக்களும் காலங்காலமாக வறியவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். ஆயினும் அவர்கள் விவசாயம் செய்த அனைத்து நிலங்களும் செழிப்பற்றவை எனக் கூறமுடியாது. விவசாய நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களின் ஏழ்மை நிலை எவ்வாறாயினும் நவீன விவசாய ஆராய்ச்சி, மனிதனின் விவசாய முகாழைத்துவத் திறன்களின் முன்னேற்றம் என்பவற்றைக் கொண்டு சிறந்த விவசாய உற்பத்திக்கு வழிகோல முடியும். அறிஞர் சூல்ட்சின் கருத்தின் படி செல்வந்த, வறிய நாடுகளின் பொருளாதார முறைகளின் நவீனமயமாக்கம் பற்றிச் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள், விவசாய நிலத்தின் பொருளாதார பெறுமதியும் முக்கியத்துவம் குறைந்து வருவதையும் மனித மூலதனத்தின் அறிவு, திறன்களின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருவதையுமே காட்டுகின்றன.

நிலத்தின் பெறுமதியும் மாண்பும் அழிக்கப்பட முடியாதது என்ற ரிக்கார்டோவின் கருத்தைப் பின்வந்த பொருளியலாளர்கள் பலரும் ஏற்றுக் கொண்ட போதிலும் சூல்ட்ஸ் அதனை மறுத்துரைக்கின்றார். அவருடைய ஆய்வுகளின் படி அபிவிருத்தியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளில் மட்டுமன்றி வளர்முக நாடுகளிலும் தேசிய வருமானத்தில் நில வாடகையின் பங்கு குறைந்து வருகின்றது. நிலவுடைமையாளர்களின் சமூக, அரசியல் முக்கியத்துவமும் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது. ரிக்கார்டோ எடுத்துக் கூறிய நிலவாடகை முக்கியத்துவமிழக்க முக்கிய காரணம் விவசாயம் நவீனமயமாக்கப்பட்டதுடன் நிலமானது அதன் இயற்கையான நிலையிலிருந்ததை விட அதிக அளவுக்கு உற்பத்தியை வழங்கும் மூலவளமாகி விட்டமையாகும். அத்துடன் விவசாய ஆராய்ச்சியானது பயிர்ச் செய்கை நிலத்துக்குப் பதிலீடாகப் பல மாற்று ஏற்பாடுகளை வழங்கி விட்டது பற்றி அவர் பல உதாரணங்களையும் தந்துள்ளார். ஐரோப்பாவில் சில நிலப்பகுதிகள் தவிர ஏனையவை பொதுவாக வளங்குன்றியனவாகவே இருந்தன. ஆனால் இன்று அவற்றின் உற்பத்தித் திறன் அதிகரித்து விட்டது. பற்றி பின்லாந்தின் நிலப்பகுதிகள் உண்மையில் வளம் குறைந்தவை. ஆனால் செழிப்பான நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டன.

ஐப்பானிய வயல் நிலங்கள் ஆரம்பத்தில் வடஇந்திய வயல் நிலங்களை விட வளங்குறைந்தவையாகவே இருந்தன. இன்று அவை செழிப்பு மிக்கவையாக மாற்றப்பட்டு விட்டன. உலக நாடுகளின் பயிர் செய்கை நிலங்களின் வளத்தில் ஏற்பட்ட இம்மாற்றங்களுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் விவசாய ஆராய்ச்சிகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களாகும். பயிர் செய்கை நிலத்துக்கான பதிலீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சோளப் பயிர் செய்கை நிலம் 1932-1979 காலப்பகுதியில் 33 மில்லியன் ஏக்கரால் குறைந்த போதிலும் சோள உற்பத்தி மும்மடங்காக அதிகரித்ததை சூல்ட்ஸ் எடுத்துக் காட்டினார்.

வறுமைக்கான பொருளாதார காரணிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த இவ்வறிஞர், மக்களின் தராதரங்களை உயர்த்துவதற்காக முதலீடுகளைச் செய்வதன் மூலம் வறியவர்களின் பொருளாதார நலன்களை மேம்படுத்த முடியும் எனக் கூறினார். முக்கியமாக பாடசாலைக் கல்வி வசதிகளும் சுகாதார வசதிகளும் அதிகரிக்கும் வகையில் செய்யப்படும் முதலீட்டில் அவர் அக்கறை செலுத்தினார். வளர்முக நாடுகளில் இத்துறைகளில் செய்யப்பட்ட முதலீடுகள் வறிய மக்களை முன்னேற்ற உதவியதை அவர் எடுத்துக் காட்டினார்.

மக்கள் தமது வாழ்க்கையோட்டத்தின் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் புதிய திறன்களையும் ஆற்றல்களையும் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இத்திறன்கள் யாவும் பாடசாலைக் கல்வி முறையினூடாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படா-விட்டாலும் பாடசாலைக் கல்வியானது மக்களின் தராதரங்களை மேம்படுத்த

உதவுவதை மறுப்பதற்கில்லை. மக்களின் திறன்கள் சமூகத்தின் பொருளாதார வளங்களை அதிகரிக்க உதவுகின்றன. எனவே அவை அபிவிருத்திக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகின்றன. இவ்வகையில் மக்கள் தொகையும் அபிவிருத்திக்கான ஒரு வளமாகின்றது. மக்கள் தொகையை ஒரு பொருளாதார வளமாகக் கருத்தாக்கம் செய்வதைப் பலரும் ஏற்பதில்லை. கல்வியைத் தனிமனித ஆளுமை, பண்புக்கூறுகள் என்பவற்றின் விருத்திக்கே பயன்படுத்தலாம் எனக் கருதுவோர் அதனைப் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் இணைத்து நோக்க விரும்புவதில்லை. ஆயினும் அபிவிருத்தி பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வுகளில் மக்கள் ஒரு பொருளாதார வளமாகவே கருத்தாக்கம் செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். இதனைத் தொடர்ந்து மனித வள விருத்தி என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்று மனித வள விருத்தியானது அபிவிருத்தியின் நோக்கமாகவும் அதற்கான வழிமுறையாகவும் கருதப்படுகின்றது. எனவே தான் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் மனித வளத்தின் தராதரங்களை மேம்படுத்த உருவாக்கப்படும் கல்விக் கொள்கைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

சமூக அறிவியலாளர்கள் மக்களைப் பொருளுற்பத்திக்கு உதவும் பொருளாதார வளமாகக் கருத்திற் கொள்ளத் தயக்கம் காட்டியே வந்துள்ளனர். ஆயினும் அபிவிருத்தி ஆய்வுகளில் மனித வளங்கள், மனித வள விருத்தி என்னும் சொற்கள் இன்று தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொருளாதார ஆராய்ச்சிகளில் பயன்படுத்தப்படும் புதிய சித்தாந்தங்களில் மனித வளவிருத்தியும் ஒன்றாகி விட்டது. இதனைப் பலரும் புதுமையானதொன்றாகக் கருதுவதால், இக்கோட்பாடு அபிவிருத்தி கொள்கையின் வரலாற்றில் ஒரு எதிர்புரட்சியாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. 1920 ஆண்டில் அல்பிரட் மார்ஷல் உற்பத்திச் செயற்பாட்டில் அறிவின் பங்களிப்பு பற்றிக் கூறியிருந்த போதிலும் 1960களிலேயே அபிவிருத்தி பற்றிய ஆய்வாளர்கள் மனித வள விருத்தியில் அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கினர். உண்மையில் அறிஞர் குல்ட்ஸின் வறுமையின் பொருளியல் பற்றிய நோபல் பரிசு சிறப்புரையின் (1979) பின்னரே மனித வள விருத்தி பற்றிய சிந்தனை உயர்ந்த புலமை சார் முக்கியத்துவம் பெற்றது. 1980ஆம் ஆண்டின் உலகவங்கியின் உலக அபிவிருத்தி பற்றிய அறிக்கையில் மனித வளங்களும் அபிவிருத்தியும் என்ற தலைப்பில் இவ்விடயம் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் செயற்பாட்டு ரீதியாகவும் விரிவாக ஆராயப்பட்டது.

1984ஆம் ஆண்டு மெக்சிக்கோவில் நடைபெற்ற உலக மக்கள் தொகை மகாநாட்டில் குல்ட்ஸின் கருத்துக்கள் விரிவான முறையில் ஆராயப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. ஏற்கனவே கூறப்பட்ட அவருடைய பின்வரும் முக்கிய கருத்துக்கள் இம்மகாநாட்டில் ஒப்புதல் பெற்றன :

- மனித குலத்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதில் கல்வி அறிவிலும் மக்களின் தராதர மேம்பாட்டிலும் இடப்படும் முதலீடு முக்கிய இடம் பெறும்.

- இம்முதலீடுகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது நிலம் சார் வளங்கள் காலப்போக்கில் குறைந்து போகும் என்ற வாதம் நிராகரிக்கப்பட்டு விடும்.
- வறிய மக்களின் நலனை முன்னேற்ற உதவக் கூடிய உற்பத்திக் காரணிகள் நிலம், சக்திவலு, பயிர்ச்செய்கை நிலம் என்பனவல்ல. அதற்கான முக்கிய காரணிகள் கல்வியறிவும் மக்களின் தராதரங்களில் ஏற்படும் பண்புரீதியான முன்னேற்றமுமே.

உண்மையில் சூல்ட்ஸ் விவசாயப் பொருளியல் துறை சார்ந்த அறிஞராகப் பணியாற்றிய போதே இத்தகைய ஆச்சரியமான முடிவுகளையும் வாதங்களையும் முன்வைத்தார். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட முக்கிய வளம் மனிதவளமேயன்றி நிலமல்ல என்ற வாதத்தை அவர் முன் வைத்தார். மெக்சிக்கோ மகா நாட்டில் உயர்ந்த மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு வீதங்கள் குறைக்கப்படல் வேண்டும் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் மக்களின் கல்வித் தராதரங்களும் உடல்நலப் பண்புகளும் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்துக்கும் ஒப்புதல் கிடைத்தது. மனித வளத்தளம் என்பது அடிப்படையானது. அதனை முன்னேற்றக் கல்வியின் மீதான முதலீடு பெரிதும் உதவும் என்னும் கருத்தைச் சகல உலக நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்டன.

கல்வியும் பொருளாதார விருத்தியும்

மனித வள விருத்தி பற்றிய கோட்பாட்டு ரீதியான சிந்தனையானது கல்விக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குமிடையிலான தொடர்பு பற்றிய அடிப்படை எடுகோளாக விளங்கியது. ஊழியர்களின் உடல்நலம், திறன்கள், ஊக்கம் என்பவற்றில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் அவர்களுடைய உற்பத்தி ஆற்றலைப் பெருக்கும் என்பதே இச்சிந்தனையின் உட்கருத்தாகும். மக்களின் தராதரங்களை மேம்படுத்தக் கல்வி உதவும் அளவுக்குக் கல்வியானது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவும் என இச்சிந்தனை வலியுறுத்தியது. பெருமளவுக்கு இச்சிந்தனை பொருளியலாளரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கான பல ஆதாரங்களை அவர்கள் முன்வைத்தனர். கிராமப் புறங்களில் செய்யப்பட்ட 31 ஆய்வுகளின் படி நான்கு ஆண்டுப் பாடசாலைக் கல்வியைப் பெற்ற விவசாயிகளின் உழைப்பினால் உற்பத்தி 8.7 வீதத்தால் அதிகரித்தது என அவர்கள் கண்டறிந்தனர். எவ்வாறாயினும், தொழிற்சாலை ஊழியர்களின் உற்பத்தித் திறனில் பாடசாலைக் கல்வி ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிய ஆய்வுகளை அதிகம் காண முடியாதுள்ளது. ஆயினும் ஹட்டாட் (Haddad) என்பாரின் ஆய்வின் படி உயர்தரமான கல்வித் தேர்ச்சியின் விளைவாக, ஊழியர்கள் உயர்ந்த வருமானம் தரும் உயர்நிலைத் திறன்கள் தேவைப்படும் தொழில்களுக்கு மாறிச் செல்லும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றனர்.

கல்வியின் மீதான முதலீடு எவ்வாறு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதை விளக்க விரிவான ஆதாரங்களை முன்வைத்த மற்றொரு ஆய்வாளர் Psacharopoulos (1990) என்பவராவார். இவரது ஆய்வு 1973ஆம் ஆண்டில் 32 நாடுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1985ஆம் ஆண்டளவில் 60 நாடுகளை உள்ளடக்கியது. இவ்வாய்வு கல்வியின் மீதான முதலீடுகளினால் ஏற்படும் விளைவு வீதம் (Rate of Return) பற்றியது. இவ்வாய்வின் முடிவுகளின் படி 27 வளர்முக நாடுகளில் ஆரம்பக் கல்வியின் மீதான விளைவு வீதம் 27 ஆகவும் இடைநிலைக் கல்வியின் விளைவு வீதம் 16 ஆகவும் உயர்கல்வியின் விளைவு வீதம் 13 ஆகவுமிருந்தன.

Psacharopoulos தமது ஆய்வுகளினூடாகக் கண்டறிந்த வேறு சில முடிவுகள் பின்வருமாறு :

- கல்வியின் மீதான முதலீடுகளின் விளைவாக சமூகம் அடைகின்ற நன்மைகளை விடத் தனியாட்கள் அடைகின்ற நன்மைகள் கூடுதலானவை.
- ஆரம்பக் கல்வியில் இடப்படும் முதலீடானது உயர்கல்வியை விட அதிக பயனைத் தருகின்றது.
- கல்வியின் விளைவு வீதம் அதிகமானது. ஆனால் கல்வியின் மீதான முதலீடு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.
- கல்வி முதலீட்டில் ஆரம்பக் கல்விக் கே முன்னுரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- உயர்கல்வி நிலைக்கு வழங்கப்படும் கல்வி மானியங்கள் அளவுக்கு அதிகமானவை.
- பெண்கள் கல்விச் செயற்பாட்டில் அதிக அளவில் பங்கு பற்றும் போது ஏற்படும் விளைவுகளும் பயன்களும் ஆண்களின் பங்கு பற்றலுடன் ஒப்பிடக் கூடியவை.
- தொழில் சார் கல்வியில் செய்யப்படும் முதலீடுகளால் பெறப்படும் நன்மைகளைப் பொதுக்கல்வியின் மீதான முதலீட்டிலிருந்தும் பெறலாம்.
- பொதுவாகப் பாடசாலைக் கல்வியின் மீதான முதலீட்டினால் கிடைக்கும் விளைவு வீதமானது 10க்கும் அதிகமானது.
- வளர்முக நாடுகளில் பொதுவாகவே கல்வியின் விளைவு வீதம் அதிகம். இதற்குக் காரணம் அந்நாடுகளில் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களின் தொகையில் காணப்படும் பற்றாக்குறையாகும்.

வளர்முக நாடுகளில் கல்வியின் மீதான முதலீட்டின் விளைவு வீதம் பற்றிய ஆய்வுகளின் படி உயர்கல்வியை விட ஆரம்பக் கல்வியின் சமூக விளைவு வீதம் மிக அதிகமானதாகும். புள்ளிவிபரங்களின் படி உயர்கல்வியின் விளைவு வீதம் 14 ஆகும். ஆரம்பக் கல்வியின் விளைவு வீதம் 27 ஆகும். வளர்முக நாடுகள் உயர் கல்வித்துறையில் மிதமிஞ்சிய முதலீட்டைச் செய்துள்ளதையும் ஆரம்பக் கல்வியில் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பதையுமே இப்புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றன. எனவே வளர்முக நாடுகள் ஆரம்பக் கல்வியின் மீதான தமது முதலீடுகளை அதிகரிப்பதால் அதிக பயனை அடைய முடியுமென முடிவு செய்ய இடமுண்டு. பொருளாதார ரீதியாகப் பயனுடைய இத்தகைய முதலீடுகளை விடுத்து மேலும் மேலும் உயர்கல்வியில் முதலீடுகளை அதிகரிப்பதால் வளர்முக நாடுகளின் வளர்ச்சி வேகம் குறையவும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. வளர்ச்சியடைந்த கைத்தொழில் நாடுகளில் உயர்கல்வியின் விளைவு வீதம் 9 ஆகும். இந்நிலையில் உயர்கல்வியில் மேலும் முதலீடுகளைக் கூட்டுவதால் அதிக பயனில்லை என முடிவு செய்யலாம்.

இவ்வாய்வுகளின் படி பொருளாதார வளர்ச்சியின் மீதான கல்வியின் தாக்கமானது அவ்வந் நாடுகளின் அபிவிருத்தி மட்டத்திலும் ஊழியர்களின் வளர்ச்சி மட்டத்திலும் தங்கியுள்ளது. கற்றோரின் நிரம்பலானது மிதமிஞ்சியிருக்கும் போது சம்பளங்கள் குறையும், இதனால் குறிப்பிட்ட கல்வி நிலைகளின் விளைவு வீதமும் குறையும். ஓட்டு மொத்த விளைவாக இக்கல்வி நிலைகளை நாடுவோர் தொகையும் குறையும். பொதுக்கல்வி முறைகள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ள நாடுகளிலும் எதிர்கால வருமானங்களைப் பொறுத்து நிதிச் சந்தையில் கடன் பெற வசதியுள்ள நாடுகளிலும் கல்வியின் விளைவு வீதமானது பிற உற்பத்திப் பயனுடைய சொத்துக்களின் விளைவு வீதத்துக்கு சமமானதாக இருக்கும். கல்வி வசதிகள் குறைவாயுள்ள வளர்முக நாடுகளில் நிதிச் சந்தைகளும் சரியாக வளர்ச்சி பெற்றிராது. மக்களின் வருமானங்களும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்கள் தமது நாளாந்த நுகர்வுச் செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு கல்வியில் முதலீடுகளைச் செய்து கொள்ள முடியாது. சுருங்கக் கூறின், பின்வரும் நிலைமைகளில் கல்வியானது பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய காரணியாக விளங்கும் :

- மனித வள விருத்திக்கான முதலீடு குறைவாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில்.
- கல்வித் தேர்ச்சியுடைய, பயிற்சியுள்ள ஊழியர்களின் தொகை பற்றாக்குறையாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில்.
- கல்வி முறைகள் முழுமையாக வளர்ச்சி பெற்றிடாத சந்தர்ப்பங்களில்.

இப்பகைப்புலத்திலேயே சூல்ட்ஸ் பாரம்பரிய நிலைமைகளில் விட நவீன நிலைமைகளிலேயே கல்வி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் பயனுள்ளதாகவும் விளங்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

பல்வேறு பன்னாட்டு ஆய்வு முடிவுகளும் பொதுவாக மனித வள விருத்தியும் குறிப்பாகக் கல்வியும் நாடுகளின் வளர்ச்சி வீதங்களிலும் தனியார் வருமானங்களிலும் காணப்படும் வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதற்கான சான்றாதாரங்களைத் தருகின்றன. க்ரூகர் (Kruger) என்பார் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் ஏனைய நாடுகள் பலவற்றுக்குமிடையே காணப்படும் தனியார் வருமான வேறுபாடுகள் பற்றி ஆராய்ந்தார் (1968). இவ்வாய்வுக்கு அவர் பயன்படுத்திய நுட்பமுறை ஊழியர் படையினை வயது, கல்வி, கிராம - நகர வேறுபாடு என்பவற்றின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துவதாகும். ஐக்கிய அமெரிக்காவைப் போன்று ஏனைய நாடுகளும் சம அளவிலான உற்பத்திக் காரணிகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அந்நாடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தனியார் வருமானத்தில் 50 வீதத்தை மட்டுமே பெறமுடியும் எனக் க்ரூகர் கண்டறிந்தார். அவருடைய ஆய்வின் படி ஏனைய 50 கீதமானது மனித வள விருத்தியின் விளைவாக ஏற்பட்டதாகும். உலக நாடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குச் சமமான மனித வளத்துடன் தொடர்பற்ற ஏனைய காரணிகளைக் கொண்டு தம்மிடம் உள்ள தற்போதைய மனித வளத்துடன் பெறக்கூடிய தலா வருமானத்தை அவர் பின்வருமாறு மதிப்பீடு செய்தார்:

நாடுகள்	தற்போதைய மனித வளத்துடன் பெறக்கூடிய தலா வருமானம்	கல்வியில் காணப்படும் இடைவெளியால், பெறக்கூடிய தலாவருமானத்தில் ஏற்படும் வீழ்ச்சி வீதம்
ஐப்பான்	93.2	3.7
மெக்சிக்கோ	45.6	22.9
மலேசியா	44.2	25.0
இந்தோனேசியா	37.3	32.2
தைவான்	46.5	21.6
இந்தியா	34.1	32.6

ஆதாரம் : க்ரூகர், 1968

ஐக்கிய அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடும் போது இந்நாடுகளின் கல்வி முறையில் காணப்படும் இடைவெளிகள் காரணமாக பெறக்கூடிய தலாவருமானம் என்ன வீதத்தில் குறையும் என்பதையும் அவர் மேற்கண்டவாறு மதிப்பீடு செய்தார். எடுத்துக் காட்டாக 1960இல் மெக்சிக்கோவின் தலா வருமானம் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தலாவருமானத்தின் 14 வீதமாக இருந்தது. அந்நாடு ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குச் சமமான நில, மூலதன வளங்களைக் கொண்டிருந்தால் இவ்வீதம் 4.6 வரை மட்டுமே உயர்ந்திருக்க முடியும். எஞ்சிய 54 வீதமான இடைவெளிக்குக் காரணம் மெக்சிக்கோவிற்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கும் மனித வளவிறுத்தியில் காணப்பட்ட வேறுபாடு எனக் க்ருகர் விளக்கினார்.

ஹிக்ஸ் (Hicks) என்பார் செய்த மற்றொரு பன்னாட்டு ஆய்வொன்றின் படி துரிதமாக அபிவிருத்தியுறும் நாடுகளின் எழுத்தறிவு மட்டங்களும் மனித ஆயுள் குறிகாட்டியும் சராசரிக்கு அதிகமாகவே காணப்பட்டன. அவர் 75 வளர்முக நாடுகள் 1960-1977 காலப்பகுதியில் அடைந்த வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தார். அந்நாடுகளின் எழுத்தறிவு வீதம், மனித ஆயுள் குறிகாட்டி என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டார். இவ்வாய்வில் அவர் எழுத்தறிவுக்கும் நாடுகள் அடைந்த வளர்ச்சிக்குமிடையிருந்த தொடர்பினைக் கண்டறிந்தார். இச்சகல நாடுகளின் சராசரி வளர்ச்சி வீதம் ஆண்டுக்கு 2.4 வீதமென்றும் 12 துரித வளர்ச்சி நாடுகளின் வளர்ச்சி வீதம் 5.7 என்றும் அவர் கண்டறிந்தார். இத்துரித வளர்ச்சி நாடுகள் ஆரம்பத்தில் (1960இல்) சராசரிக்கு அதிகமான எழுத்தறிவு வீதங்களையே கொண்டிருந்தன.

ஹிக்ஸின் ஆய்வு முடிவுகளுக்கு முரணான முடிவுகளைத் தந்த வீலர் (Wheeler) என்பாரின் ஆய்வுகள் கூட எழுத்தறிவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உற்பத்தி வெளியீட்டில் முக்கிய தாக்கங்களை உண்டாக்கும் என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டன. எழுத்தறிவானது கருவளத்தைக் குறைக்க உதவும் என்பதையும் அவரது ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டின. கொச்ரேன் (Cochrane) என்பாரின் ஆய்வுகளும் கல்வியும் கருவளக் குறைப்பும் இணைந்து செல்வதை எடுத்துக் காட்டின.

நாடுகளின் வளர்ச்சியை கணக்கீடு செய்து (Growth accounting) அவ்வளர்ச்சிக்குக் கல்வியின் பங்களிப்பைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர்களில் டெனிசன் (Denison) என்பார் முக்கியமானவர். இவர் ஐக்கிய அமெரிக்கா 1948-1973 காலப்பகுதியில் அடைந்த வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தார். இக்காலப் பகுதியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வருடாந்த வளர்ச்சி வீதம் 3.87 என அவர் மதிப்பிட்டார். இவ்வளர்ச்சியில் 28 வீதம் ஊழியர்களின் அதிகரிப்பாலும் 11 வீதம் அவர்கள் பெற்றிருந்த கல்வியாலும் ஏற்பட்டிருந்தது. மொத்தத்தில் ஊழியர், மூலதனம் ஆகிய இரு காரணிகளையும் கொண்டு 60 வீதமான வளர்ச்சிக்கு விளக்கமளிக்கப்பட்டது. எஞ்சிய 40 வீதமான அதிகரிப்புக்கு வள ஒதுக்கீட்டில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், மனிதச் சூழல், சட்ட நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போன்ற பல காரணிகள் இனங்காணப்பட்டன. எனினும்

இதில் 29 வீதமான வளர்ச்சியானது அறிவில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தின் விளைவாகக் கண்டறியப்பட்டது. அறிஞர் டெனிசன் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட நீண்ட கால தொடர்ச்சியான அதிகரிப்புக்கு மிக அடிப்படையான காரணம் கல்வியறிவில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமே எனக் குறிப்பிட்டார். முறையான ஆராய்ச்சி, அவதானம், அனுபவம் என்பவற்றால் கிடைக்கப் பெற்ற தொழில் நுட்ப, முகாமைத்துவ அறிவு, முறை சாராக் கல்வி என்பவற்றையே இது கருதியது. சுருங்கக் கூறின் கல்வி வளர்ச்சியின் நேரடி விளைவாகப் 11 வீதமான உற்பத்திப் பெருக்கமும் அறிவின் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மறைமுகமாக 29 வீதமான உற்பத்திப் பெருக்கமும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஏற்பட்டதாக டெனிசன் மதிப்பிட்டார். ஒரு பரந்த கருத்தில் இவ்வற்பத்தி அதிகரிப்பானது கல்வியினால் அல்லது மனித வளத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தினால் ஏற்பட்டதாகவே முடிவு செய்யப்பட்டது.

பவ்மான் (Bowman) என்பாரும் இவ்வாறான நாடுகளின் வளர்ச்சி பற்றிய கணக்கீட்டு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். 1950-1962 காலப்பகுதியில் 22 நாடுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய அவரது ஆய்வுகளின் படி (1980) ஆர்ஜென்டீனா, பெல்ஜியம், பெரிய பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நான்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியில் கல்வியின் பங்களிப்பானது 10 வீதத்துக்கு அதிகமானது. Psacharopoulos 29 நாடுகளில் செய்த அளவீட்டின் படி (1985) மொத்த வளர்ச்சியில் கல்வியின் பங்களிப்பு 8.7 வீதமாக அமைந்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் கல்வியின் பங்களிப்பு பற்றிப் பல நுண்பாக (Micro-level) ஆய்வுகளும் நடாத்தப்பட்டன. இவ்வாய்வுகள் ஊழியர்களின் கல்வித் தேர்ச்சியில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை அவர்களின் உற்பத்தித் திறனுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்ந்தமையால் கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. லொக்ஹீடும் (Lockheed) அவரது சகாக்களும் பல வளர்முக நாடுகளில் மேற்கொண்ட அளவீடொன்றின் படி விவசாயிகள் பெற்றிருந்த 4 ஆண்டுக் கல்வியானது அவர்களுடைய விவசாய உற்பத்தியை 7.4 வீதத்தால் அதிகரிக்க உதவியது (1980). நவீனமயத்துக்குள்ளாகாத மரபு வழி சமூகங்கள் பொதுவாக புதிய விவசாய முறைகளையும் புத்தாக்க சிந்தனைகளையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இச்சமூகங்களில் 4 ஆண்டுக் கல்வியால் 1.3 வீத அதிகரிப்பே ஏற்பட்டது. ஆனால் நவீனமயமாக்கப்பட்ட சமூகங்களில் 9.5 வீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் செய்யப்பட்ட இதுபோன்ற ஆய்வுகளும் இத்தகைய முடிவுகளுக்கே வந்தன. எடுத்துக் காட்டாக, ஐக்கிய அமெரிக்காவில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் படி (Grilichee - 1964, Welch - 1970) விவசாயிகளின் கல்வியில் ஏற்பட்ட 10 வீத முன்னேற்றமானது விவசாய உற்பத்தியில் 3-5 வீத அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் நிலம், பசளை, இயந்திர சாதனங்கள் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட 10 வீத அதிகரிப்பு விவசாய உற்பத்தியில் 1-2 வீத அதிகரிப்பையே ஏற்படுத்தியதாகக் கண்டறியப்பட்டது.

இவ்வாய்வுகளும் அளவீடுகளும் கண்டறிந்த முடிவுகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம் :

- மனித வளத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்துக்கும் நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் நேரடித் தொடர்பு உண்டு.
- மனித வள மேம்பாட்டை ஏற்படுத்தக் கூடிய பிரதான காரணிகல்வியாகும். ஊழியர் பெறும் பயிற்சி, அனுபவம், உடல்நலம், போஷாக்கு என்பவையும் இம்மேம்பாட்டை ஏற்படுத்தக் கூடியன.
- பொருளாதார வளர்ச்சியில் நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளை மனித வளத்தில் காணப்படும் வேறுபாடுகளைக் கொண்டு விளக்க முடியும்.
- கைத்தொழில் சாதனங்கள், இயந்திரத் தொகுதி என்பவற்றில் மிதமிஞ்சிய முதலீடு செய்யப்படுவது போன்று கல்வித்துறையிலும் மிதமிஞ்சிய முதலீடுகள் செய்யப்படலாம்.
- வளர்முக நாடுகளில் கல்வியின் விளைவு வீதம் அதிகமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதிலிருந்து அந்நாடுகளில் கல்வியில் செய்யப்படும் முதலீட்டில் அதிக பயனுண்டு. அத்தகைய முதலீடு கருத்துள்ளது என்ற முடிவுக்கு வர முடியும். இந்நாடுகளில் கல்வித் தேர்ச்சியுடைய ஊழியர்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக இம்முதலீடு முக்கிய தேவையாகவும் உள்ளது.
- வளர்முக நாடுகளில் உயர்கல்வியில் மிதமிஞ்சிய முதலீடு காணப்படுகின்றது. ஆரம்பக் கல்வியின் மீதான முதலீட்டில் அதிக அக்கறை செலுத்தப்படவில்லை.
- ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உயர்கல்வியில் மிதமிஞ்சிய முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளமை ஒரு பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ளது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உயர்கல்வி மாணவர் சேர்வு வீதம் (60%) சுவீடன், ஐப்பான் முதலிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இருமடங்காக உள்ளது. உயர்கல்விக்கு அதிக மானியங்களை வழங்கும் நாடுகளில் உயர்கல்வி மீதான மிதமிஞ்சிய முதலீடு ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இருப்பதுடன் அந்நாடுகளில் உயர்கல்வியின் தனியாள் விளைவு வீதம் சமூக விளைவு வீதத்தை விட கணிசமான அளவுக்கு அதிகமாகவுள்ளது.

Bibliography

1. Blaug.,M., Where are we now in the economics of education. *Econ. Edu. Review* (41) : 17-28.
2. Bowler, S.,Gintis, H. *Schooling in Capitalist America*, Basic Books, New York, 1976.
3. Burnett,N. *Priorities and Strategies for Education – A World Bank Review*, *Int. Jour. Edu. Deve.* Vol. 16, No 3 , 1996.
4. Coombs, P.H. *The World Educational Crisis: A Systems Analysis*, Oxford University Press, New York, 1968.
5. Psacharopoulos, G. *Returns to Education: A further international update and publications*, *Jour. Human Resour.* 20: 1985.
6. Woodhall M, *Education for Development: An Analysis of choices*, Oxford University Press, New York, 1985.
7. Schultz, T.W. *Investment in Human Capital*, *Ame. Econ. Review*, 51, 1961.
8. Schultz, T.W. *The Economics of Being Poor*, Blackwell, Oxford, U.k, 1993.
9. Vaizey, J. *The Political Economy of Education*, Duckborth publishing Co. 1970..

குறைவ்ருத்த் நாடுகளின் பொருளாதார அப்வ்ருத்த்யில் நவீன தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம்

ஜோன் நைஜல்

நவீன பொருளாதாரங்களில் வளர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற பிரதான காரணி என்ற வகையில் தொழில் நுட்பம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. தொழில் நுட்பத்திலானதொரு முன்னேற்றம் புதியதொரு பண்டத்தின் அல்லது சேவை முறையின் கண்டுபிடிப்பின் மூலமாக ஏற்படலாம், அல்லது ஏற்கனவே பயன்பாட்டிலுள்ள தொழில்நுட்ப அறிவை மேலும் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்துவதற்கானதொரு கண்டுபிடிப்பின் ஊடாகவும் ஏற்படலாம். இவற்றைவிட உற்பத்தியில் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்துவதனுடாக உற்பத்தி இயலளவின் விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கின்ற ஒரு புதிய செயல்முறையினுடாகவும், உற்பத்திப் பண்டங்களினதும், சேவைகளினதும் தரத்தில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றதொரு செயல்முறையினுடாகவும் இடம்பெறலாம்.

தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமானது சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மையையும், பிரிதொரு பகுதியினருக்கு இழப்பையும் ஏற்படுத்தக்கூடும். தொழில் நுட்பத்திலானதொரு முன்னேற்றத்தின் போது பாதிக்கப்படுகின்ற உற்பத்தி நிறுவனங்கள் அல்லது சேவைகளை வழங்குகின்ற இதர அமைப்புகள் தமது வளங்களைப் புதிதாக விரிவடைந்து செல்கின்ற தொழில்களை நோக்கி நகர்த்துவதன் மூலம் இழப்பின் தாக்கத்தை இழிவுப்படுத்தலாம். மறுபுறமாகச் சிலவளங்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற தொழில்களுடன் மட்டும் இறுக்கமாகக் கட்டுண்டு காணப்படுமாயின் காரணிகளின் மீள் பங்கீட்டு விளைவு தடைப்படும். இந்நிலையில் பாதிக்கப்படுகின்ற தொழில்களைச் சார்ந்துள்ளவர்கள் தொழில் நுட்பத்திலான மாற்றத்தை எதிர்க்கக் கூடும். இத்தகைய எதிர்ப்புக்களைக் குறித்து மேற்கொள்ளப்படுகின்ற எதிர் நடவடிக்கைகளின் வெற்றியே தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிப்பதில் அதிகளவு செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற காரணியாகக் காணப்படுகின்றது,

தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிக்கின்ற மற்றொரு பிரதான காரணியாக குறிப்பிட்ட முயற்சியில் யார் முதலில் ஈடுபடுவதென்பது காணப்படுகின்றது, ஏனெனில் இதன் பொருட்டுச் செலவை முழுமையாகத் தாங்குபவர்களை அதன் நன்மை பூரணமாக சென்றடைவதில்லை. மாறாக பொதுப்பண்டங்களைப் போன்று குறிப்பிட்ட முயற்சியில் ஈடுபடாதவர்களுக்கும் நன்மை வழங்குவதாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு புதிய கண்டுபிடிப்புக்களின் பொருட்டு எவ்வித செலவிட்டையும் மேற்கொள்ளாது பிறரின் முயற்சியினது விளைவைத் தாம் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நன்மையடைவதற்கு வாய்ப்புக் காணப்படுவதனால் குறிப்பிட்ட முயற்சியில் யார் முதலில் ஈடுபடுவதென்பது ஓர் பிரதான பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் தொழில் நுட்பப் பயன்பாட்டில் தனியுரிமையைத் தோற்றுவிக்கலாம். ஆதாவது செலவைத் தாங்குகின்ற நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் அத்தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையை வழங்கலாம். மேற்படி உரிமை அங்கீகாரம் தொழில்நுட்ப அறிவைத் தனியார் பண்டமாக மாற்றிவிடும். குறைவிருத்தி நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தை துரிதப்படுத்துவதற்குத் தொழில்நுட்ப அறிவு தனியார் பண்டமாகக் காணப்படுவது விரும்பத்தக்கதல்ல.

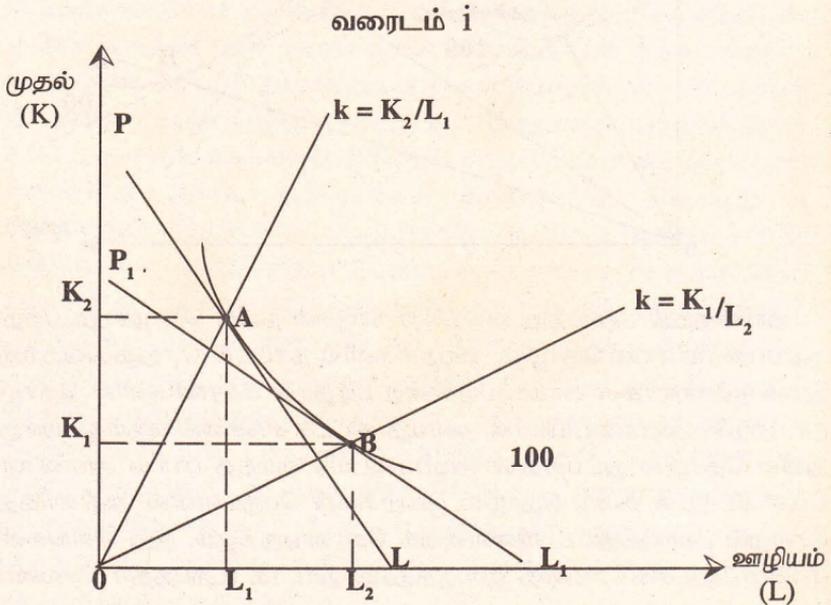
குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் போது, அது நிலவுகின்ற தொழில்நுட்பத்திலான ஒரு விருத்தியைக் குறிக்கின்றதேயன்றிக் கண்டறியப்படாததொரு நுட்பத்தை புதிதாகக் கண்டுபிடிப்பதைக் குறிக்கவில்லை. வேறு வகையிற் குறிப்பிடுவதாயின் இந்நாடுகளுக்கும் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளுக்குமிடையிலான தொழில்நுட்ப இடைவெளியை அகற்றத்தக்க வகையிலானதொரு தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை இது குறிக்கின்றது எனக் கூறலாம்.

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற விளைவுகள்

அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற நாடுகளில் தொழில்நுட்ப அறிவிலான முன்னேற்றம் மொத்த உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கச் செய்வதனுடாக பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தைத் துரிதப்படுத்துவதைப் பிரதான நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. மொத்த உற்பத்தித் திறனிலான அதிகரிப்பானது தொழில் நுட்பத்தின் ஓர் சார்பாகக் காணப்படுகின்றது. முதல், ஊழியம் என்பவற்றை உள்ளீடாகக் கொண்டுள்ளதோர் உற்பத்திச் சார்பில் முதலின் அளவிலான அதிகரிப்பின் விளைவாக வெளியீடு அதிகரிக்குமாயின் இந்நிலையில் ஊழியத்தின் உற்பத்தித்திறனும் அதிகரிக்கும். இங்கு ஊழிய உற்பத்தித் திறன் அதிகரித்தமைக்குக் காரணம் முதலின் அளவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பேயாகும். இதனடிப்படையில் நோக்கும்

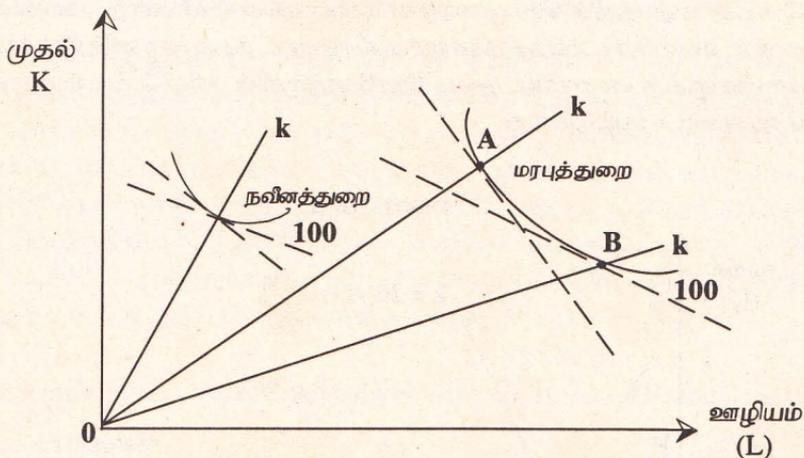
போது முதல் செறிவான நவீன தொழில் நுட்பத்தின் பிரயோகமானது ஊழிய உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பதற்கும் ஒரு காரணமாகக் காணப்படுகின்றது எனக் கூறலாம்.

உற்பத்திச் செய்முறையிலான தொழில்நுட்பமொன்றினை வரைபடம் (1) காட்டுகின்றது. வரைபில் குறிப்பிட்ட பண்டமொன்றில் 100 அலகை உற்பத்தி செய்வதற்கு பயன்படுத்தக் கூடிய முதல், ஊழியம் ஆகிய இரு காரணிகளின் பல்வேறு சேர்க்கைகளை உற்பத்தி உபேட்சை வளையி காட்டுகின்றது. மறுபுறம் குறிப்பிட்டளவான பணத்தைச் செலவிடுவதன் மூலம் கொள்வனவு செய்யத்தகு காரணிச் சேர்க்கைகளை சம செலவு வளையி காட்டுகின்றது. இச்சம செலவு கோட்டின் சரிவு காரணிகளின் சார்பு விலைமட்டத்தைக் குறிக்கின்றது. உற்பத்தி உபேட்சை வளைகோட்டாய்வில் குறிப்பிட்ட காரணிச் சேர்க்கைகளின் தெரிவானது அக்காரணிகளின் சார்பு விலைகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எனவே காரணிகளின் சார்பு விலைமட்டத்திலான மாற்றமானது காரணிச் சேர்க்கைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதனுடாகக் காரணிச் செறிவிற்தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது, வரைபடத்தில் ஊழியத்தின் சார்பு விலையிலானதொரு வீழ்ச்சி (P_1L_1 சமசெலவு வளையி) ஊழியச் செறிவான தொழில்நுட்பத்தை (B புள்ளி) நோக்கி உற்பத்திச் செய்முறையை மாற்றியமைத்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். வரைபில் உற்பத்தித்தானத்திலிருந்து உத்தம காரணிச் சேர்க்கைப் புள்ளிகளுக்கு வரையப்பட்டுள்ள நேர்கோடுகளின் சரிவின் மூலம் காரணிச் செறிவு காட்டப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி உற்பத்தி உபேட்சை வளைகோட்டு ஆய்வு விளக்கமானது உற்பத்திக் காரணிகளுக்கிடையில் பதிலீட்டுத்தன்மை காணப்படும் என்ற எடுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய தொழில் முயற்சிகள் பலவற்றில் காரணிகளின் பதிலீட்டுத்தன்மை பெரும்பாலும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான நவீன தொழில்முயற்சிகளில் காரணி பதிலீடு தொழில்நுட்ப ரீதியில் சாத்திய மற்றதாகக் காணப்படுகின்றது. பெற்றோலிய சுத்திகரிப்புத் தொழிலை கருத்திற் கொள்வோமாயின், இத்தொழில் முயற்சியானது முதற் செறிவானதாகும். கூலிவீதம் பெருமளவில் வீழ்ச்சியடைந்தாலும் இத்தொழிலில் முதலின் பொருட்டு ஊழியத்தை பதிலீடு செய்வது பெருமளவிற்கு சாத்தியமற்றதாகும். இந்நிலையில் மரபு ரீதியான துறையைப் போலன்றி இத்தகைய நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய தொழில் முயற்சிகளில் காரணிகளின் சார்பு விலை மட்டத்திலான மாற்றம் காரணிச் சேர்க்கையிலும் அதன் விளைவாக காரணிச் செறிவிலும் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கம் புறக்கணிக்கத்தக்கதாகக் காணப்படுவதை வரைபடம் 11 காட்டுகின்றது.

வரைபடம் ii

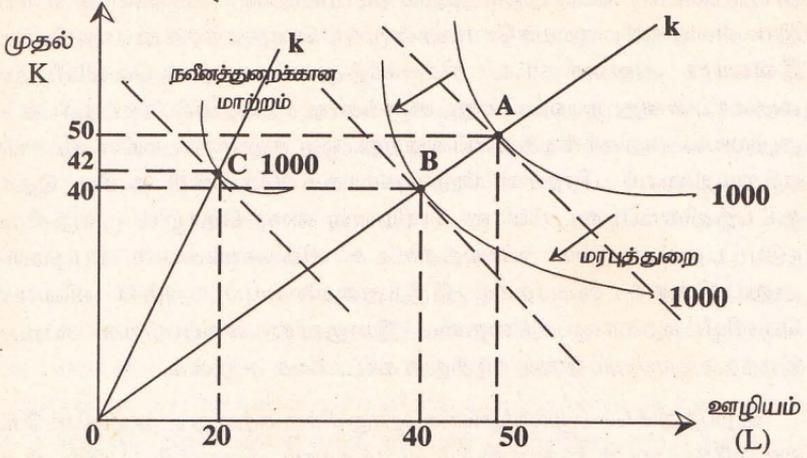

அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்ற நாடுகள் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையிலான தொழில் முயற்சிகளில் நாட்டம் செலுத்துவதற்குத் தூண்டுகோலாகக் காணப்படுகின்ற பிரதான காரணிகளில் தொழில் நுட்பத்தின் அடிப்படையிலான அளவுத் திட்டச் சிக்கனங்களும் ஒன்றாகும். நவீன தொழில் நுட்பத்தின் அடிப்படையிலமைந்த பாரிய அளவிலான வெளியீட்டுடன் கூடிய தொழில் முயற்சிகள் பெருமளவில் அதிகரித்துச் செல்லும் அளவுத்திட்ட விளைவைக் கொண்டிருக்கும். இது வளங்களின் பயன்பாட்டிற் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்துவதனுடாக உற்பத்திச் செலவைக்

குறைவடையச் செய்யும். மறுபுறம் தரப்பட்டுள்ள வளங்களின் உற்பத்தி இயலானவை விரிவடையச் செய்வதன் மூலம் மொத்த நிரம்பலை அதிகரிக்கும். இவ்வாறு அளவுத்திட்ட சிக்கனத்துடன் கூடிய வெளியீட்டிலான அதிகரிப்பானது முடிவுப் பொருட்களுக்கான சந்தையில் போட்டியிடக் கூடிய ஆற்றலை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. ஒரு சிறிய நாடாகிய ஹாங்காங் ஏற்றுமதியைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு நவீன தொழில் நுட்பத்தினடிப்படையிலான பாரியளவு கைத்தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதன் மூலம் அளவுத்திட்டச் சிக்கனங்களை பெருமளவில் அனுபவிக்கக் கூடியதாக இருந்தமையையும், அதன் விளைவாக வெளியீட்டிற்கான சந்தையை இலகுவில் கைப்பற்றக் கூடியதாக இருந்தமையையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

உற்பத்திச் செய்முறையிலானதொரு சிக்கனத்தை உற்பத்தி உபேட்சை வளைகோட்டைக் கையாண்டும் விளக்கலாம். வரைபடம் 111இல் ஆரம்பக் காரணிச் சேர்க்கை, A புள்ளியினால் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் முதல், ஊழியம் என்பவற்றில் தலா 50 அலகுகள் பயன்படுத்தப்படுவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட பண்டமொன்றில் 1000 அலகு வெளியீடு பெறப்படுகின்றது. இக்குறிப்பிட்ட பண்டத்தின் உற்பத்தியில் அளவுத்திட்ட சிக்கனங்கள் இடம் பெறுமாயின் உபேட்சை வளையி உட்புறமாக நகரும். இதன் விளைவாக குறிப்பிட்ட பண்டத்தில் 1000 அலகு வெளியீட்டைப் பெறுவதற்கு தேவைப்படுகின்ற முதல் ஊழியம் என்பவற்றின் அளவுகள் தலா 40 ஆகக் குறைவடைந்துள்ளதை வரைபடம் காட்டுகின்றது. மேற்படி விளக்கமானது மரபுத்துறையிலான அளவுத்திட்டச் சிக்கனத்தை குறிக்கின்றது. மாறாக அநேக கைத்தொழில் முயற்சிகளில் அளவுத்திட்டச் சிக்கனங்கள் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்துடன் தொடர்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நவீன தொழில்நுட்பங்கள் பொதுவாக காரணிச் சேமிப்பை ஏற்படுத்துவனவாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் சார்பளவில் ஊழியத்திலான சேமிப்பின் அளவு அதிகமாகக் காணப்படும். இவ்வாறு நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய முயற்சிகளிற் பெரும்பாலும் ஊழியம் சார்பளவில் குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதனால் மொத்த உற்பத்திச் செலவில் ஊழியச் செலவு பங்கு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில், இத்துறையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்ற ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற கூலி வீதத்திலானதோர் அதிகரிப்பு மொத்த உற்பத்திச் செலவில் ஏற்படுத்தக் கூடியதாகக் கம் மிகக் குறைவாகக் காணப்படும். இதனடிப்படையில் நோக்கும் போது முதற் செறிவான நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய தொழில் முயற்சிகளில் ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற கூலி வீதம் மரபுத்துறையில் வழங்கப்படுகின்ற கூலி வீதத்திலும் பார்க்க அதிகமாகக் காணப்படுவதற்குப் பெருமளவு சந்தர்ப்பமுண்டு எனக் கூறலாம்.

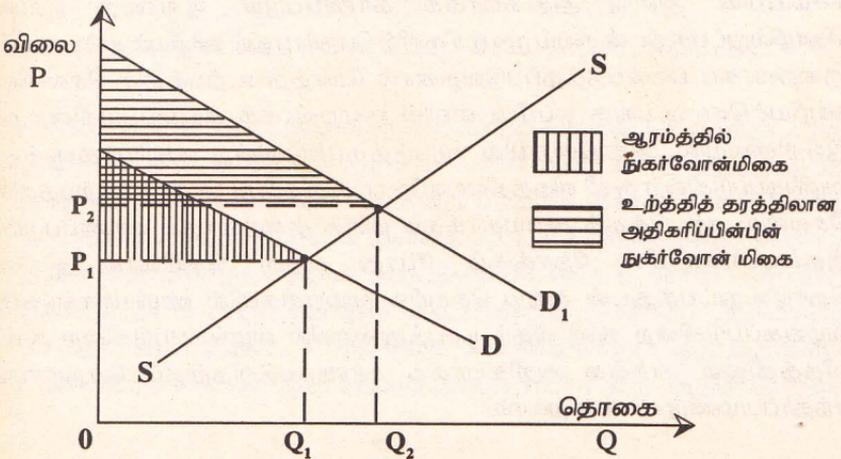
வரைபடம் iii

குறைவிருத்தி நாடுகள் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கான காரணங்களில், அதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற வெளியீட்டின் தரத்திலான அதிகரிப்பும் ஒன்றாகும். தொழில் நுட்பத்திலான முன்னேற்றம் ஒன்று, அத்தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற கைத்தொழில்களினதும், சேவைகளை வழங்குகின்ற தாபனங்களினதும் வெளியீட்டின் (பண்டங்களினதும், சேவைகளினதும்) தரத்தை அதிகரிப்பதனுடாக நுகர்வோர் நலனில் ஓர் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்நிலையில் நுகர்வோர் குறிப்பிட்ட பண்டத்திற்கு அல்லது சேவைகளுக்கு உயர் கேள்வி விலையினை வழங்குவதற்கு முன்வருவர்.

உற்பத்தித்தரத்திலான அதிகரிப்பின் விளைவாக இடம் பெறுகின்ற உயர் கேள்வி விலை (P₂) நுகர்வோன் மிகையிலான அதிகரிப்பு என்பவற்றை வரைபடம் (iv) காட்டுகின்றது.

வரைபடம் iv

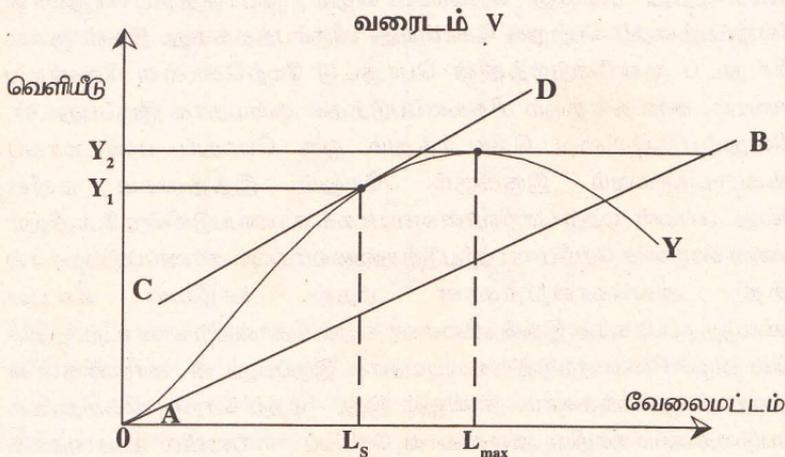

குறைவிருத்தி நாடுகளில் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்தை நியாயப்படுத்துகின்ற காரணிகள் :

குறைவிருத்தி நாடுகள் தமது மொத்த உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதன் பொருட்டு பொருளாதார அடிப்படையில் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளிலிருந்து தமக்கு தேவையானதும், பொருத்தமானதுமான தொழில்நுட்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது விரும்பத்தக்கது. இதன் மூலம் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய செலவையும், காலத்தையும் சிக்கனப்படுத்தக் கூடியதாக இருப்பதுடன், தொழில்நுட்ப அறிவை தொடர்ந்தும் ஒரு பொதுப் பண்டமாகப் பேணக்கூடியதாகவும் இருக்கும். மேலும் இத்தகைய நவீன தொழில்நுட்பங்கள் முதற் செறிவானவையாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் கூட அவை காரணிச் சேமிப்பை ஏற்படுத்துவனவாகவும் காணப்படுவதனால் உற்பத்தி அலகொன்றிற்கான முதல், ஊழியம் என்பன சிக்கனப்படுத்தப்படலாம். இதன் விளைவாக அலகொன்றிற்கான உற்பத்திச் செலவில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பதுடன், காரணிகளின் விரயத்தையும் தவிர்க்கலாம். எனினும் இது, முதற் செறிவு மிக்கதாகக் காணப்படுவதனால் ஊழிய அளவிலான சேமிப்பு சார்பளவில் உயர்வாகக் காணப்படும். இந்நிலையில் குறைவிருத்தி நாடுகளின் வேலையில்லாப் பிரச்சினை மேலும் தீவிரமடையலாம். எனினும் இந்நவீன தொழில் நுட்பப் பிரயோகம் குறைவிருத்தி நாடுகளில் நீண்ட காலத்தில் பொருளாதாரத்தில் ஒரு செழிப்பு நிலையை உருவாக்கும் எனக் கருதப்படுகின்றது. ஊழியச் செறிவான தொழில்முயற்சிகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து முதற் செறிவான தொழில் முயற்சிகள் மூலம் உழைக்கக் கூடிய இலாபப் பங்கு உயர்வாகக் காணப்படக் கூடுமென்பதனால் அதனை மீள் முதலீடு செய்வதற்கான தூண்டுதலும் உயர்வாகக் காணப்படும். இவ்வாறு இலாபம் மீள் முதலீடு செய்யப்படுகின்ற நிலை தொடருமாயின், புதிய வேலைவாய்ப்புக்களின் உருவாக்கமும் அதிகரிக்கும். மாறாக, நிகழ்கால வேலைவாய்ப்பையும், நிகழ்கால நுகர்வோரின் நன்மையையும் நோக்கமாகக் கொண்டு ஊழியச் செறிவான தொழில் நுட்பத்தை தெரிவு செய்யும் நிலையில் மொத்த உற்பத்தித் திறன் சார்பளவில் குறைவாகக் காணப்படுவதுடன் இலாபப் பங்கும் குறைவாகக் காணப்படலாம். இது மீள் முதலீட்டைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடும். எனவே குறைவிருத்தி நாடுகள் தமது பொருளாதார இலக்கை நோக்கமாகக் கொண்டு தொழில் நுட்பத்தைத் தெரிவு செய்யும் போது நிகழ்கால நன்மை, எதிர்கால நன்மை என்பவற்றிற்கிடையில் ஓர் இணக்கப்பாட்டிற்கு வருதல் இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது,

கீழுள்ள வரைபடத்தில் (வரைபடம் v) முதல் நிலையான காரணியாகவும், வெளியீட்டு விரிவாக்கம் ஊழியத்தின் ஒரு சார்பாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கிடையச்சு ஊழிய அடர்த்தியைக் காண்பிக்கின்றது. கூலிவீதம் AB என்ற

நேர்கோட்டின் சரிவின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. வரைபடத்தில் L_{max} நிலையில் மொத்த வெளியீடு உச்சத்தில் காணப்படுகின்ற போதிலும் உச்ச இலாபம் L_s நிலையிலேயே இடம் பெறுகின்றது. இந்நிலையில் எல்லை உற்பத்தித்திறன் கூலி வீதத்திற்குச் சமமாகக் காணப்படுவதை CD என்ற தொடு கோட்டின் சரிவு காட்டுகின்றது.

பழம் பொருளியல் அறிஞர்களின் கருத்துக்களில் ஒன்றாகிய முதலாளித்துவ வகுப்பினர் அதிகளவிற்கு சேமிப்பவர்களாகக் காணப்படுவர் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாயின், இலாபம் உச்சப்படுத்தப்படுகின்ற நிலையில் சேமிப்பும் உச்சப்படுத்தப்படும் எனக் கூறலாம். இதன்படி உச்ச சேமிப்பு, உச்ச வேலைவாய்ப்பு ஆகிய குறிக்கோள்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்படுவதை அவதானிக்கலாம். நிகழ்கால வேலைவாய்ப்பிற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும் சூழ்நிலையில் வேலை மட்டத்தை L_{max} இல் நிர்ணயிக்க வேண்டும். மாறாக நிகழ்கால சேமிப்பிற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும் நிலையில் வேலைமட்டத்தை L_s இல் நிர்ணயிக்க வேண்டும். முதற் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கின்ற குறைவிருத்தி நாடுகள் சேமிப்பை உச்சப்படுத்துவதன் மூலம் முதற் பற்றாக்குறைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு முதற் செறிவான தொழில் நுட்பத்தைத் தெரிவு செய்வதை நியாயப்படுத்துகின்ற கோட்பாட்டு ரீதியான ஒரு விளக்கமாக மேற்படி விளக்கம் அமைந்துள்ளது. குறைவிருத்தி நாடுகள் முதற் செறிவான தொழில் நுட்பத்தை தெரிவு செய்வதை நியாயப்படுத்தும் வகையில் பின்வரும் கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நவீன உற்பத்தி முறையானது உற்பத்தி உபேட்சை வளையியை உட்புறமாக நகர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகள் உற்பத்தியில் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்தைப் பிரயோகித்து இந்நோக்கத்தை ஏற்கனவே அடைந்துள்ளன. எனவே குறைவிருத்தி நாடுகள் மேற்படி தொழில்நுட்பத்தைக் கொள்வனவு செய்து உற்பத்திகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் பெருமளவில் அளவுத்திட்டச் சிக்கனங்களை அனுபவிக்கக் கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இச்சிக்கனங்கள் உபேட்சை வளைகோட்டை உட்புறமாக நகர்வடையச் செய்யும்.

2. குறைவிருத்தி நாடுகளில் முதலீடு செய்வதற்கு முன்வருகின்ற வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீட்டாளர்கள் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மொத்த உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கச் செய்து தமது இலாபப் பங்கை அதிகரிப்பதற்கு முற்படுவார்கள். இந்நிலையில் இலங்கை போன்ற முதற் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கின்ற குறைவிருத்தி நாடுகள் வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீட்டைப் பெருமளவில் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளின் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பப் பாவனையில் அவர்கள் ஈடுபடுவதை தவிர்க்க முடியாத வகையில் அனுமதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையிற் காணப்படுகின்றன.
3. குறைவிருத்தி நாடுகளில் முதலீட்டை மேற்கொள்வதற்கு முன்வருகின்ற வெளிநாட்டுத் தனியார் முதலீட்டாளர்கள் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்தை விரும்புவதற்கு மற்றொரு காரணம் ஊழியச் செறிவான தொழில்நுட்பத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்தில் ஊழியர் பிரச்சினையும் அதன் விளைவாக இடம் பெறக் கூடிய தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், அரசு தலையீடுகள் என்பனவும் சார்பளவில் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமையாகும்.
4. ஊழியம் என்பது மனித மூலதனம் என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. இதனடிப்படையில் நோக்கும் போது ஊழியச் செறிவான தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவிக்கின்ற முயற்சியானது முதற்செறிவான தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவிக்கின்ற முயற்சியிலும் சிக்கலானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் முதற் செறிவான தொழில்நுட்பத்தின் பிரயோகத்திற்கு ஆற்றல் மிக்க மனித மூலதனத்தின் தேவை குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் ஊழியச் செறிவான தொழில்நுட்பத்தின் பிரயோகத்திற்கு தேவைப்படுகின்ற மனித வளத்தின் அளவும், ஆற்றலும் அதிகமாகும். ஏனவே ஆற்றல் மிக்க மனித வளம் அருமையாகக் காணப்படுகின்ற குறைவிருத்தி நாடுகள் முதற் செறிவான நுட்பத்தை ஊக்குவிப்பது விரும்பத்தக்கது.

5. முதற் செறிவான தொழில்நுட்பம், சமூக ரீதியில் உத்தம மற்றதாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் கூட குறைவிருத்தி நாடுகளிற் காணப்படுகின்ற காரணிச் சந்தைகளின் பூரணத்துவமின்மை, தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் போன்றன ஊழியச் செறிவான தொழில் நுட்பத்தை விட முதல் செறிவான தொழில் நுட்பத்தை இந்நாடுகளில் உற்பத்தியாளர்கள் தெரிவு செய்வதற்கு தூண்டுகொல்களாகக் காணப்படுகின்றன.
6. குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக கீழ்க்கட்டுமான வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு முதற் செறிவான தொழில் நுட்பத்தினடிப்படையிலான கைத்தொழிலாக்கம் தூண்டுகோலாக அமைகின்றது.
7. முதற் செறிவான தொழில் நுட்பமானது ஊழியரின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கச் செய்வதுடன் பயிற்சி முகாமையையும் இலகுபடுத்துகின்றது.
8. பெரும்பாலான குறைவிருத்தி நாடுகளில் குடித்தொகை அதிகரிப்பு வீதம் உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது, இந்நிலையில் தலா வெளியீட்டை அதிகரிப்பதற்கு முதல், ஊழிய விகிதத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். இதற்கு முதற் செறிவான தொழில் நுட்பத்தின் தேவை அதிகம் உணரப்படுகின்றது.

குறைவிருத்தி நாடுகளில் முதற் செறிவான தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குச் சார்பாக மேற்படி பல்வேறு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் இந்நாடுகள் தொழில்நுட்பத் தெரிவை மேற்கொள்ளும் போது தமது பொருளாதார சூழ்நிலையை கவனத்திற் கொள்வது இன்றியமையாததாகும். குறிப்பாக இந்நாடுகளில் மிகையாகக் காணப்படுகின்ற காரணிகளின் விரயத்தை இழிவு படுத்தக் கூடிய வகையில் அவற்றைச் செறிவாகப் பயன்படுத்தக் கூடியதும், அருமையாகக் காணப்படுகின்ற காரணிகளைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தக் கூடியதுமான தொழில் நுட்பத்தை தெரிவு செய்வது விரும்பத்தக்கது எனலாம்.

REFERENCE

1. Bell, M. and Pavitt, K., 1992, "Accumulating Technological Capacity in Developing Countries", World Bank Economics Review Supplement.
2. Jhingan, M. L., 1975, "The Economics of Development and Planning", Vikas Publishing House, India.
3. Kindleberger, P. and Herrick, B., 1977, "Economic Development", 3rd Edition, Japan.
4. Kuznets, S., 1972, "Economic Growth of Nations", Harvard University Press.
5. Meier, G.M., 1995, "Leading issues in Economic Development", 6th Edition, Oxford University Press, Delhi.
6. Pack, Howard and Larrye, 1986, "Industrial Strategy and Technological Change: Theory Versus Reality," Journal of Development Economics, 22: 88-128.
7. Rhee, Yung and Larry, 1977, "A Micro econometric Investigation of Choice of Technique", Journal of Development Economics, 4:205-38.
8. Sen, A. K., 1968, "Choice of Techniques: An Aspect of the Theory of Planned Economic Development," . 3rd Edition, New York.
9. Solow, R.M., 1957, "Technological Progress and Productivity Change," Review of Economics and Statistics, Vol. 39.

மன்து உரிமைகளும் சுயநிர்ணய உரிமையும் — சர்வதேசச் சட்ட நோக்கு

வி. ரி. தமிழ்மாறன்

இன, மத அல்லது மொழிக்குழு ஒவ்வொன்றும் அரசுத் தன்மையைக் கோரினால் அரசுகள் சிதறுண்டு போவதற்கு அளவே இருக்காது. அது மட்டுமன்றி எல்லா மக்களுக்குமான சமாதானம், பாதுகாப்பு, பொருளாதார சேமநலன் என்பவற்றை ஈட்டுதல் இன்னும் கடினமாகிவிடும். இத்தகைய பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகளுள் ஒன்று யாதெனில் மனித உரிமைகளின்பால் காட்டுகின்ற பற்றுறுதியேயாகும்!

— யூட்ரஸ் யூட்ரஸ் காலி, சமாதானத்துக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்.

அறிமுகம்

சுயநிர்ணய உரிமை என்பதை ஓர் உரிமையாக மட்டுப்பாடெதுவுமின்றிப் பாவித்தால் ஏற்படக்கூடிய பாரதூரமான விளைவுகள் குறித்து ஐ. நா. வின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் விடுத்த விசனக் குறிப்பே மேலுள்ளது. "சர்வதேச முறைமை" என்பதன் ஸ்திரத்தன்மை ஈடாட்டம் கண்டுவிடும் என்பது இதன் பொருள். அதேவேளை, அவரது கூற்றில் பொதிந்துள்ள இன்னொரு விடயம் இத்தகைய குழுக்களுக்கிடையிலான மோதலைத் தடுப்பதற்கான வழிவகை ஒன்றும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமையாகும். ஒருபுறத்தில் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்தல் என்பதும் மறுபுறத்தில் அரசின் ஆள்புல இறைமையின் முற்றுமுழுதான தன்மையைப் பாதுகாத்தல் என்பதும் ஒன்றோடொன்று முரண்பாடானது என்பதும் இங்கே ஊகிக்கப்படலாம். இதற்கான தீர்வு மனித உரிமைகளின்பால் நாம் காட்டும் பற்றுறுதியிலேயே தங்கியுள்ளது.

* தலைவர், சட்டத்துறை, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்; சட்டத்தரணி; அதிதி விரிவுரையாளர், நியூயோர்க் பல்கலைக்கழகம்; ஃலவ்லோ, நியூயோர்க், யூ. எஸ். ஏ. (1991-92)

சுயநிர்ணய உரிமை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவும் அதனைப் பிரயோகிக்கவும் மனித உரிமைகள் அத்தியாவசியமானவையாகும். சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்தேற்பு எப்படி வளர்ச்சி கண்டது? அரசுகளினால் தனிநபர்களும் குழுக்களும் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதற்கெதிராகச் சர்வதேச சமூகம் மேற்கொண்ட கடுமையான பிரயத்தனத்தின் விளைவுதான் இந்த வளர்ச்சி என்றால் அது மிகையாகாது.

மனித உரிமைகளுக்கான சட்டப் பாதுகாப்பு குறித்துச் சர்வதேச சமூகத்தின் அதிகரித்த அக்கறையின் பின்னணியில்தான் சுயநிர்ணய உரிமையும் விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், மனித உரிமைகள் யாவற்றையும் மேம்படுத்தவும் பாதுகாத்தலும் சர்வதேச சமூகத்திற்குரிய நெறிமுறையான அக்கறையென்பது சர்வதேச ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத் தொடங்கியமையும் இங்கே கவனத்துக்குரியதே². இதன் பின்னணியில் தான் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது மனித உரிமையேயென மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகளிலும் இவ்விடயந் தொடர்பான ஏனைய சர்வதேச ஆவணங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சுயநிர்ணய உரிமையானது இது சட்ட அந்தஸ்தில் பிரபல்யம் பெற்ற காலமான முதலாம் உலகப் போரின் உடனடுத்த காலப்பகுதியில் இந்த உரிமையால் வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்பு என்பதைவிட இன்று எவ்வளவோ பரந்தளவிலும் ஆழமாகவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டுப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது³. குறிப்பாக, குடியேற்றவாதத்தைக் குலைக்கும் போது கொடுக்கப்பட்ட பொருள் இன்று தேவையற்றுப் போய்விட்டதைக் கவனிக்கலாம். இன்று இது, குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழுள்ள பிரதேசங்களுக்கு மட்டுமன்றி, எல்லா ஆள்புலங்களுக்கும், எல்லா மக்களுக்கும், குறிப்பாக ஓர் அரசுக்குள்ளேயே வாழும் மக்கள் கூட்டத்துக்கும் ஏற்புடையதாகும் எனக் கருதப்படுகின்றது. இப்படிப் பார்ப்பின் இந்த உரிமையின் இன்றைய விஸ்தாரம், அடக்குமுறை, ஏதேச்சாதிகாரம், ஆக்கிரமிப்பு, சுரண்டல் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் யாவருக்குமே ஏற்புடையதாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டும் என்றவாறாக வலுப்பெற்று விடுகிறது.

அதேவேளை, இத்தகைய கோரிக்கைகளால் மோதல்கள் ஏற்படுவது நிச்சயமாகி விடுகிறது. இவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிவகைகளையும் தேட வேண்டும். இதற்கென ஒரு சட்டக் கட்டமைப்பு வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகி வருகின்றது. சர்வதேசப் பாதுகாப்புக்கு எவ்விதத்திலும் அதிகரித்த அச்சுறுத்தலாக அமையாத விதத்திலும் அதேவேளை பல்வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் பிரயோகிக்கப்படத்தக்கதாகவும் பரந்துபட்ட விதிகள் இக்கட்டமைவுக்குள் ஆக்கப்படவும் அடக்கப்படவும் வேண்டும். இவ்விதிகள் சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பினர்களது உரிமைகளையும் நலன்களையும் மதிப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகையதொரு சட்டக் கட்டமைப்பானது சர்வதேச மனித உரிமைகள்

சட்டத்தின் அடிப்படையிலாக்கப்படும் விதிகளைக் கொண்டே அமைக்கப்பட வேண்டும் என வாதிடலாம். இவ்விதமாக, சுயநிர்ணய உரிமை என்பதை மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையில் நோக்குதல் இன்று பயனுடைத்தாகின்றது.

இக்கட்டுரையில் நான் மேற்கொள்கின்ற மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது சுயநிர்ணய உரிமையென்பது ஒரு பூரணமான அதாவது விதிவிலக்குகளற்ற உரிமையொன்றல்ல என்பதைக் காட்டி நிற்கும். மற்றவர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் சமூகத்தின் பொதுவான நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்குமென இந்த உரிமை மட்டுப்படுத்தப்படலாம். பொதுநலன் என்பது சர்வதேசப் பாதுகாப்பு என்றவாறே பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் குறித்த சில சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டுமே இம்மட்டுப்பாடுகள் ஏற்புடையனவாகும் என்பதும் ஏற்கனவே உள்வாரிச் சுயநிர்ணய உரிமை எய்தப்பட்டுள்ள விடத்தும் அம் மட்டுப்பாடுகளுக்கான அவசியத் தேவை அச்சமூகத்தில் இருக்கும் போது மட்டுமே அவை பாவிக்கப்படலாம் என்பதும் கவனத்துக்குரியன. அங்ஙனமே சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்துடையவர்களான "மக்கள்" என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவதான மிகச் சிக்கலான பணியினையும் மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையினால் நாம் இலகுவடுத்திக் கொள்ளலாம். இதே அணுகுமுறையில்தான், இந்த உரிமையைப் பாவிப்பதில் உள்ள பல பிரிவுத் தன்மையும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகிறது. இதுவே பிரிவினைக்கு எதிரான ஊகத்தைத் தருவதுடன் சர்வதேச சமூகத்தில் தற்போது வளர்ந்துவரும் தராதரங்கள், வழக்கங்களின் பின்னணியில் இந்த உரிமை விளங்கிக் கொள்ளப்படவும் உதவும் அணுகுமுறையாகும் எனலாம். சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரிவினைக்கு எதிரானதாகக் கொள்ளுஞ் சந்தர்ப்பம் - இது ஏனையவர்களின் உரிமைகளை மீறுவதாக அமையும் வேளையில் மட்டுமே ஏற்படும்.

இருப்பினும், மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையினைப்பாவித்து எந்த மக்கள் பிரிவு, சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்துடையது என்றோ அல்லது இந்த உரிமைப் பிரயோகத்தின் நீட்டிப்பு இந்தளவுக்குத் தான் இருக்க வேண்டும் என்றோ எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறிவிட முடியாது என்றாலும், இது ஒரு வசதியான கட்டமைவினை நிச்சயம் வழங்கி நிற்கின்றது எனலாம். அந்தக் கட்டமைவுக்குள் நின்று எத்தகைய சூழ்நிலையையும் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகின்றது. மேலும், சம்பந்தப்படும் அனைத்து உரிமைகளும், நலன்களும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு அலசி ஆராயப்பட்டு சமநிலைப்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புமுள்ளது எனலாம். இங்கு சமநிலைப்படுத்தல் என்பது, உதாரணமாக, புவியியலடிப்படையிலான கட்டமைவுக்குள் குறிப்பான வரலாற்று ரீதியான சூழ்நிலைகள், அரசினதும் சர்வதேச சமூகத்தினதும் தற்போதைய அரசியலமைப்புக் கட்டொழுங்கு என்பன ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றன. இந்த சட்டநிலைச் சமநிலைப்படுத்தல் முடிவுற்றதும், சம்பந்தப்படும் அறஞ்சார் மற்றும் அரசியல்

சக்திகள் தெளிவானதும் உறுதியானதுமான சட்ட நிலைமை மீது செயற்படுதல் இயலுமாகின்றது.

அத்துடன், மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது அரசுகளை மையப்படுத்திய கோட்பாடு அடிப்படையிலிருந்து தூரவிலகிச் செல்வதான சர்வதேச ஒழுங்கையும் மிகவும் நெகிழ்வான சர்வதேசச் சட்ட முறைமை ஒன்றை நோக்கிச் செல்வதையும் விளங்கிக் கொள்ள உதவுகின்றது⁴. உண்மையில், சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கைகள் பல எழுந்திருப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணம் மக்களின் நெறிமுறையான அபிலாசைகளுக்குப் பதில் வழங்குவதற்கு இறிக் கமானதும் அரசுகளை மையப்படுத்தியதும் நியாயமற்றதுமான சர்வதேசச் சட்ட ஒழுங்கு தவறிவிட்டமையேயாகும். மேலும், அரசுகள் மட்டுமே சர்வதேசச் சட்டத்துக்குரியன, ஆள்புலமொன்றின் மக்கள் கூட்டமொன்றல்ல என திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்த முற்படுவதைத் தடுக்கவும் இந்த அணுகுமுறையால் முடியும். இதைத்தான் பூட்ரஸ் காலியும் முன்பொருதலை "பூரணமானதும் பிரத்தியேகமானதுமான இறைமை என்ற காலம் மலையேறிவிட்டது" என்றவாறாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்⁵. சமூகத்தில் கூடுதலாகப் பலவீனமான நிலையிலுள்ள குழுக்களின் தேவைகளை மதித்தலும், ஒன்று திரளாமலும் வறுமையிலும் ஒதுக்கப்படும் கிடக்கும் மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கலுமே அவசியமாகின்றது என்று அவர் இதுபற்றிக் கருத்துக் கூறியுள்ளமையை அவதானிக்க வேண்டும்⁶.

மனித உரிமைகள் அடிப்படையானது மனித உரிமைகள் மீதான பற்றுறுதியிலமைந்த தீர்வொன்றை முன்வைக்க வல்லது. இயன்றளவுக்கு நாடுகள் சிதறுண்டு போவதைத் தடுத்து சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான பிணக்குக்குச் சமாதான வழியில் தீர்வு காண்பதற்கான சட்டக் கட்டமைப்பை வழங்குகின்றது.

மனித உரிமையொன்றாகச் சுயநிர்ணய உரிமை

மனித உரிமைகள் தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஆக்கிய இரண்டு சர்வதேச மனித உரிமைகள் கட்டுறுத்துக்களிலும் [International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR) and International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)]⁷ சுயநிர்ணய உரிமை முதலாவது உறுப்புரையாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பது பலருக்கும் வியப்பளிக்கலாம். இந்த இரண்டு பொருத்தனகளும் 1976இல் செயற்பாட்டுக்கு வந்தன. இன்று 150க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. இவற்றையடுத்து மேலும் பல சர்வதேச, பிராந்திய ஆவணங்கள் சுயநிர்ணய உரிமையை மனித உரிமையெனக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம். அரசுகளுக்கிடையில் நட்புறவுகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வளர்த்தல் தொடர்பான சர்வதேசச் சட்டக் கோட்பாடுகள் பிரகடனம்

என்பது (1970)⁸ இதில் குறிப்பிடத்தக்கது. பிராந்திய ரீதியில் பார்ப்பின், Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) 1975⁹, the African Charter on Human and Peoples Rights (1981)¹⁰ என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. சட்ட அறிஞர்கள் சிலர் இந்த உரிமை சர்வதேசச் சட்டத்தின் மிக மிக அத்தியாவசிய கோட்பாடுகளுள் (jus cogens) ஒன்றாகக் கருதப்பட முடியும் என்றும் வாதிட்டுள்ளனர்¹¹. எது எப்படியிருப்பினும், சுயநிர்ணய உரிமை என்பது இன்று சர்வதேசச் சட்டத்தில் மனித உரிமையொன்றாக அமைந்துவிட்டது என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

ICCPR இன் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் குழுவானது சுயநிர்ணய உரிமைக்கும் மனித உரிமைக்குமிடையிலான தொடர்பினை ஏற்று பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றது:

சுயநிர்ணய உரிமையானது குறிப்பாக முக்கியத்துவ-முடையதாகின்றது. ஏனெனில் தனிமனித உரிமைகளின் பயனுறு உத்தரவாதத்துக்கும் அனுஷ்டிப்புக்கும் இந்த உரிமையை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் கூட சுயநிர்ணய உரிமைப் பாவிப்பானது அவசியமான நிபந்தனையாகின்றது².

இதன் காரணத்தினால்தான் அரசுகள் மேலே குறிப்பிட்ட இரு கட்டுறுத்துக்களிலும் இந்த உரிமையினை ஒரு நேர்மறைச் சட்ட (Provision of positive law) ஏற்பாடாகக் குறிப்பிட்டுள்ளன. முதலாவது உறுப்புரையாக இடம்பிடிப்பதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

தனிமனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான அவசிய நிபந்தனையாகச் சுயநிர்ணய உரிமை குறிப்பிடப்படுவதற்குக் காரணம் மக்கள் அடக்கு-முறைக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருப்பின் அவர்கள் தமது தனிமனித உரிமைகளைப் பூரணமாகப் பாதுகாத்தல் என்பது ஒரு போதுமே இயலாமல் போய்-விடும். இந்த உரிமையின் நோக்கானது குழு ஒன்றின் உரிமைகளை அதனை ஒரு குழுவாகவே வைத்துப் பாதுகாத்தலாகும். அதாவது ஒரு குழுவுக்குள் இருக்கின்றவர்களின் தனிமனித உரிமைகளையன்றி அக்குழுவினை அங்கீகரிப்பதாகும். இதன் மூலமே அக்குழுவானது செழுமையடைவதுடன் தனது கலாசாரத்தையும் வளர்க்க முடிகின்றது. அக்குழுவானது ஒரு குழுவென்ற அளவில் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக நடவடிக்கையில் பூரணமாகப் பங்குபற்றிவரும் முடியும். இதைத்தான் பூட்ரஸ் காலி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

தேசங்களுக்குள்ளேயான ஜனநாயகம் என்பது (ஐ. நா) பட்டயத்தில் கூறப்பட்டவாறான மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களுக்குமான மதிப்பளிப்பைத் தேவைப்படுத்துகின்றது. இது வெறுமனே ஓர் அரசியல் விடயமன்று. உற்பத்தித்துறை வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுவதான சமூக ஸ்திரீப்பாடானது மக்கள் தமது விருப்பை

வெளிப்படுத்த முடியுமான சூழ்நிலைகளாலேயே போஷிக்கப்படுகின்றது. இதற்கு, வலுவான ஜனநாயக நிறுவனங்களது பங்குபற்றல் மிக அவசியமாகும். அத்தகைய நிறுவனங்களை மேம்படுத்தல் என்பதன் பொருள் ஒன்றுதிரளாத, வறுமையில் உழலும், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினருக்கு அதிகார பலம் வழங்குவதே என்றவாறாக அமையும்¹³.

சுயநிர்ணய உரிமை என்பதன் பிரதான நோக்காக அமைவது இந்த அதிகாரப் பலம் வழங்கலேயாகும். இந்த உரிமையானது ஒவ்வொரு குழுவையும் அல்லது மக்கள் கூட்டத்தையும் அடக்குமுறையிலிருந்து பாதுகாக்கவும் அவற்றுக்கு அதிகார பலம் வழங்குவதே முனைகின்றது. இங்ஙனஞ் செய்கையில், இதுவே மனித உரிமைகளின் அதிகார பலம் வழங்கு நடபடியின் பகுதியுமாகி விடுகின்றது.

அத்துடன், இன்று சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் வளர்ந்திருக்கின்ற நிலையில் நின்று பார்ப்பின், மனித உரிமைகள் என்பன தற்போது எந்தவொரு நாட்டினதும் சொந்த உள்நாட்டு நியாயாதிக்கத்துக்குள் மட்டும் அடங்கும் விடயமொன்றல்ல என்பது சர்வதேச சமூகத்தால் ஏற்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்¹⁴. 1993இல் வியன்னாவில் நடைபெற்ற ஐ. நா' மனித உரிமைகள் பற்றிய உலக மாநாட்டின் விளைவாக ஏற்பட்டதுதான் வியன்னாப் பிரகடனமும் செயற்பாட்டுத் திட்டமும். இப்பிரகடனத்தின் 4வது உறுப்புரை எல்லா மானிடர்களதும் மனித உரிமைகளின் மேம்பாடும் பாதுகாப்பும் என்பன சர்வதேச சமூகத்தின் நெறிமுறையான அக்கறைக்குரியதொரு விடயம் என்று ஏற்பாடு செய்கின்றது¹⁵. அங்ஙனமே ஐரோப்பிய பாதுகாப்பும் ஒத்துழைப்பும் சம்பந்தமான அமைப்பின் மொஸ்கோ மாநாட்டின் இறுதி அறிக்கையும் CSCEயின் மனித பரிணாமங்களின் பரப்பில் பொறுப்பேற்றுள்ள பற்றுறுதிகளானவை திட்டவட்டமாகவும் மாற்றப்பட்ட முடியாத வகையிலும் எல்லா நாடுகளதும் நேரடியானதும் நெறிமுறையானதுமான அக்கறைக்குரியதொன்றென ஏற்றுள்ளது சர்வதேச சமூகம்¹⁶.

அத்துடன் இது விடயம், சம்பந்தப்பட்ட அரசின் பிரத்தியேக உள்ளக விவகாரத்துக்குரியதல்ல என்றும் மேற்குறிப்பிட்ட இரு ஆவணங்களிலும் அழுத்தியுரைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஓர் அரசு தனது பிரசைசகளைப் பொதுவில் எப்படி நடாத்துகின்றது என்பதும், குறிப்பாக, தனது ஆள்புலத்துக்குள் உள்ள மக்களைத் தனது அரசியல், பொருளாதார, சமூக நடபடியில் பூரணமாகப் பங்குபற்ற எவ்விதம் அனுமதிக்கின்றது என்பதுமே தற்போது சர்வதேச சமூகத்தின் அக்கறைக்குரிய விடயங்களாகி விட்டன. இதில் இரண்டாவது விடயம் சுயநிர்ணய உரிமையின் உள்ளகப் பாதுகாப்பு அல்லது உத்தரவாதம் என்பபடுகின்றது. ஆக, சுயநிர்ணய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கான அறிவார்த்தமும் (rationale) மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்புடனான அதன் தொடர்பும் பொதுவாகவே இந்த உரிமையானது

மனித உரிமைகள் தொடர்பான சட்ட விதிகளின் கீழ் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதை இயலச் செய்கின்றன எனலாம்.

ஆயினும் சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் இந்த சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான விளக்கத்தைத் தரவல்ல நியாயாதிக்கம் கொண்டதாக ஒரேயொரு சர்வதேசச் சட்ட அமைப்பே உள்ளது. அதுதான் மனித உரிமைகள் குழுவென்பது (Human Rights Committee). இந்த அமைப்பே இவ்வுரிமை பற்றி நேரடியாக ஆராயும் நியாயாதிக்கங் கொண்டுள்ளது. ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக இந்த சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிக் கூறும் ICCPR இன் 1வது உறுப்புரையின் மீறல்கள் எனச் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளை மனித உரிமைகள் குழுவானது தான் ஆராயப்போவதில்லை என முடிவெடுத்துள்ளது. இதற்கு அது கூறும் காரணம் என்னவெனில் ICCPRக்கான முதலாவது விருப்புரிமைப் பின்னேட்டினைப்¹⁷ பொருள்கோடல் செய்கையில் ஒரு தனிநபர் மட்டுமே இந்த முறைப்பாட்டைச் செய்ய முடியும் எனக் கருதுவதாலேயாகும். அதாவது விருப்புரிமைப் பின்னேட்டின் கீழ் தனிநபர் மட்டுமே உறுப்புரை மீறப்பட்டுள்ளதாக முறையிட முடியுமே தவிர குழுக்களோ அல்லது மக்கள் குழுமங்களோ இந்த முறைப்பாட்டைச் செய்ய முடியாது என்று பொருள்கோடல் செய்துள்ளது.

ஆனால் ம. உ. குழுவின் இந்த நிலைப்பாடானது பலத்த கண்டனத்துக்கு உள்ளாகின்றது. ஏனெனில் குழுவொன்றின் சுயநிர்ணய உரிமை மீறப்படும்போது அக்குழுவின் ஓர் அங்கத்தவர் என்ற வகையில் தனிநபர் ஒருவரும் பாதிப்புக்குள்ளாக முடியும். இந்த யதார்த்தத்தை ம. உ. குழு மறந்துவிட்டது. இருப்பினும் ம. உ. குழுவானது தனது அறிக்கையிடும் நடபடி மூலமாக இந்த உரிமை மீது நடவடிக்கை எடுத்த சந்தர்ப்பங்களில்லாமலில்லை. இங்ஙனமே ஆபிரிக்க மனித மற்றும் மக்கள் உரிமைகள் ஆணைக்குழுவானது செயற்பட்டு வருகிறது. சுயநிர்ணய உரிமையின் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய முறைப்பாடெதனையும் இதுவரை மனித உரிமைகள் தொடர்பான பாரிய சர்வதேச மனித உரிமைகள் நியாயசபைகள் எதுவும் நேரடியாகவே கவனத்துக்கு கொண்டதாக இல்லை. (கனடாவில் உயர் நீதிமன்றம் 1998இல் இவ்விடயத்தை கவனத்துக்கு எடுத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது). இருந்த போதிலும், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கட்டமைப்பானது, தெளிவானதும் பொதுவானதுமான சட்டவிதிகளை சுயநிர்ணய உரிமை என்ற மனித உரிமை ஆராயப்படுவதில் உபயோகிக்கப்படுவதற்கெனத் தருகின்றது.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கட்டமைப்பு :

பொதுவான சட்ட விதிகள்

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது பெரும்பாலும் அகில உலக மற்றும் பிராந்தியப் பொருத்தனைகளிலேயே அடங்கிக் கிடக்கின்றது, ஆயினும்

இவற்றுள் சில வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்து எல்லா நாடுகளையும் கட்டுப்படுத்த வல்லவையாக மாறியுள்ளன¹⁸. உண்மையில் இன்று எந்தவொரு நாடும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஏதோ ஒரு மனித உரிமைகள் பொருத்தனை அல்லது சாதனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததாக இருக்கவில்லை. மனித உரிமைகள் சட்டம் எது என்பதை சர்வதேச நியாயசபையாக அமையும் மனித உரிமைகள் குழுவும் (HRC), பிராந்திய அமைப்பாக உள்ள ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதிமன்றமும் ஆணைக்குழுவந்தான் (ECHR)] தெளிவுபடுத்தியுள்ளன. இதில் பின்னையது 1950இன் ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டதாகும்¹⁹. அந்நகனமே அமெரிக்க நாடுகளிடை மனித உரிமைகள் நீதிமன்றமும் (ஆணைக்குழுவும்) - 1969²⁰, ஆபிரிக்க நாடுகளின் மனித மற்றும் மக்கள் உரிமைகள் பட்டயமும் - 1981²¹, அந்தந்தப் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தளவில் மனித உரிமைகள் சட்டத்தைத் தெளிவாக் கியிருப்பதுடன் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான பொறி முறைகளையும் கொண்டுள்ளன.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கட்டமைவுக்குள் வளர்க்கப்பட்ட சட்ட விதிகளானவை தெளிவானவையாகவும் விளங்கிக் கொள்ளப்படக் கூடியனவாகவும் உள்ளன. சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அவர்களது கடப்பாடுகள் என்ன என்பது பற்றிப் போதிய அறிவிப்பு இவற்றின் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்றது. விதிகளின் உள்ளடக்கம் பற்றி விளக்கப்படுகின்றது. சமூகத்தின் தேவைப்பாடுகளையும் மனித உரிமைகளையும் சமநிலைப்படுத்தும் ஒருவித சமூக நடபடி ஒன்றுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாகவே இந்த விதிகள் உள்ளன. இங்ஙனம் செயற்படுகையில் இவை சர்வதேச சமூகத்திலும் சட்டத்திலும் ஏற்படும் வளர்ச்சிகளுக்கும் மாற்றங்களுக்கும் பதிலளிப்பவையாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. சர்வதேச மனித உரிமைகள் கட்டமைப்பிலிருந்து பின்வரும் பொதுவான சட்டக் கோட்பாடுகளை நாம் அடையாளங் காண முடியும்:

- (1) மனித உரிமைகள் என்பன தற்போதைய தராதரங்கள் என்ற கட்டமைவுப் பின்னணியிலேயே பொருள் கொள்ளப்படுகின்றன.
- (2) மனித உரிமைகள் பிரயோகத்தின் மீதான மட்டுப்பாடுகள் என்றால் அதன் பொருள் ஏனைய சில உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான மட்டுப்பாடுகள் அல்லது சமூகத்தின் பொதுவான நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான மட்டுப்பாடுகள் என்றாகும்.
- (3) மனித உரிமைகள் மீதான மட்டுப்பாடுகள் எதுவும் குறுகிய விதத்திலேயே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுடன் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அப்போதைய சூழ்நிலையும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- (4) மனித உரிமைகள் மீறல் ஒன்றினால் பாதிக்கப்பட்டவரே கோரிக்கையை விடுக்க முடியும்.

மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு விதிகளும் மிகச் சிக்கலான விடயத்தை மிக எளிமைப்படுத்திக் கூறுவனவாகும். மிகச் சிக்கலானதும் விரிவானதுமாகப் பல்வேறு தீர்மானங்கள், முடிவுகள், கருத்துரைகள், எண்ணங்கள் மற்றும் கூற்றுக்களினால் பிரதான மனித உரிமைகள் நியாயசபைகளினால் கூறப்பட்டவற்றையே எளிமையாக்கிக் குறிப்பிட்டேன். இவை 1948ஆம் ஆண்டின் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின்²² (UDHR) ஏற்பாடுகளுடன் ஒத்துப் போகின்றவையாகவும் உள்ளன. இந்தப் பிரகடனத்திலிருந்தே ஏனைய பிரதான மனித உரிமைகள் சாதனங்கள் தோன்றின என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இப்பிரகடனத்தின் 29வது உறுப்புரை வருமாறு கூறுகிறது :

"தன்னுடைய உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பிரயோகிப்பதில் ஒவ்வொருவரும் சில மட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைந்தொழுமகவே வேண்டும். ஆனால் அம்மட்டுப்பாடுகள் ஏனையவர்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் உரிய முறையில் அங்கீகரித்துக் கௌரவிப்பதற்கும் ஒழுக்கம், பொதுவொழுங்கு, மற்றும் ஜனநாயக சமூகத்தின் பொதுப் பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு, பொதுச் சுகாதாரம், பொது ஒழுக்கம், நீதிமன்ற அவமதிப்பு, பாராளுமன்றச் சிறப்புரிமை போன்ற காரணங்களுக்காகவே பொதுவாக மட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன".

இவற்றுக்கும் அளவுகோல்களுள்ளன.

ஏனிந்த மட்டுப்பாடுகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன என்பதற்கும் மிக நியாயமானதொரு காரணமுண்டு. தனிமனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் என்பது நல்ல விடயமேயாயினும் தனிமனிதன் என்பவன் தனித்து ஒரு வெட்டவெளியில் வாழமுடியாது. அவனைவிடப் பெரிதாக அமையும் குடும்பம், சமூகம், குழுக்கள், அமைப்புக்கள் என்பவற்றின் ஓரங்கமாகவே அவன் வாழ முடியும். வாழ்கின்றான். அவனை அவற்றிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்பதால் அவனது உரிமையைப்போலவே அவன் வாழும் அமைப்பின் நலன்களும் பேணப்பட வேண்டும் என்றாகிறது. அங்ஙனம் பேணுவதற்கு எவை அவசியமோ அவையே மட்டுப்பாடுகள் என்ற வடிவில் விதிக்கப்படுகின்றன. விதிக்கப்படவும் வேண்டும். இவ்விதமான சமூகத்தின் பொதுவான நலனே ஸ்திரீயிக்க சமூகம் மற்றும் சட்ட முறைமையினை உருவாக்குகின்றது. இதன் மூலமே தனிநபரும் சமூகத்துக்குள் தனது விடயங்களை ஓரளவு உத்தரவாதத்துடன் கொண்டு நடாத்த முடியும். சர்வதேசச் சட்டத்தின்படி பார்ப்பின் அரசுதான் தனது எல்லைகளுக்கிடையிலுள்ள சமூகத்தின் வாசிகளது நலன்கள் யாவற்றையும் பிரதிபலிக்கின்றதெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்ஙனம் பிரதிபலிக்கும் கடப்பாடும் அரசுக்கே உள்ளது. அங்ஙனமே சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின்படி பார்ப்பின்

இந்தப் பொறுப்புடைமைகள் மட்டுப்பாடுகள் என்ற வடிவில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன எனலாம். அதாவது பொதுவொழுங்கு, பாதுகாப்பு என்பவற்றைப் பேணல் என்றளவில் சமூகத்தின் பொதுநலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த மட்டுப்பாடுகள் அவசியமாகின்றன. இங்ஙனமே சர்வதேச சமூகமும் தானே அரசுகளினதும் உலக அரசுநிலைகள் வேறு கதாபாத்திரங்களதும் சமூக அமைப்பாக உள்ளது என்ற காரணத்தினால் (சர்வதேச) சமூக நலனைப் பாதுகாக்கும் அவசியத்தை-சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை பேணும் அவசியத்தை-பொதுநலன் வடிவில் கொண்டிருக்கிறது எனக் கூறின் அதுவும் மிகையல்ல.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது ஒன்றோடொன்று போட்டி-யிடுவதான அல்லது முரண்படுவதான உரிமைகளையும் நலன்களையும் சமப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அரசிடம் இருக்கும் அதிகார பலம் மக்களிடம் இருப்பதில்லை. உண்மையில் மக்கள் தமது பலத்தை அரசிடமே ஒப்படைத்து விட்டிருக்கிறார்கள். இதனால், எப்போதுமே உரிமையானது மக்களுடையதே என்ற ஓர் ஊகம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இந்த ஊகத்தின் காரணத்தினால்தான் உரிமைகள் மீதான எந்த மட்டுப்பாடும் இயன்றளவு குறுகிய அளவில் பொருள்கோடல் செய்யப்படும் (narrowly interpreted). இருந்தாலும், பரந்துபட்ட சமூகநலன் என்று வரும்போது ஒவ்வொரு அரசுக்கும் ஒருவித அலவன்ஸாக ஓரளவு விட்டுக்கொடுப்பு செய்யப்படுகின்றது. இதன் பொருள் யாதெனில், அரசொன்று தனது குறிப்பிட்ட உடனடித் தேவைகளைத் தீர்மானிக்கும் போது எவ்வெவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு தீர்மானிப்பது என்பதில் ஓரளவு நெகிழ்வுப் போக்குக் கடைப்பிடிக்கப்படும் என்பதாகும். அந்த அரசினது அரசியலமைப்பு ரீதியிலானதும் மற்றும் சமூக ரீதியிலானதுமான நிறுவனங்களதும் பின்னணியில் இத்தேவைகள் விளங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது குறிப்பிட்ட அரசொன்றின் சமூகத்தினது வாழ்வினை வகைப்படுத்துவதான சட்டவழியானதும் நியாயவழியானதுமான பிரதான சிறப்பம்சங்கள் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது என்பதாகும்²⁴.

ஆனால் எப்படிப் பார்ப்பினும் எண்பிக்கும் பொறுப்பு அரசின் மீதே இருக்கும். அதாவது, அத்தியாவசியமான சமூகத் தேவையொன்று இருந்தது என்று அரசே முதலில் நிரூபிக்க வேண்டும். நெறிமுறையான இலக்கு ஒன்று உள்ளதென்றும் அதை அடைவதற்கு அந்தளவுக்கு அவசியமான அளவில் மட்டுமே உரிமை மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்றும் அரசு நிரூபிக்க வேண்டும். இதனை விகிதாசாரப்படியான மட்டுப்பாடு என்றும் காட்டலாம். உரிமை மீறப்பட்டுள்ளமைக்கான முதற்தோற்றமளவு சான்றிருப்பின் மனுதாரர் தனது தரப்பு நியாயத்தை நிரூபித்ததாகக் கொள்ளப்படும். அதையடுத்து அரசு தரப்பு திருப்திகரமானதும் எதிரிடையானதுமான விளக்கத்தைச் சான்றுகளுடன் முன் வைக்க வேண்டும். அதே விதத்தில், அரசுக்கு எதிராக உரிமைக்

கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வருவதற்குத் தனிநபர்களுக்கும் குழுக்களுக்கும் தாராளமான விதத்தில் இத்தகைய சர்வதேச நியாயசபைகள் இடமளித்தே வருகின்றன. ஆக, குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கான விருப்புரிமைப் பின்னேடு மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்காகின்றது.

அதே நேரத்தில், மனித உரிமைகளது உள்ளடக்கமும் பிரயோகமும் தொடர்பான புரிந்துணர்வு உருப்பெற்று வளர்ந்தும் வருகின்றது. மனித உரிமைகளதும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களதும் பாதுகாப்புக்கான ஐரோப்பிய சமவாயமானது ஜீவனுள்ள ஓர் ஆவணம் என்றும் அது இன்றைய சூழ்நிலைகளின் பின்னணியிலேயே பொருள்கோடல் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது⁵. எனவே, மனித உரிமை ஒன்று பற்றிய எவ்விதக் கருத்தும் ஆய்வும் அந்த உரிமையின் இன்றைய சர்வதேச தராதரங்களின் பின்னணியிலேயே பார்க்கப்பட வேண்டும். இவையெல்லாவற்றையும் ஒருங்குசேர்ப்பார்ப்பின், பெரும்பாலான மனித உரிமைகள் மீது மட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட முடியும் என்பதும் இவை ஏனையவர்களது உரிமைகளையும் சமூகத்தின் பொதுநலன்களைப் பாதுகாப்பதற்குமாகவே விதிக்கப்படுகின்றன என்பதும் சட்ட நிலைமையாகின்றது. இவை குறுகிய அளவில் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற அதேவேளையில் பாதிக்கப்படும் சமூகத்தின் விசேட நிலைமைகள் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்த வேண்டும் என்பதும் அவசியமாகின்றது.

சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பில் மனித உரிமைகளின் அணுகு முறை என்ன?

அணுகுமுறையும் இயல்பும் ஏற்புடைமையும்

சுயநிர்ணய உரிமைக்கான மனித உரிமைகள் அணுகுமுறை என்பது இந்த உரிமைக்கான சர்வதேச மனித உரிமைகள் கட்டமைப்பின் பிரயோகத்தைக் குறிப்பதாக அமையும். இந்தக் கட்டமைவுக்குள் பொதுவான சட்டவிதிகளைப் பாவித்து சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான முரண்பாடுகள் எழுமிடங்களில் அவை தொடர்பில் ஓர் உறுதியான அணுகுமுறையை உருவாக்குவதையும் இந்த அணுகல் உள்ளடக்குகின்றது. சுயநிர்ணய உரிமையை மனித உரிமைகளுள் ஒன்றெனப் பார்த்த எமது முன்னைய ஆராய்வின் அடிப்படையிலும் போட்டியிடும் இருவித நலன்கள் மற்றும் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்துக்கான ஏற்புடைமைகளின் வளர்ச்சிகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் பார்ப்பின், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் என்பது சுயநிர்ணய உரிமையை ஆராய்வதற்கான உரிய முறையிலமைந்த ஒரு வடிவமைப்பாகவே தோன்றுகின்றது எனலாம்.

இந்தக் கட்டமைப்பானது குறிப்பிட்ட சில பொருத்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான கூடுதலான கவனஞ் செலுத்துகை வாயிலாகப் பெருமளவில் வளர்ந்ததாகவுமே உள்ளது. இருந்தபோதிலும், அதனது பொதுவான சட்ட விதிகளானவை அடிக்கடி வேறு சர்வதேச மனித உரிமைகள் அமைப்புக்களினாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தப் பயன்படுத்துகை தேசிய மட்டத்திலும் பிராந்திய மட்டத்திலும் காணக்கிடக்கின்றது. உதாரணமாக CSCE (ஐரோப்பிய பாதுகாப்புக்கும் ஒத்துழைப்புக்குமான அமைப்பு) மனித உரிமைகளைப் பொருள்கோடல் செய்ய வேண்டி வரும்போது மேற்சொன்ன கட்டமைப்பிலான பொதுவிதிகளையே பொருளாகக் கொள்கின்றது²⁶. எனவே இந்தக் கட்டமைப்பு சுயநிர்ணய உரிமை என்ற உரிமைக்கும் பிரயோகிக்கப்படலாம் என்பது பெறப்படும்.

உண்மையில், ஐரோப்பிய சமூகத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட யூகோஸ்லாவியக் கமிட்டியானது குரோஷியா, பொஸ்னியா, ஹேசேகொவினா என்பவற்றிலுள்ள சேபியச் சிறுபான்மையினர் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்துடையவர்களா என்பதைத் தீர்மானிக்கையில் மேலே சொல்லப்பட்ட மனித உரிமைகள் பற்றிய பொதுக் கட்டமைவுக்குள் நின்றுதான் பரிசீலித்தது²⁷. இக்குழுவின் தீர்மானம் பின்னர் கண்டனத்துக்கு உள்ளானது என்பது வேறு விடயம். ஆனால் தராதரமாகவும் உரைகல்லாகவும் மனித உரிமைகள் பற்றிய பொதுவிதிகளே பாவிக்கப்பட்டன என்பதை மறக்கலாகாது. வேறுவிதமாகக் கூறுவதாயின், இவ்வரிமையானது அதனது இயல்பினாலும் ஏனைய உரிமைகளுடனான அதனது உறவினாலும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் நெகிழ்ச்சியின் துணை கொண்டும் இந்த முறைமைக்குள் இது கருத்திற் கொள்ளப்படக் கூடியதென முடிவு செய்துள்ளார்கள்²⁸.

ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டதன்படி சர்வதேச சமூகமானது சுயநிர்ணய உரிமை என்ற உரிமையை தற்போது எச்சந்தர்ப்பத்துக்கும் பயன்படுத்த விரும்புகின்றது என்பதாகும். அதாவது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை அல்லது சம்பவம் உள்நாட்டுக்குள் சம்பந்தப்படும் விவரமாயினும் அல்லது வெளிநாட்டின் அதிகாரத்துடன் சம்பந்தப்படும் விவரமாயினுஞ்சரி அங்கு இந்த உரிமையைப் பிரயோகிக்கலாம் எனப் பல அறிஞர்களும் தற்போது ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். அதாவது அடக்குமுறை, ஆக்கிரமிப்பு, சுரண்டல், அடிமைப்படுத்தல் போன்ற எக்காரணங்களினாலும் சுதந்திரம் இழந்த மக்கள் இந்த உரிமையைப் பாவிக்க முடியும் என்கிறார்கள்.

இதில் மக்கள் என்பதற்கு எவ்வித வரைவிலக்கணமும் தேவைப்படாது என்றும் அவர்களது அரசியல் நிலைமையே கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் இன்னுஞ் சிலர் வாதிடுவர்²⁹.

ஆனால் இந்த உரிமை ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்ட ஏனைய உரிமைகளைப் போலவே பூரணமான ஓர் உரிமை அல்ல என்பதில் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. அதாவது நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இந்த உரிமையில் மட்டுப்பாடுகள் செய்யப்படலாம் எனப் பலரும் அங்ஙனம் மட்டுப்பாடுகள் கூடாது என ஒரு சிலருமே வாதிடுகின்றனர்³⁰ பூரணமான உரிமைகள் என்பன தனிநபரது ஆள்சார் சுதந்திரத்தையும் உடல்சார் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றும் நோக்கங் கொண்டவை. ஆனால் சுயநிர்ணய உரிமை அங்ஙனமாகத் தனிநபர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் முதன்மை நோக்கங் கொண்டதல்ல. இந்த உரிமைப் பிரயோகத்தின் மூலம் பாரிய அமைப்பு வழி அல்லது நிறுவன ரீதியிலான மாற்றங்களே செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும். இதனால் குழுக்களும் தனிநபர்களும் ஓர் அரசுக்குள் மட்டுமன்றி அதற்கு வெளியாலும் பாதிக்கப்படலாம். (உதாரணமாக, குர்தியரின் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகமானது ஈராக்க, துருக்கி, ஈரான், சிரியா ஆகிய அரசுகள் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்). எனவே சுயநிர்ணய உரிமையின் தன்னியல்புப்படி சில மட்டுப்பாடுகளையும் அது தனது பிரயோகத்தில் தேவைப்படுத்தியே நிற்கும் எனலாம். இத்தகைய மட்டுப்பாடுகள் ஏனைய ஒவ்வொருவரதும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவே விதிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. ஆக, இந்த மட்டுப்பாடுகள் சுயநிர்ணய உரிமையைக் கோருபவர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாக மட்டும் இருத்தல் முடியாது. அதேவேளை, சுயநிர்ணய உரிமையென்பதில் சர்வதேச சமூகத்தின் பொதுநலனும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதை மறுக்க முடியாது.

ஆகவேதான் மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையினால் மட்டுமேயன்றி வேறெந்த அணுகுமுறையினாலும் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரச்சினையை அணுக முடியாது என்பது பெறப்படும். ஏனெனில் மனித உரிமைகள் சட்ட கட்டமைவுதான் உரிமைகள் மீதான மட்டுப்பாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்கின்றது என்பதாகும். இந்த உரிமைப் பிரயோகத்தினால் ஏனையோர் எப்படிப் பாதிக்கப்படுவர், அங்ஙனம் பாதிக்கப்படுவோர் யார் யார் என்பன குறித்தும் கவனஞ் செலுத்தும் ஏற்பாடுகள் மனித உரிமைகள் சட்டத்திலேயே உள்ளன.

மேலும், இந்தக் கட்டமைவுப்படிதான் அரசு தனக்குரிய கூடிய நலனைக் காரணங் காட்டி அதாவது தனது ஆள்புலத்துக்குள் உள்ள எல்லா மக்களதும் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கடமையைக் காரணங்காட்டி மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதை நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. இதில் அரசு தன்னைப் பாதுகாத்தலும் உள்ளடங்கும். ஆனால் அரசு இந்தப் போர்வையில் அடக்குமுறை அரசாக உருக்கொள்ள முடியாது.

சுயநிர்ணய உரிமை மீதான மட்டுப்பாடுகளும் ஏனையோரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தலும்

மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கள் இரண்டும் தமது முதலாவது உறுப்புரையில் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன என்றாலும் இவற்றின் பொதுவான உறுப்புரை 5(1) வருமாறு அமைகின்றது: இக்கட்டுறுத்திலுள்ள எதுவுமே எந்தவோர் அரசு, குழு அல்லது தனிநபர் இதனகத்து அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதான உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் எதனையும் அழிக்கும் இலக்குடனான செயல்கள் எதிலும் ஈடுபடும் உரிமையினைத் தமக்கு வழங்குவதாகப் பொருள் கொள்ளப்படலாகாது. இத்தகைய ஏற்பாடு மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களுக்குமான பாதுகாப்பான ஐரோப்பிய சமவாயத்திலும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அமெரிக்க சமவாயத்திலும் காணப்படுகின்றது¹. இங்கெல்லாம் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான மட்டுப்பாடுகள் உள்ளன என்றவாறாகவே பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. குறிப்பாக, இந்த இரு பொருத்தனைகளும் உறுதிப்படுத்தும் ஏனைய உரிமைகள் சுதந்திரங்களைச் சிதைக்கும் அல்லது குறைக்கும் விதத்தில் சுயநிர்ணய உரிமை பொருள் கொள்ளப்பட மாட்டாது என இதே சமவாயங்கள் கூறுகின்றன. உதாரணமாக, சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகமானது தனிநபர் உரிமைகளைப் பாதிப்பதாக அமையக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களுள்ளன. இங்கு, கருத்து வெளியிடுகைச் சுதந்திரம், மதச் சுதந்திரம் என்பவற்றைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும். எனவே மற்றைய ஒருவரின் தனிநபர் உரிமையைப் பாதிப்பதான விதத்தில் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகம் இருக்கக் கூடாது என்பதில் சர்வதேச சமூகம் அவதானமாகவே இருக்கும் எனலாம்.

இவ்விதமே, ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதிமன்றத்துக்கு வந்திருந்த வழக்கொன்றில் (1976) பெற்றோர்களது விருப்பங்களுக்கு எதிரான முளைச்சலவை செய்யும் விதத்திலமைந்த ஆனால் அது முழுச் சமூகத்துக்குமே உரியது என்ற போர்வையிலான கல்வித் திட்டமொன்றை அரசு முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது².

சர்வதேச சமூகத்தின் முக்கியமான கரிசனையாக இருப்பது யாதெனில் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்தினால் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஏனைய குழுக்களை எப்படிப் பாதுகாப்பது என்பதேயாகும். இதற்கு ஒரேவழி உரிமைப் பிரயோகத்தில் மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதேயாகும் என்று கருதப்பட்டது. வெளிவாரி சுயநிர்ணய உரிமையைப் பொறுத்தளவில் சுதந்திரம் பெறுகின்ற புதிய அரசே தனது ஆள்புலத்துக்குள் வரும் எல்லா வாழ்நர்களதும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். இந்தப் பாதுகாப்பு பொதுவில் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் மூலமே வழங்கப்படுவதுண்டு. சுதந்திரத்தின் மூலம் உருவான புதிய அரசான

நமீபியாவும்³³ பிரிவினை மூலம் உருவான மத்திய ஐரோப்பிய முன்னாள் சோவியத் யூனியனின் குடியரசுகளையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இஸ்ரேல்-பலஸ்தீனப் பிரச்சனையிலும் இதே விவாதம் உண்டு.³⁴

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு நாட்டில் தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் மனித உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதங்கள் இருக்கின்றபோது அவற்றின் மூலம் ஒவ்வொரு குழுவினதும் உரிமைகள் நீதிமுறையாகப் பாதுகாக்கப்படும் என்ற நிலையுள்ளபோது சுயநிர்ணய உரிமை மீறப்பட்டுவிட்டதாக எந்தக் குழுவும் மிகக் குறைவான முறைப்பாடுகளையே கொண்டுவரும். சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்தின் விளைவுகளைப் பொறுத்தளவில் அரசாங்கமானது தனது ஆள்புலத்துக்குள் இருக்கும் எல்லா மக்களையும் பிரதிநிதிப்படுத்துவப்படுத்துவதாக இன்பிரிவு அல்லது நிறம் அடிப்படையில் அல்லது வேறு வகையில் வேறுபாடின்றி இங்ஙனம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். தற்போதைய நடைமுறையும் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற உரிமையின் தன்மையுஞ் சேர்ந்தே அதனது பிரயோகத்தில் மட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றன. இதனால் இயன்றளவுக்கு ஏனையோர் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். ஏனெனில் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற பெயரில் தனிநபர் உரிமைகளும் குழு உரிமைகளும் அடக்குமுறைச் செயல்களால் பாதிக்கப்படாதிருப்பதை உறுதி செய்தல் அரசின் கடமையாகும்.

குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்து, பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் மீதான கட்டுறுத்து ஆகிய இரண்டினதும் பொது உறுப்புரையான 1 (3) மறைமுகமான மட்டுப்பாடொன்றை கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அரசுகள் இந்த உரிமையை மதிக்கும் கடப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறுகையில் இந்த உரிமையை ஐ. நா. பட்டயத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு இணங்கிய வகையிலேயே நாடுகள் மதிக்கும் கடப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றே பொது உறுப்புரை 1 (3) கூறுகின்றது. ஆனால் ஐ. நா. பட்டயம் கூறும் அரசுகளின் கடப்பாடுகள் என்ன? அவை ஏராளமானவையாக இருந்தாலும் சுயநிர்ணய உரிமை விடயத்தில் தொடர்புடைய கடப்பாடுகள் எவை என்பதைக் கண்டறிதல் அவசியமாகிறது. இவற்றைக் கண்டறியும் முயற்சியை இலகுவாக்கத்தான் 1970இல் ஐ. நா. பொதுச்சபை சர்வதேசச் சட்டக் கோட்பாடுகளின் மீதான பிரகடனம்³⁶ என்பதை நிறைவேற்றியது. இப்பிரகடனம் சர்வதேசச் சட்டத்தின் ஏழு கோட்பாடுகளை விளம்பி நிற்கின்றது. சம உரிமைகள், மக்களின் 'சுயநிர்ணய உரிமை என்பவற்றை விட இங்கு குறிப்பிடப்படும் கோட்பாடுகளானவை: பலாத்காரப் பிரயோகத்தடை, அரசொன்றின் உள்ளக நியாயாதிக்கத்தில் தலையிடுவதற்கான தடை, பிணக்குகளை அமைதி வழியில் தீர்க்கும் கடமை, ஏனைய அரசுகளோடு ஒத்துழைக்கும் கடமை, அரசுகளின் இறைமைச் சமத்துவம், கடப்பாடுகளை அரசுகள் எப்போதும் நன்னோக்கில் நிறைவேற்றல் என்பனவாகும்.

அத்துடன், மேற்கண்ட கோட்பாடுகளைப் பொருள்கோடல் செய்வதிலும் ஏற்புடைய தாக்குவதிலும் அவை ஒன்றொடொன்று தொடர்புள்ளவை என்று ஒவ்வொரு கோட்பாடும் ஏனைய கோட்பாடுகளின் கட்டமைவுப் பின்னணியிலேயே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் 1970 இன் பிரகடனம் வெளிப்படையாகவே கூறுகின்றது.

மறுவார்த்தையில் கூறுவதானால், சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கோட்பாட்டைப் பொருள்கோடல் செய்யும் போதும் ஏனைய எல்லா கோட்பாடுகளையும் கட்டாயமாகக் கவனத்தில் கொள்ளும் தேவைப்படானது இருந்து வருகின்றது. இந்த ஏனைய கோட்பாடுகள் என்ற பதப்பிரயோகம் உண்மையிலேயே ஐ. நா. வின் பொதுவான நோக்கங்களையும், முதன்மையாக, சர்வதேச சமூகத்தின் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் பேணுவதற்கான இலட்சியத்தினையுமே மீளவும் வலியுறுத்துகிறது. ஆக, சர்வதேச அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் பேணுவதில் சர்வதேச சமூகத்துக்கு இருக்கக்கூடிய பொதுவான அக்கறையே சுயநிர்ணய உரிமை மீதான மட்டுப்பாடாகவும் அமைகின்றது. ஆனால், இந்த பொதுநலன் காரணமான மட்டுப்பாடானது பெரும்பாலும் இரு பகுதிகளாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அரசொன்றின் ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, குடியேற்ற ஆட்சிக்கால எல்லையினை அப்படியே பேணிவரல் என்ற இரண்டுமே இந்தப் பொதுவான பகுதிகளாகும்.

ஆள்புல ஒருமைப்பாடு

மேலே குறிப்பிட்ட இரு பகுதிகளுள் ஒன்றாக அமைவது இந்த ஆள்புல ஒருமைப்பாடாகும். சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்தின் மீதான பாரிய மட்டுப்பாடாகவும் இது கருதப்படுகின்றது. சர்வதேசச் சட்டக் கோட்பாடுகள் மீதான பிரகடனம் குறிப்பிட்டுரைப்பதன்படி சுயநிர்ணய உரிமையானது சுதந்திரமான அல்லது இறைமையுடைய அரசுகளின் ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டினை அல்லது அரசியல் ரீதியான ஐக்கியத்தை முற்றாகவோ அல்லது பகுதியளவிலோ சிதைக்கும் அல்லது சீர்குலைக்கும் ஏதாவதொரு செயலுக்கு அதிகாரமளிப்பதாக அல்லது ஊக்குவிப்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்படலாகாது³⁷. இந்த மட்டுப்பாடானது பெரும்பாலான சமூகங்களிலும் இருக்கக் கூடியதான மிகவும் உறுதியும் ஸ்திரத்தன்மையும் கொண்டதான சமூக, சட்ட முறைமையினை உருவாக்கும் விருப்பின் நீடிப்பே என்று கூடச் சொல்லலாம். சர்வதேச சமூகம் என்பது வெறுமனே அரசுகளால் நிரம்பக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே ஸ்திரப்பாடு என்பது எல்லைகளைப் புற்றியதாகவே இருக்கும் இருக்கவும் முடியும். 1990-91 இல் லித்துவேனியா தனது சுதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியபோது அதை அங்கீகரிக்க அமெரிக்கா முதலில் காட்டிய தயக்கமும், யூகோஸ்லாவியா சிதறுண்டுபோன வேளையில் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் புதிய துண்டுகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததையும் இந்த ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்ற மட்டுப்பாட்டையே மனதில் இவை கொண்டிருந்தன என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்³⁸.

ஆனால் ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்பது எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒரு மட்டுப்பாடாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும் என்பதில்லை. மேலே குறிப்பிட்ட சர்வதேசச் சட்டக் கோட்பாடுகள் மீதான பிரகடனம் கூறுவதன்படி இந்த மட்டுப்பாட்டை உதவிக்கழைக்கக்கூடிய அரசுகள் யாவை என்பதை வகைப்படுத்த முடியும். அதாவது, சம உரிமைகள், மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கோட்பாடுகளுக்கு அமைந்து ஒழுகுவனவாகவும், அதனால், அந்த ஆள்புலத்துக்குச் சொந்தமான எல்லா மக்களையும் இனம், சாதி அல்லது நிறம் என்ற பேதமின்றிப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசாங்கம் ஒன்றைக் கொண்டிருப்பினும் மட்டுமே அது மேற்சொன்ன மட்டுப்பாட்டில் தங்கியிருக்க முடியும். எனவே ஓர் அரசின் அரசாங்கமொன்று தனது ஆள்புலத்திலுள்ள எல்லா மக்களையும் எந்தவித பாகுபாடின்றி நடாத்தி வருமாயின் பிரச்சினையில்லை. ஆனால் எல்லா மக்களையும் ஒரேவிதமாக நடத்தாமல் பாரபட்சம் காட்டுமாயின் அதனுடைய ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டுக்காக அடக்குமுறை சகித்துக் கொள்ளப்படும் என்றாகாது.

உதாரணமாக, குர்திய மக்களைப் பொறுத்தளவில் ஈராக் அதனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது எனக் கூறமுடியுமா? முன்னைய தென்னாபிரிக்கா வெள்ளை அரசு கறுப்பின மக்களும் பிரதிநிதியாகவா இருந்தது? அப்போது எப்படி ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டை உயர்த்திப் பிடிப்பது? இது கண்முடித்தனமான செயலாகும். இப்படிப்பட்ட அரசுகள் சுயநிர்ணய உரிமை மீதான மட்டுப்பாட்டைத் தமக்குத் துணைக்கழைக்க முடியாது. ஆள்புல ஒருமைப்பாடு மீறப்படுகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கு எழுப்புவதற்கான தார்மீக பலத்தை இந்த அரசுகள் கொண்டிருக்கவில்லை. சோவியத் யூனியனின் குலைவைச் சர்வதேச சமூகம் அங்கீகரித்ததன் பின்னர் அவை ஒவ்வொன்றும் ஒற்றையாட்சி அரசுகளாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எனவே இன்று நிலைமை தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, இனி ஒருபோதும் அடக்குமுறை அரசாங்கங்கள் தமது ஆள்புலங்களைப் பாதுகாக்கும் பொதுவான அக்கறை சர்வதேச சமூகத்துக்கு உள்ளது என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே சர்வதேச சமூகம் நாட்டின் பிரிவினைக்கு எதிராகக் குரலெழுப்பும் என்ற நியாயமான எதிர்பார்ப்புக்கு முன்பாக அதற்குரிய தகுதி தனக்குள்ளதா என்பதை ஒவ்வொரு அரசும் தன்னைத்தானே கேட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில், மட்டுப்பாட்டைத் தொடர்ந்தும் அனுமதிப்பின் மக்களின் அடக்குமுறைக் கொடுங்கோலர்களையும் நியாயப்படுத்துவதாக இருக்க முடியும்.

இதைவிட, அரசுகளின் நடைமுறையும் இங்கு அவதானிக்கப்பட வேண்டும். சர்வதேசச் சட்டத்தில் எழுத்தில் உள்ள ஏற்பாடுகளைவிட நடைமுறையும் வழக்காறும் முக்கியமானவை என்பதால் நாடுகளின் நடைமுறையும் கவனத்துக்குரியதே. அங்ஙனமாகப் பார்ப்பின் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்துக்கான மட்டுப்பாட்டைப்பாவிப்பதற்கான விருப்பை அரசுகள் காட்டி நின்றனவா என்பது பார்க்கப்படல் வேண்டும்.

பாகிஸ்தானிலிருந்து பங்களாதேஷ் பிறந்தபோது (1971) பலரும் எதிர்த்தனர். இது சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு எதிரானதெனச் சிலர் வாதிட்டனர். ஆனால் அரசுகள் நடைமுறையில் காட்டிய சான்றுகள் மறுவிதமாக அமைந்திருந்தன. மலேசியாவிலிருந்து சிங்கப்பூர் அமைதியாகப் பிரிந்தது. கௌதமாலாவின் கோரிக்கை எப்படியிருந்தபோதிலும் பெலிஸ் என்ற புதிய நாடு பிறக்க முடிந்தது⁹.

எந்த அரசொன்று தனது பிரசைகளை அவர்கள் விரும்பியபடியே சுதந்திரமாகத் தமது அரசியல் அந்தஸ்து, பொருளாதார, சமூக, கலாசார வளர்ச்சியினையும் எதிர்காலத்தையும் தீர்மானிப்பதற்கு அனுமதிக்கின்றதோ அந்த அரசே சுயநிர்ணய உரிமை மீது மட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்க முடியும். அதற்கென ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்ற எதிர்வாதத்தையும் கைக்கொள்ள முடியும். அதைவிடுத்து அரசின் முகவர் தானே என்பதால் தனக்கே அந்த உரிமை உண்டென வாதிட முடியாது. எனவே ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்பது அரசாங்கமொன்று மக்கள் கூட்டம் முழுவதையும் உள்வாரிச் சுயநிர்ணய உரிமைப்படி ஆண்டு வருகின்றதென்று காட்ட முடியும்போது மட்டுமே அதற்கு ஒரு கேடயமாக அமைய முடியும். இத்தகைய அரசுகள் எத்தனை உள்ளன என்று இன்று உலகம் முழுவதும் நடைபெற்று வரும் சிவில் யுத்தங்கள் எத்தனை என்பதை வைத்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆக, ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்ற நிபந்தனை பங்குபற்றல் ஜனநாயகம் என்ற உள்வாரி சுயநிர்ணய உரிமையை முன்நிபந்தனையாகக் கொண்ட மட்டுப்பாடாகவே செயற்படுகின்றது. எனவே ஒருமைப்பாட்டுக் கோஷம் ஒரு பூரண தடையல்ல என்பதைக் கவனிக்கவும்.

குடியேற்ற ஆட்சியாளர் வகுத்த எல்லையைப் பேணல்

குடியேற்ற ஆட்சி ஒன்றிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுவதற்கு சுயநிர்ணய உரிமையைப் பாவித்தால் அல்லது இறைமைமிக்க அரசொன்றிலிருந்து பிரிந்து போவதற்கு இந்த உரிமையைப் பாவித்தால் உள்ள எல்லையை மாற்றக்கூடாது என்ற கோட்பாடு சுயநிர்ணய உரிமை மீது ஒரு மட்டுப்பாடாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கோட்பாட்டின் நோக்கந்தான் என்ன? அரசு ஒன்றின் குடியேற்ற ஆட்சிகால எல்லைகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் ஆள்புல ஸ்திரீப்பாட்டைப் பேணுதல் தான் நோக்கம் என்று கூறலாம். முதலாவதாகப் பார்த்த ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்பது உண்மையில் அரசியல் ஸ்திரீப்பாட்டைச் சுட்டி நிற்க இது புவியியல் ரீதியிலான இடப்பரப்பு ஸ்திரீப்பாட்டைச் சுட்டியது என்று விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்த மட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டதன் பின்னணியில் சர்வதேச அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் பேணும் பெருநலன் தொக்கி நிற்கின்றது என்பதும் விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, வெளிவாரிச் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது குடியேற்ற ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுதலைக் கருதியது என்பதால்

அங்ஙனஞ் சுதந்திரம் பெறும்போது பழைய எல்லைகளுக்காகச் சண்டை போடக்கூடாது என்பதே இதன் உட்பொருளாகும். வடக்கு ஆபிரிக்காவிலிருந்து இந்திய உபகண்டம் வரை குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் இக்கொள்கையையே வலியுறுத்தி வந்தனர். உதாரணமாக, இந்திய மக்கள் சுதந்திரத்துக்கான தமது சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகிக்கும் போது பிரித்தானியர் கைப்பற்றியபோதிருந்த இந்தியாவைத் திருப்பிப் பெற முடியவில்லை. பிரித்தானியர் கோடு போட்டுப்பிரித்து வைத்திருந்த இந்தியாவை மட்டுமே தமது பழைய இந்தியா என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதற்கெதிராகக் குரலெழுப்பின் சுதந்திரம் தாமதமாகும். அத்துடன் அண்டை, அயலில் அமைதி கெடுவதன் மூலம் சர்வதேச அமைதியும் பாதுகாப்பும் பாங்கத்துக்குள்ளாகும் என்பதால் இதுபற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதே இக் கோட்பாட்டின் சித்தாந்தமாகும். சர்வதேச நீதிமன்றம் இதுபற்றி பின்வருமாறு கூறியுள்ளது :

"ஆள்புல விடயத்தில், உள்ள நிலைமையை அப்படியே பேணல் என்பது ஆபிரிக்காவில் மிகப் புத்திசாதுரியமான விடயமாகத் தெரிகின்றது. தமது சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்த மக்கள்தாம் பெற்றுள்ளதைப் பாதுகாப்பதற்கும் கூடிய தியாகத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட நலன்களை இக்கண்டம் இழந்து போகும் விதத்திலான குழப்பங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டினைப் பொருள்கோடல் செய்கையில் இந்த மட்டுப்பாட்டைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்."

இந்தக் கருத்தை நீதிமன்றம் *Burkina Faso and Mali* (1986) என்ற வழக்கில் ஆலோசனையாகக் கூறியுள்ளது⁴⁰.

ஆரம்பத்தில் இப்பிரச்சனை தென்னாபிரிக்கா தொடர்பில் எழுந்ததாயினும் பின்னர் ஐரோப்பா உட்பட்ட எல்லா ஆள்புலங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாயிற்று⁴¹. எல்லைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளால் தான் ஸ்திரமின்மையும் பதட்டமும் உலகின் பல பாகங்களில் இன்றும் நிலவுகின்றன. எனவே சுயநிர்ணய உரிமை மீதான ஒரு பரந்த அளவிலான மட்டுப்பாடாக இந்த எல்லைகள் பற்றிய வரையறையைக் கொள்வதால் பதட்டத்தைத் தணிக்கும் போக்கும் முன்னெடுக்கப்படுகிறது எனலாம். ஆனால் எல்லைகள் மாறாமல் சுயநிர்ணய உரிமை பிரயோகிக்கப்பட்டதா என்று கேட்டால் இது தொடர்பில் அரசுகளின் நடைமுறை நிலைப்பாடு தீர்க்கமானதாக இல்லை. உதாரணமாக, குடியேற்றவாதிகளிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் பிரிட்டிஷ் டோகோ (British Togo) என்பது கானா (Ghana) நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. இது சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் நிகழ்த்தப்பட்டது. அங்ஙனமே பிரித்தானிய சோமாலிலாண்டும் இத்தாலிய சோமாலிலாண்டும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுத்தான் சோமாலியா நாடு உருவாகியது.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல கௌதமாலாவிலிருந்து பேலிஸ் (Belize) என்ற புதிய அரசு பிறந்தது. அது அங்கீகரிக்கவும்பட்டது. குறிப்பாக, இந்தியாவில் சுதந்திரத்துக்கு முன்பிருந்த எல்லைகள் சுதந்திரத்தின் பின் என்னவாயிற்று? சிக்கிழும் கோவாவும் பின்னர்தான் இந்தியாவின் பகுதிகளாயின. அங்ஙனமே ஹிஃபினி (Ifni) என்ற பகுதி மொரொக்கோவுடன் சேர்க்கப்பட்டது⁴². குடியேற்ற ஆட்சிக் காலத்திலிருந்த எல்லைகளை சில நாடுகள் தாம் சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் புறந்தள்ளிவிட்டுப் புதிய எல்லைகளை வகுத்துக் கொண்டமையையே இது காட்டுகின்றது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வழக்கில் ஒரு நீதிபதி சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகத்தினால் புதிய அரசொன்று குடியேற்ற ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டுப் பிறக்கும்போது அதன் எல்லைகள் முன்பு குடியேற்ற நாடாக அது கருதப்பட்ட கால எல்லைகளிலிருந்து விடுபட முடியுமென்று தன் தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்⁴³.

மேலும், இந்த எல்லைகளின் பிரிப்பு என்பது குடியேற்ற ஆட்சியினர் தமது நிருவாக வசதிகருதி கீறிய கோடுகளின் விளைவாகப் பிறந்தவை என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஒருசீர்த்தன்மை, சமத்துவம், அதிகாரப் பிரயோகம் என்பவற்றை உத்தரவாதப்படுத்தினால் தான் தமது ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மை பேணப்படும் என்பதால் அவர்கள் அடிக்கடி இங்ஙனம் எல்லைகளை மாற்றி வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி செய்ய முயன்றிருக்கின்றார்கள். வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில், தமது ஆட்சிக்கு எதிராக எதிர்ப்புக் குரல் எழுமிடம் எது? எங்கே அந்த எதிர்ப்பு வலுப்பெற்று வருகின்றது என்பதை அவதானித்து அதற்கேற்ற முறையில் நாட்டு எல்லையை குடியேற்றவாதிகள் மாற்றியமைத்ததுண்டு. இது வசதிகருதிய செயற்பாடாகும்.

இங்ஙனம் அவர்கள் தமது நிருவாக வசதி, ஆட்சியை ஸ்திரப்படுத்தல் போன்ற முற்றிலும் வேறானதும் சுதந்திரத்துக்கு எதிரானதுமான நோக்கத்துக்குமாகப் பயன்படுத்திய எல்லைகளின் அடிப்படையில் தான் சுதந்திர அரசுகளும் அமைய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தல் - குடியேற்றவாதத்தின் எச்சசொச்சத்தை இன்னொரு வடிவில் விட்டுச் செல்வதாகவே இருந்திருக்கும். ஆனால் பெரும்பாலான குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரம் பெறும் அவசரத்தில் இந்த எல்லைபேணும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு உடனடிச் சுதந்திரத்தை அவாவி நின்றன. இதனால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இலங்கை போன்ற நாடுகள் இன்றும் அனுபவித்து வரும் ஆட்சியதிகாரப் போராட்டமாகும். குறிப்பிட்ட ஆள்புலம் அல்லது பிரதேசத்தின் இயற்கையான எல்லைகள், இனத்துவ ரீதியிலான பரம்பல்கள் என்பன முற்றாக அலட்சியப் படுத்தப்பட்டன. மலைகள், நதிகள், காடுகள் என்பவற்றுக்கூடாக மட்டும் குடியேற்றவாதிகள் கோடுகள் போட்டு எல்லைகள் வகுக்கவில்லை. மக்களின் மொழி, மதம், கலாசாரம் என்பவற்றுக்குக் குறுக்காகவும் கோடு போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று ஆபிரிக்கத் தலைவர்கள் வேதனைப்பட்டதன் நியாயத்தை இங்கே தான் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இங்ஙனம் கீறிய கோடுகள் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதுடன் சட்ட முரணான செயல்களை நியாயப்படுத்துவதாகவும் இருந்துவிட்டன. ஏனெனில் இதற்கு முன்னரும் இப்படித்தானே நடந்து கொண்டோம் என்ற அடிப்படையில் தொடர்ந்தும் (சுதந்திரத்தின் பின்பும்) நடக்க முற்படும் போது இந்நிலைமை தோன்றும். பால்பிக் குடியரசுகளுக்கு சோவியத் யூனியன் விதித்த எல்லைகளை இந்த வகையில் குறிப்பிடலாம்⁴⁴.

எனவே, இன்றைய அரசுகளின் நடைமுறை என்ன என்று பார்த்தால் இந்த எல்லைபேணல் என்பதை அவை இறுக்கமாகப் பின்பற்றியதாகத் தெரியவில்லை. அத்துடன் சர்வதேச நீதிமன்றமும் ஓரளவுக்கு எல்லை மாற்றங்களுடன் உடன்படுவது போலவே பிற்காலத்தில் கருத்துக்கூறி வந்துள்ளது⁴⁵. எல்லை பேணல் என்பது சுயநிர்ணய உரிமை மீதான மட்டுப்பாடு என்பது சரிதான். ஆனால் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்தால் பிரிவினை ஏற்படுவதாக இருந்து அப்பிரிவினை குடியேற்ற ஆட்சிக்கால எல்லைகளைப் பாதிப்பதாக அமையும் அத்தகைய ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே எல்லைபேணல் என்பது ஒரு மட்டுப்பாடாக அமைய முனைகிறது எனலாம். ஆள்புல ஒருமைப்பாடு என்று வாதிடுவதற்குரிய இடமும் இதுவாகத்தான் இருக்கும்.

சர்வதேச அமைதி, பாதுகாப்பைப் பேணல்

சர்வதேச அமைதி, பாதுகாப்பு என்பன பொதுவான நலன்களாகும். இவையே சர்வதேச சமூகத்தின் நலன்களுமாகும். ஒரு நாட்டினது நலனைவிட இந்தப் பொதுநலன் பெரியது. எனவே இந்த சர்வதேசப் பொதுநலனின் காரணமாகவே பலாத்காரம் பாவிப்பது, தலையீடு செய்வது என்பன தடைசெய்யப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு நாட்டில் இன்னொரு நாடு தலையிடுவது அல்லது பலாத்காரம் பாவிப்பது என்பது தனிப்பட்ட இருநாடுகளது பிரச்சினையாகாமல் பொதுநலனைப் பாதித்து சர்வதேச அமைதியைச் சிதைத்துவிடும். எனவே தான் தடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்காகக் கூறப்படுவது யாதெனில் மக்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமை மறுக்கப்படுகின்றபோது அதனைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தத் தடைகள் தளர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதே. அதாவது பலாத்காரப் பாவிப்பு, தலையீடு என்ற இரண்டும் சிலவேளைகளில் அவசியமாகிவிடும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களுள் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டமும் ஒன்று என்று பொருள்.⁴⁶

சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடும் மக்கள் சர்வதேச உதவி பலாத்கார வடிவத்தில் கிடைப்பதை (கொசோவாவின் அல்பேனிய மக்களுக்கு இன்று கிடைக்கின்ற நேட்டோ ஆதரவு) இது குறித்து நிற்கும். அத்துடன் இத்தகைய போராட்டத்துக்கு எதிராக வேறெந்த அரசும் பலாத்காரம் பாவிப்பதும் தடுக்கப்படுகின்றது. இங்கு இந்த உதவி வழங்கும் கடப்பாடும் சர்வதேச அமைதி, பாதுகாப்பு என்ற காரணத்துக்குள்ள்தான்

நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. நாம் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட 1970ஆம் ஆண்டின் ஐ. நா. பொதுச் சபைத் தீர்மானமாகிய சர்வதேசச் சட்டக் கோட்பாடுகள் பிரகடனம் இதைத்தான் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

தமது சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகிக்க முனையும் குழுக்கள் தமக்கு எதிராகப் பலாத்காரம் பாவிக்கப்பட்டால் அதை எதிர்த்து முறியடிக்க ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடலாம். 1974ல் ஐ. நா. பொதுச்சபை நிறைவேற்றிய 3314ஆம் இலக்கத் தீர்மானத்தின் உறுப்புரை 7உம் 1949ஆம் ஆண்டு ஜெனிவாச் சமவாயங்களுக்கான (Geneva Conventions) முதலாவது பின்னேட்டின் (Protocol I) உறுப்புரை 1(4)உம் இத்தகைய நியாயப்படுத்தல்களைத் தருகின்றன. இது விடயத்தில் மனிதாபிமானத் தலையீடு என்ற பெயரில் தலையிடுவதில் கூடுதல் அக்கறை தற்காலத்தில் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. உதாரணமாக சோமாலியாவில் சர்வதேச சமூகத்தின் பெயரால் செய்யப்பட்ட தலையீடும்⁴⁷ பலாத்காரப் பிரயோகமும் அங்ஙனமே ஈராக்கில் சியா முஸ்லீம்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட பாதுகாப்புப் பகுதியும் அதைப் பாதுகாப்பதற்கான பலாத்காரப் பிரயோகமும் என்பவற்றைக் கூறலாம். வடஈராக்கில் குர்தியர்களுக்கும் இங்ஙனம் பாதுகாப்புப் பிரதேசம் ஒதுக்கப்பட்டமையை நினைவு கூரலாம்⁴⁸.

மனித உரிமைகள் பாரிய அளவிலும் திட்டமிட்ட அளவிலும் மீறப்படுமாயின் அது சுயநிர்ணய உரிமை மறுப்பாக அமைந்து சர்வதேச (பலாத்கார) தலையீட்டைத் தேவைப்படுத்தும். இதில் தலையீடு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை எந்த நாடுமே வழுவவிடப் போவதில்லை.

சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டம் இங்கு தனித்துவமான அந்தஸ்த்தைப் பெறுகின்றது. ஏனெனில் இந்த உரிமையைப் பாவிக்கும் போது சர்வதேச சமூகத்தின் நலன் என்பதும் தானாக பாவிக்கப்படுகின்றதாகக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைப்பாடு 1960ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனத் தீர்மானத்துடன் ஒத்துப் போவதையும் காணலாம். இந்தத் தீர்மானத் தான் முதன்முதலாக சுயநிர்ணய உரிமையைச் சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக் கொண்டு வலியுறுத்திய பிரகடனமாகும். இதன் தலைப்பு மிக நீண்டது. குடியேற்ற நாடுகளுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கும் பிரகடனம் என்று இதைச் சுருக்கிக் கூறலாம். இப்பிரகடனம் கூறுவதாவது:

அடக்குமுறை ஆட்சி என்பது அந்நியராட்சிக்கு, மேலாண்மைக்கு, அத்துடன் சுரண்டலுக்கு மக்களை ஆட்படுத்தியது. அது அடிப்படை மனித உரிமைகள் மீறலாகும் என்பதுடன் ஐ. நா. பட்டயத்தின் ஒரு நோக்கான உலக அமைதியையும் ஒத்துழைப்பையும் பேணுதலையும் முரண்படுத்தும் என்றாகிவிடும்⁴⁹. எனவே, பால்ஷக் நாடுகளில் சோவியத் யூனியன் மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கையும் ஸ்லாவெனியா, குரோஷியா என்பவற்றுக்கு எதிரான யூகோஷ்லாவியாவின் இராணுவப் பதிலடியும் சுயநிர்ணய உரிமை மறுப்பேயாகும். எனவே இங்கு மட்டுப்பாடுகளை நியாயப்படுத்த முடியாது.

ஆனால் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல இந்த உரிமையில் மட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியும். இம்மட்டுப்பாடுகள் சர்வதேச சமூகத்தின் பொதுநலனின் அடிப்படையிலேயே விதிக்கப்பட முடியும். ஓர் அரசுக்குள்ளேயோ அல்லது அரசுகளின் சமூகம் என்ற கட்டமைப்புக்குள்ளேயோ இது அமுல்படுத்தப்படலாம். இந்தப் பொதுவான நலன் என்பதிலிருந்து இரண்டு மட்டுப்பாடுகள் கிளம்புவதைப் பார்க்கலாம். ஒன்று ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பது. மற்றையது குடியேற்ற ஆட்சிக்கால எல்லைகளைப் பேணல் என்பது. இந்தத் தேவைப்பாடுகளைக் கட்டாயமாகப் பின்பற்றும் நிகழ்வுகள் உள்ளனவா என்று சர்வதேச சமூகம் இன்று கூர்ந்து கவனிப்பதில்லை. ஏனெனில் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்கான எத்தனையோ வழிகளில் ஒரு சிலவற்றுக்கு மட்டுமே இந்த மட்டுப்பாடுகள் பொருத்தமுடையனவாகலாம். அந்த ஒரு சிலவற்றுக்கு என்பதில் கூட மட்டுப்பாடானது என்பது தரப்பட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைப் பொறுத்தே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுப்பாடானது தேவையற்றதாகவும் கூடும்.

சுயநிர்ணய உரிமை பாதுகாக்கும் மக்கள்

கோட்பாட்டளவிலுஞ்சரி, அரசுகளின் நடைமுறைப்படியுஞ்சரி மக்கள் என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் இன்னும் கூறப்பட்டதாக இல்லை. நிரந்தரமான அல்லது உலகம் முழுவதும் ஏற்கப்படத்தக்கதான வரைவிலக்கணம் என்பது இதுவரை கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் யாதெனில் தேசியம் என்பது போலவே மக்கள் என்பதும் மிக அண்மைக்காலத்தில் உருவானதும் மாற்றி மாற்றி அமைத்து விளக்கப்பட்டதுமான புதிய கருத்தேற்பாகும். குறிப்பிட்டதொரு நோக்கத்தை எட்டுவதற்காகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, வடிவமைக்கப்பட்ட இப்பதங்களின் வரைவிலக்கணத்தை இன்றைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு அமைய விளங்கிக் கொள்ளுதல் என்பது இன்னும் ஒருபடி சிரமமானதாகும்.

ஆயினும், குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் முதலாவது உறுப்புரையின் படியும் அரசுகளின் நடைமுறையின் படியும் அரசொன்றின் ஆள்புலத்துக்குள் வசிக்கும் யாவரும் மட்டுமே மக்கள் என்று வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படலாம் என்பது மறுக்கப்படுகின்றது. எனவே இதன்படி பார்ப்பின் குடியேற்ற நாடுகள் அல்லாத ஆள்புலங்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை ஏற்புடையதாகாது என்றாகும். இங்ஙனம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரைவிலக்கணம் இல்லாமை என்ற குறைபாடு எப்படியிருப்பினும் பெரும்பாலான பிரச்சினைகளை இது விடயத்தில் கூர்ந்து நோக்கும்போது மக்கள் என்பது யாரென்று தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், பொது அடையாளம், பாரம்பரியங்கள், மற்றும் வரலாற்றுத் தொடர்புகள் என்பவற்றின் மூலம் பிரதேசம் ஒன்றுடனான

குழுக்களின் உறவுகளை அதிக சிரமமின்றி நிரூபிக்க முடியும். இதற்கு உதாரணமாக திபேத்தியர், குர்தியர், யனோமனிக் குழுக்களைக் குறிப்பிடலாம். இன்றும் சலபமாக அடையாளங் காண்பதாயின் அரசினுடைய பொதுத்துறை ஆவணங்கள், நிருவாகத்துறை என்பன குழுக்களுக்கு என்ன பெயர் வழங்கி அழைக்கின்றன என்பதை வைத்தும் அடையாளங் காணலாம். ஆனால் இது எப்போதும் பாதுகாப்பான முறை என்று கூறுவதற்கில்லை. உதாரணமாக முன்னாள் செக்கோசிலவாக்கியாவில் ஸ்லாவாக்கிய மக்கள் பிரிவுக்கு அந்நாட்டின் அரசியலமைப்பின் கீழ் விசேட பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனவே ஸ்லாவாக்கியர் யார் என்பதை அந்த ஆவணமே குறிப்பிடவுஞ் செய்தது. அங்ஙனமே ஸ்கொட்டிஷ் மக்கள் பிரிவினரும் தமது கல்வி, சட்ட முறைமைகள், நீதிமன்ற அமைப்பு என்பவற்றில் இங்கிலாந்திலிருந்து ஸ்கொட்லாந்து நாட்டவர் வேறொருவர் என்பதை நிரூபிக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ளனர்.

அதாவது குறிப்பிட்ட மக்கள் குழு ஒன்றுக்கு எதிராக அரசு மேற்கொள்ளும் எதிர்மறை நடவடிக்கைகளும் உள்ளன. குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவுக்கு எதிராக அரசு நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கின்றபோதும் உண்மையில் அதுவே அக்குழுவை அடையாளங் காட்டுவதாகவும் அமைந்துவிடும். அந்த வேளையில் அது மக்கள் என்ற வரைவுக்குள் வந்து விடவும் கூடும். அடையாளம் பற்றிய சந்தேகம் ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், அக்குழு தன்னைத்தானே மக்கள் என்று சுயமாக அடையாளங் காட்டவும் முடியும். அப்படிக் காட்டுமானால் அது கட்டாயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும். 1989இல் ஆக்கப்பட்ட சமவாயம் ஒன்று இது பற்றிக் கூறுகின்றது. சுதந்திரமான நாடுகளிலுள்ள சுதேச மற்றும் பழங்குடி மக்கள் தொடர்பான சமவாயம் என்று இது அழைக்கப்படுகின்றது⁵⁰. ஆனாலும் வரைவிலக்கணப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்றில்லை.

ஆனால் மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது மக்கள் யார் என்பதை வரைவிலக்கணப்படுத்துவதில் உதவுவதுடன் பிணக்குகளுக்கான காரணங்களையும் இயன்றளவுக்குக் குறைத்து விடுகிறது. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது இன்னும் மக்கள் என்பதற்கு வரைவிலக்கணத்தைத் தராத போதிலும் மனித உரிமைகள் மீறலினால் பாதிக்கப்படுபவர் யார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது அல்லவா. சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான பிணக்குகள் அவ்வுரிமை மீறப்பட்டுள்ளது என்பதான வலியுறுத்தல்களின் மீதுதானே அமைக்கப்படுகின்றன. அல்லது உருவாக்கப்படுகின்றன. சுயநிர்ணய உரிமை மீறப்பட்டதனால் பாதிக்கப்பட்டவர் என்று நாம் முறைப்பாட்டாளரை அடையாளங் கண்டால் அந்த உரிமையின் பாதுகாப்புக்கு உரித்துடைய மக்கள் யார் என்பதும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றதல்லவா.

பாதிக்கப்பட்டவர் (Victim) என்பது யார் என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் 25வது உறுப்புரையிலும்

அமெரிக்க மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் 44வது உறுப்புரையிலும் கூறப்படுகின்றது. தனிநபர், அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனம், அல்லது ஒரு மக்கள் குழு என்பது இந்த வரைவிலக்கணத்துக்குள் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. மனித மற்றும் மக்கள் உரிமைகள் மீதான ஆபிரிக்கப்பட்டயத்தின் 55, 56ஆம் உறுப்புரைகள் முறைப்பாடு ஒன்றைப் பதிவு செய்யும் முறைப்பாட்டாளரின் வகை பற்றி எவ்வித மட்டுப்பாட்டையும் விதிக்கவில்லை.

மேற்சொன்ன கட்டுறுத்துக்கான விருப்புரிமைப் பின்னோடானது (Optional Protocol) பாதிக்கப்பட்டவர் என்பது தனிநபர் என்பதையே குறித்து நிற்கும் என்கிறது. ஆனால் முறைப்பாடுகளை ஆராய்கையில் சர்வதேச நியாயசபைகள் தீர்மானித்துள்ளவற்றின்படி பார்த்தால் அரசு புரிந்த உரிமை மீறலினால் நேரடியாகக் குறி வைக்கப்படாத ஒருவர் கூட அவர் அரசின் அந்தச் செயலினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் அபாயம் (risk) உள்ளதெனக் காட்ட முடியுமானால் முறைப்பாட்டாளராகலாம் என்றே கூற முடிகின்றது⁵¹. எனவே பிரதிநிதித்துவ அமைப்புக்கள் கூடத் தங்கள் உறுப்பினர்கள் சார்பில் உரிமை மீறல் முறைப்பாடுகளைக் கொண்டு வர முடியும். உதாரணமாகத் திருச்சபைகள், தொழிற் சங்கங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள் போன்றவையும் சிறைக் கைதிகளின் அமைப்புக்களும் கூட இத்தகைய முறைப்பாடுகளை முன்வைக்கலாம்⁵². எனவே ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்ப்பின், தனிநபர்களும் குழுக்களும் மனித உரிமைகள் மீறலுக்காக மனுச் செய்யலாம் என்பது பெறப்படும்.

இதை எப்படி நியாயப்படுத்தலாம் என்பதற்கு இரு விடயங்களைக் கூறலாம். இயன்றளவுக்கு பெருந்தொகையானவர்களை அரசின் மீறல்களிலிருந்து பாதுகாப்பதே மனித உரிமைகளைப் பேணுதலின் நோக்கம் என்பதால் முதலில் அரசுக்கும் தனிநபருக்கும் இடையிலான அசமத்துவ நிலை கவனத்தில் கொள்ளப்படும். அதாவது மீறலைச் செய்யும் அரசுக்கும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் தனிநபருக்கும் இடையில் வசதிகளும் அதிகாரங்களும் பெருமளவில் வேறுபடுவதால் முறைப்பாட்டைச் செய்வதில் தனிநபர்களுக்கு இயன்றளவு இலகுவழிகள் காட்டப்பட வேண்டும் என்ற நியாயம். இரண்டாவதாக, ஏராளமான மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகள் பரஸ்பர தன்மை கொண்டவையாக அமையவில்லை. எனவே ஒருபக்கச் சாய்வாக இல்லாதிருப்பதற்காக தனிநபர் கரங்களைப் பலப்படுத்துவதற்காக பாதிக்கப்பட்டவர் என்ற வகுப்பின் பரப்பெல்லை விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது என்ற நியாயம்⁵³.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கட்டமைவுக்குப்படுகின்றதான மனித உரிமைகள் மீறலினால் பாதிக்கப்பட்டவர் யார் என்ற வகுப்பாக்கமானது சுயநிர்ணய உரிமைக்கும் பிரயோகிக்கப்படக் கூடியதாகும். மனித உரிமை மீறலுள்ளதாக முறைப்படுபவர் தான் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அல்லது பாதிக்கப்படும் இடருள்ளதாகக் கூறும் தனிநபராகவோ அல்லது ஏதோ

ஒரு குழுவின் உறுப்பினராகத் தான் இருப்பதால் அக்குழுவுக்கு எதிராக அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கை தன்னையும் பாதிப்பதாக முறைப்பட முடியும். அல்லது அவர் அந்த குழுவின் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பாக இருக்க முடியும். மக்களின் பிரதிநிதி என்பது பெரிதும் வெளிப்படையாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதுதான் என்றாலும் ஏதேனும் சர்வதேச அங்கீகார வடிவம் இருப்பது பயனுள்ளதாகலாம்⁵⁴. இந்த மக்களை அரசுகள் பிரதிநிதித்துவஞ் செய்ய முடியாது. ஏனெனில் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது மக்களின் உரிமையே தவிர அரசுகளின் உரிமையல்ல.

எனவே மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையின் கீழ் இரண்டு வகையான (தனிநபர் குழு) முறைப்பாடுகளுமே அனுமதிக்கப்படும் அதாவது சுயநிர்ணய உரிமை மீறப்பட்டுள்ளதாக இவ்விரு வகையினரும் முறைப்பாடு செய்தல் சாத்தியமாகும். இந்த முறைப்பாட்டாளர்கள் சுயநிர்ணய உரிமை மீறலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று வழங்கப்படும் ஒரு தீர்மானமானது இந்த உரிமையின் பாதுகாப்புக்கு உரித்துடைய மக்கள் யார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த உதவும் என்பது திண்ணம். ஆனால் இங்கே கவனம் முறைப்பாட்டாளர்கள் மீது மட்டுமன்றி மனித உரிமைகள் மீறல்கள் மீதும் செலுத்தப்படுவதைக் காணலாம். எனவே சுயநிர்ணய உரிமையைப் பாதுகாத்தல் விடயத்தில் மக்கள் என்பது யார் என்ற பிரச்சினை முக்கியமாக ஒரு நடபடிமுறை சம்பந்தமான பிரச்சினையாகின்றது. இங்கே இந்த உரிமையின் ஏற்புடையமையிலும் பிரயோகத்திலும் ஒரு காரணி என்றளவில் மக்கள் என்பதன் வரைவிலக்கணம் தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடுகின்றது.

சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகம்

வழக்கமாக சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகம் என்பது சாத்தியமாகும் சூழ்நிலையானது சுதந்திரம் என்றே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. குடியேற்ற ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுதல் அல்லது சுதந்திரமான அரசொன்றிலிருந்து பிரிந்து போய் சுதந்திரம் பெறுதல் என்றே கருதப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருதுகோள் தவறானதாகும். மேலும் இது அபாயமானது என்றும் கூறலாம். ஏனெனில் இது அரசுகளுக்கிடையே குழப்பமான சூழ்நிலையொன்றை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதாலாகும். அரசொன்றுக்குள் உள்ள மக்களில் தெளிவான அல்லது பூரணமான பிரிவுகள் என்று வகுப்பது அரிதானதாகவே சாத்தியமாகும். எனவே இத்தகைய சிந்தனையானது எதிர்ப்புகளைக் கிளப்பிவிடுவதால் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிப்பதாக அமையும். மேலும் இது அதிகார வெறி பிடித்த உயர் குழாங்களது கோரிக்கைகளைப் பலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துவிடும். இவ்வுயர் குழாங்கள் தமது அதிகாரங்களை மேலும் மேலும் திரட்டவே செயற்படுவர் என்பதையும் மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதில் அவர்களுக்குள்ள அக்கறையினால் அல்ல என்பதையும். அவதானிக்கத் தவறக்கூடாது.

சுயநிர்ணய உரிமையானது ஆரம்பத்தில் வளர்ந்து வந்த போது இதன் பிரயோகம் பற்றிப் பல்வேறு வடிவங்கள் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே சுதந்திரம் அல்லது பிரிவினை என்பது மிக மோசமான மீறல்களின் போது அங்கு பாவிக்கப்படக் கூடிய ஒரேயொரு விருப்பத் தேர்வாகவும் அமைந்து விடுகின்றது. அதாவது அடக்குமுறையின் அதியுச்ச நிலைக்கு எதிராகப் பாவிக்கப்படக் கூடிய இந்த உரிமையை வேறு இடங்களுக்குப் பாவித்தல் பொருத்தமற்றது. 1920இல் இத்தகைய பிரச்சினை ஒன்று விசாரணை ஆணைக்குழு ஒன்றின் முன்னால் வந்தது. அதாவது ஓலாண்ட் என்பது பின்லாந்துக்கா அல்லது சுவீடனுக்கா சொந்தமானது எனத் தீர்மானிக்குமாறு ஆணைக்குழு (சர்வதேச சட்டவாளர் ஆணைக்குழு) கேட்கப்பட்டது. இங்கு சிறுபான்மையினரை ஒரு நாட்டிலிருந்து பிரித்தெடுத்து வேறொரு நாட்டுடன் சேர்த்தல் என்பது மொத்தத்தில் ஒரு விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பம் என்றே கூறவேண்டும். அரசொன்று உரிமைகளை வழங்க அடியோடு மறுக்கின்ற போது அல்லது நிதியானதும் பயன்வலுக் கொண்டதுமான உத்தரவாதங்களை ஆக்கவும் பிரயோகிக்கவுமான அதிகாரம் கொண்டிராதபோதும் மட்டுமே இந்த விதிவிலக்கான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது எனக் கூறலாம் எனச் சட்டவாளர் ஆணைக்குழு தெரிவித்துள்ளது⁵⁵.

குடியேற்ற ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த ஆள்புலங்களுக்கு விசேட தீர்வொன்று தேவைப்படுகின்றது என்ற விதமாகவே இப்பிரச்சினையை சர்வதேச சமூகம் அணுகியது. அப்படிப் பார்ப்பின் பூரண சுதந்திரம் பெறுதல் என்பது ஒருவகை விருப்புரிமை பிரயோகமாகவே கருதப்பட வேண்டும் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். இதனைவிட, சுயவிருப்பில் ஒன்று சேருதல், ஒன்று கலத்தல் (assimilation) என்பனவும் சாத்தியமான தீர்வு வழிகளேயாகும். அரசுகளின் கடந்தகால நடைமுறையைப் பார்த்தால் குறிப்பிட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில், உதாரணமாக குடியேற்ற நாட்டு ஆள்புலங்கள் இன்னொரு அரசுக்குள் இருக்குமாயின் (இந்தியாவுக்குள் பாண்டிச்சேரி, கோவா போன்றவை) அவற்றுக்கு இந்த வழித் தீர்வுகளே உகந்தன என ஏற்று நடந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. என்னதான் சில சட்டவாளர்கள் பூரண பிரிவினை உரிமைக்கு ஆதரவாக வாதிட்டாலும்⁵⁶ பிரிவினை உரிமை என்பது பூரணமான உரிமை அல்ல என்பது தெளிவானது. இன்னொரு விதமாகச் சொல்வதானால் குடியேற்ற நாடுகளின் சுதந்திரம் என்ற பிரச்சினை சம்பந்தப்படாத விடயங்களில் பிரிவினைக்கு எதிரான பலமான ஊகத்தினையே கொள்ள நேரிடும் எனலாம்.

உண்மையில், சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகம் என்பது பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற முடிகின்றது. ஒரு பிராந்தியத்தில் அல்லது பிரதேசப் பகுதியில் பெரும்பாலான கொள்கை விடயங்கள் மற்றும் சட்டங்கள் தொடர்பில் சுயாட்சி என்பதாக இந்த உரிமைப் பிரயோகம் இருக்கலாம். இது சுவிற்சலாந்திலுள்ள கன்டோன் அமைப்பு முறையில் உள்ள சுயநிர்ணய

உரிமைப் பிரயோகமாகும். இன்னொரு விதத்தில் டென்மார்க்கும் கிறீன்லாந்தும் கொண்டுள்ள உறவின் அடிப்படையைப் பார்த்தால் குறிப்பிட்ட சில விடயங்களிலான கொள்கை வகுப்பில் பூரண கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் ஏற்பாடுகள் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகமாக அமைவதைக் காண்கின்றோம். கல்வி, சமூக மற்றும் கலாசார விடயங்களில் இந்தப் பூரண கட்டுப்பாடு பிரயோகிக்கப்படுகின்றது⁷.

சுயநிர்ணய உரிமை பிரயோகிக்கப்படும் விதமானது பெரும்பாலும் சம்பந்தப்பட்ட அரசினது அரசியலமைப்பு கட்டுமானத்திலேயே தங்கியுள்ளது. அத்துடன் தற்போதுள்ள பல அரசுகளில் காணப்படும் "மத்தியில் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டுள்ளது" அரசியலமைப்பு முறைமைக்குச் சவால் விடுவதாகவும் இருக்கும். சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகமானது இங்ஙனம் பலவழிகளிலும் பாவிக்கப்படுதல் சாத்தியமாதல் எதனாலென்றால் இந்த எண்ணக் கருவானது சுதந்திர அரசுத் தன்மை என்பதை மட்டுமன்றி வேறுபல பொருள்களையுஞ் சட்டத்தக்கதாகப் பொருள்கோடல் செய்யப்பட்டதகு தகவு கொண்டது என்பதனாலாகும். இன்று உலகென்பது தங்கியிருக்கும் உலகாகவேயுள்ளது. இதில் இறைமையுள்ள அரசின் பண்பியல்புகள் அல்லது சிறப்பம்சங்கள் என்பன வரவரக் குறைந்து கொண்டே போகின்றன.

மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது இத்தகைய பல்வேறு பொருள்கோடல்களுக்கும் பிரயோகங்களுக்கும் உகந்ததாவதுடன் இக்கோரிக்கையினை அதனது சரியான கட்டமைவுக்குள் இடுகின்றது என்றும் கூறலாம். மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது சுயநிர்ணய உரிமையை மட்டும் என்று தனித்துப் பார்க்காமல் எல்லா உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதை இலக்காகக் கொண்டது. இந்த உரிமைகளும் சமூகத்தின் பொதுநலன்களும் இதனால் சம்பந்தப்பட்டவதுடன் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் இயன்றளவு எல்லா உரிமைகளையும் பாதுகாக்கக் கூடியதான தீர்வினைக் காணுதலுஞ் சாத்தியமாகின்றது. இங்ஙனமாக, பிரிவினை மட்டுமே ஒரேயொரு தீர்வு என்பதற்குப் பதிலாக, மக்கள் தங்களது சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகித்து கூட்டாட்சியை உருவாக்குதல், குறிப்பிட்ட சில குழு உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவுமான அரசியல் தத்துவங்களைத் தரவல்ல உத்தரவாதங்களைப் பெறல், சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் சம்பந்தப்படும் விசேட உத்தரவாதங்களை வழங்கல், குழுவொன்றுக்கு மட்டுமான விசேட அங்கீகாரம் வழங்கும் ஏற்பாடு அல்லது நட்புறவுப் பங்கீடு ஜனநாயகம் (Consociational democracy) என்பதைப் பெறல் போன்றன இந்த அணுகுமுறையின் கீழ் சாத்தியமான தீர்வுகளாகும். இருந்தாலும், பிரிவினை மட்டுமே பொருத்தமான ஒரேயொரு தீர்வு என்பதை உணர்த்தி நிற்கும் நிகழ்வுகள் எழலாம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. குறிப்பாக, அரசொன்றிலுள்ள பெரும்பான்மையானது எக்காரணங் கொண்டும் சிறுபான்மையொன்றின் உள்ளமையை ஏற்க, அங்கீகரிக்க அல்லது இனத்துவ

ரீதியில் வேறான தேசியம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள மறுப்பின் அத்துடன் அவ்வரசின் வாழ்வில் தனக்குரிய பங்கை அச்சிறுபான்மைக் குழு பங்கிட்டுப் பெறுவதைத் தடுப்பின் வெளிவாரி சுயநிர்ணய உரிமை அல்லது பிரிவினை என்பதே இறுதி நம்பிக்கையொளியாக அமைய முடியும். ஆனால் இந்நிலையை எட்டுவதற்கு அந்த மக்கள் தமது சொந்த நாட்டிலேயே தாம் அந்நியர் போல நடாத்தப்படுவதை உணர்வதாக இருக்க வேண்டும்⁵⁸.

சுயநிர்ணய உரிமைக்கான மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையானது சுயநிர்ணய உரிமை பல்வேறு வழிகளில் பிரயோகிக்கப்படலாம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. அத்துடன் சுதந்திரம் அல்லது பிரிவினை என்பது ஏனையவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் சமூகத்தின் பொதுநலனைப் பேணல் என்பவற்றின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகையில் மிக அரிதாகப் பிரயோகிக்கப்படத்தக்க ஒரு விருப்பரிமையே என்பதையும் இந்த அணுகுமுறை அங்கீகரிக்கின்றது. இதன் காரணமாகத்தான், இந்த அணுகுமுறை ஒரேயொரு தீர்வினை மட்டும் கட்டாயமாக வலியுறுத்திக் கூறுவதாக இல்லாமல் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதிலும் மோதல்களைத் தீர்ப்பதிலும் நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டதாக இருப்பதால் தான் இது வெல்லாம் சாத்தியமாகின்றது⁵⁹. இறைமை விடயத்தில் கூட இது நெகிழ்வுப் போக்குக்கு வழிசமைக்க வல்லதாகின்றது. உதாரணமாக, வட அயர்லாந்திலுள்ள பிரிட்டிஷ், ஐரிஸ் பிரசைகளுக்கு வெவ்வேறு தேசிய அடையாளத்தை வழங்குவதன் மூலம் அங்குள்ள சூழ்நிலையில் சுயநிர்ணய உரிமையைப் பாதுகாக்க முயல்வதைக் காணலாம்.

முடிவுரை

சுயநிர்ணய உரிமை என்பது சர்வதேசச் சட்டத்தில் மனித உரிமை ஒன்றாக வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் நோக்கமானது குழுக்களின் உரிமைகளை குழுக்கள் என்றளவில் வைத்துப் பாதுகாத்தலாகும். இந்த உரிமையின் வளர்ச்சியும் மாறிவரும் ஏற்புடைமையும் அண்மைக் காலங்களில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சி என்ற கட்டமைவுக்குள்ளாகவே ஏற்பட்டு வருகின்றன. சுயநிர்ணய உரிமையானது நெறிமுறையான தன்மையில் பிரயோகிக்கப்படுவதற்கான சாத்தியமான எல்லா வழிமுறைகளும் தற்போது மனித உரிமைகள் நியதிகளுக்கு அமைவாகவே கருத்திலெடுக்கப்படுகின்றமை திருப்புமுனையாகவே அமைந்துள்ளது. இந்த மாற்றப் போக்கின் பாரிய தாக்கம் என்பது மற்றையவர்களுடைய மனித உரிமைகள் மீதான தாக்கம் எப்படியிருக்கும் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டே சுயநிர்ணய உரிமை பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது.

எனவேதான், இங்கு முன்வைக்கப்படும் மனித உரிமைகள் அணுகுமுறை என்பது சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கட்டமைவினைச் சுயநிர்ணய உரிமைக்குப் பிரயோகித்து நிற்பதால் இந்த வாதமானது முற்றுமுழுதாகச் சர்வதேச சட்டத்தின் வளர்ச்சியுடன் ஒத்துப் போகின்றது என்றாகும்.

மனித உரிமைகள் தொடர்பான போட்டிக் கோரிக்கைகள், நலன்கள், கடப்பாடுகள் என்பன அமைதிவழியில் தீர்க்கப்பட்டு வைக்கப்படுவதை சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் சட்டக் கட்டமைவு இயலச் செய்கின்றது. அத்துடன் சர்வதேச சமூகத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களையும் உரிமைகளையும் நலன்களையும் கரிசனையுடன் கவனத்திலெடுப்பதாகவும் இந்த அணுகுமுறை உள்ளது. இது போன்ற தொடர்புடைய மோதல்கள் எதற்கும் விடை காணச் சாத்தியமான ஒருசில தீர்வுகளை அனுமதிக்கின்ற அளவுக்கு இது போதியளவுக்கு நெகிழ்வானதாகவும் உள்ளது. இந்த மனித உரிமைகள் சட்டக் கட்டமைவினை சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்துக்குப் பாவிப்பதன் மூலம் சிக்கலான மோதல்களுக்கும் தீர்வுகள் காணப்பட முடியுமென்பது மட்டுமன்றி சுயநிர்ணய உரிமைக்கான முரணற்ற அணுகுமுறை ஒன்றை வளர்த்தெடுக்கவும் முடிகின்றது.

மேலும், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை சுயநிர்ணய உரிமைக்குப் பிரயோகிப்பதில் இன்னொரு நன்மையும் உள்ளது. இத்தகைய பிரயோகத்துக்கு அரசுகள் மனப்பூர்வ ஆதரவைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் அவை தமது இறைமை பூரணமானதல்ல என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கின்றன. இது குறிப்பாக, தமது ஆள்புலத்துக்குள் உள்ள நபர்களையும் குழுக்களையும் நடாத்தும் விதத்தில் அரசுக்குப் பூரண இறைமை இல்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாக்குகின்றது. மறுபுறத்தில், சுயநிர்ணய உரிமையைக் கோரி நிற்கும் குழுக்களானவை ஏனையவர்களது உரிமைகளை தனிநபர் ரீதியிலும் குழுக்கள் ரீதியிலும் தாம் மதிக்க வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்கள் என்பதையும் இந்தக் கட்டமைவு உறுதிப்படுத்துகின்றது. எனவே இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது ஆரம்பத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட மேற்கோளானது அதாவது ஐ.நா. வின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் வெளிப்படுத்தியிருந்த அச்சமானது பூதாகரமானதல்ல என்று கூறிவைக்கக் முடியும். சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பான மோதல்களுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு சர்வதேச சமூகம் பயன்படுத்துவதற்கென இன்று மாற்றுவழிகள் சில உள்ளன. அதற்கான கோட்பாடுகளும் நடபடி முறைகளும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனைப் பாவித்துத் தீர்வு காணும் முயற்சி பற்றியே குழுக்களும் சர்வதேச சமூகமும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும் என்பது மனித உரிமைவாதிகளது பெருவிருப்பாகும்.

முடிவநிலைக் குறிப்புகள்

1. The Statement is reproduced in A. Roberts and B. Kingsbury, *United Nations, Divided World*, 2nd ed. (Oxford University Press), Oxford, 1993pp. 470 - 98.
2. Article 4, Vienna Declaration and Programme of Action arising from the UN World Conference on Human Rights in 1993. See 32 *International Legal Materials* (1993), p.1661.
3. R. Mc Corquodale, "Self-determination : A Human Rights Approach" ,43 *International and Comparative Law Quarterly*(1994), pp. 857 - 865.
4. F. Teson, "The Kantian Theory of Internattional Law" , 92 *Columbia Law Review* (1992), pp. 53-54
5. *supra*. n. 1.
6. *ibid*.
7. See for full discussion on the Covenant D. Mc Goldrick, *The Human Rights Committee, Its Role in the Development of the International Covenant on Civil and Political Rights*, 1991, at p. 15.
8. UN General Assembly Resolution 2625 (XXV) adopted 24 October 1970.
9. CSCE Declaration on Principles Guiding Relations Between Participating States, 14 *International Legal Materials* (1975), p. 1292.
10. For the full text see 77 *American Journal of International Law* (1983), p. 103.
11. I. Brownlie, *Principles of Public International Law*, 4th ed. (Oxford University Press), Oxford, 1991, p. 513;
A. Cassese, *International Law in a Divided World* (Oxford University Press), Oxford, 1986, p. 136;
J. Crawford, The Rights of Peoples : Some Conclusions in J. Crawford (ed.), *The Rights of Peoples* (Oxford University Press), Oxford, 1988, pp. 159-166;
H. Gros Espiell, *The Right to Self-Determination, Implementation of UN Resolutions* (United Nations), 1978, para 85.
Also see 53 *British Year Book of International Law* (1982), pp. 366 - 79.

12. General Assembly Doc. A/39/40, pp. 142 - 143
13. *supra. n. 1.*
14. See A. Bloed, "Human Rights and Non-Intervention" in A. Bloed and P. van Dijk (eds.), *Essays on Human Rights in the Helsinki Process*, Nijhoff, (1985) at p. 57.
15. *supra. n. 2.*
16. 30 *International Legal Materials* (1991), at p. 1670.
17. See Human Rights Committee Expert Doc. A/45/40 Vol. II Annex IX, pp. 1-27.
18. *Filartiga v. Pena Irala* 630 F 2nd Circuit, 876, (1980), pp. 883-85.
19. 213 *UN Treaty Series* 222.
20. Thomas Buergenthal, The Revised OAS Charter and the Protection of Human Rights, 69 *American Journal of International Law* (1975), p. 828.
21. *supra. n. 10.*
22. UN Doc. A/810, at 71 (1948).
23. ICCPR. Art. 7; ECHR. Art. 3; ACHR. Art. 5(2).
24. See P. van Dijk and G. van Hoof, *Theory and Practice of the European Convention on Human Rights* (Kluwer), 2nd ed., 1990, pp. 585-606.
25. *Tyrer v. UK*, E.Ct.HR., Series A., Vol.26 (1978), pp. 15-16
26. D. Mc Goldrick, "The Development of the Conference on Security and Co-Operation in Europe From Process to Institution" in B. Jackson and D. Mc Goldrick (eds.), *Legal Visions of the New Europe* (Graham and Trotman), 1993, p. 135.
27. Opinion No. 2, 3 *European Journal of International Law* (1992), pp. 182-85.
28. *ibid.*
29. *supra. n. 11.*
30. *ibid.*

31. ECHR. Art. 17 and ACHR. Art. 29(a)
32. *Kjeldsen, Busk Madsen and Pedersen v Denmark*, E.Ct.H.R. Series A, Vol. 23 (1976) at para 53.
33. D. Van Wyk, *The Making of the Namibian Constitution : Lessons for Africa* , 24 *Comparative and International Law Journal of Southern Afrca* (1991) p. 341 at pp. 345-46.
34. A. Cassese, "The Israel PLO Agreement and Self-Determination" , 4 *European Journal of International Law* (1993), p. 564.
35. Opinion No. 4, 3 *European Journal of International Law* (1993), pp. 74-76.
36. *supra. n. 8.*
37. *supra. n. 8.*
38. *Keesing's Record of World Events*, April / May, 1990, June /July 1992.
39. J. Maguire, "*The Decolonization of Belizel: Self-Determination v. Territorial Integrity* , 22 *Virginia Journal of International Law* (1982), p. 849.
40. *Case Concerning the Frontier Dispute*, ICJ Reports, 1986, 554 at p. 567.
41. *supra. n. 27.*
42. M. Shaw, *Title to Territory in Africa* (Clarendon Press), Oxford, 1986, at p. 51.
43. *supra. n. 40.*
44. R. Mullerson, "The Continuity and Succession of States by Reference to the Former USSR and Yugoslavia" , 42 *International and Comparative Law Quarterly*, 1993, 473 at p. 487.
45. *supra. n. 40.*
46. *supra. n. 8.*
47. O. Schachter, "United Nations Law in the Gulf Conflict" , 85 *American Journal of International Law* 452 (1991) at pp. 468-69.
48. See R. Mc Corquodale, "The World has a Legal Duty to Protect the Kurds" , *The Independent*, London, 20 April 1991, p. 14.

49. E. Kamenka, "Human Rights, Peoples' Rights" in J. Crawford (ed.), *The Rights of Peoples*, *op. cit. supra. n. 10*, p. 127, at p. 133.
50. *28 International Legal Materials* 1382 (1989).
51. *Marckx v. Belgium*, E. Ct. H. R. Series A, Vol. 31 (1979) at p. 12.
52. *Pastor X and the Church of Scientology v. Sweden*, XXII *European Year Book* (1979) p. 244.
53. See also *Ireland v. UK*, E. Ct. H. R., Series A, Vol. 25 (1978) at para. 160.
54. For Statement made by the UK representative to the UN Commission on Human Rights, See 59 *British Year Book of International Law* (1988), p. 441
55. League of Nations Doc. B7. 21/68/106 (1921) at p. 28.
56. L. Buchheit, *Secession: The Legitimacy of Self-Determination*, Yale University Press, 1978.
L. C. Chen, "Self-Determination and World Public Order" , in 66 *Notre Dame Law Reports* (1991), 1287.
L. Brilmayer, "Session and Self-Determination : A Territorial Interpretation" , in 16 *Yale Journal of International Law* (1991), 177.
57. See H. Hannum, *Autonomy, Sovereignty and Self-Determination : The Accommodation of Conflicting Rights*, University of Pennsylvania Press, 1990.
58. *ibid.*, at p. 64.
59. *Belgian Linguistics Case*, E. Ct. H. R., Series A, Vol. 6, 1968, at para 3.

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று:

ஓர் கண்ணோட்டம்

எம். அல்பிறட்

வியாபார நிறுவனமொன்றின் நிதிக் கூற்றுக்கள் அந்நிறுவனத்தின் வியாபார செயல்பாடுகளின் விளைவுகளையும் நிதி நிலைமையினையும் வெளிப்படுத்தும் கூற்றுக்களாக இருப்பதினால் அவைகள் முக்கியமான கூற்றுக்களாக காணப்படுகின்றன. நிதிக் கூற்றுக்கள் என்று கூறும்போது நிறுவனத்தின் நிதியாண்டு இறுதியில் அந்நிதியாண்டில் இடம்பெற்ற வியாபாரக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் காரணமாக நிறுவனத்தில் என்ன நடந்தது? என்பதனை அறிக்கையிடும் ஓர் கருவியாகக் காணப்படுகின்றது. நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றான இலாப நட்டக் கணக்கினை (வருமானக் கூற்று) எடுத்து நோக்கின் அது குறிப்பிட்ட நிதியாண்டிற்கான இலாபங்கள், நட்டங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கான இலாபமானது அந்த இலாபத்தினை உருவாக்குவதற்கு பயன்படுத்திய மூலவளங்களிற்கான செலவுகளிலும் பார்க்க கூடுதலாக உள்ளனவா? அன்றேல் குறைவாக உள்ளனவா? என்பதனைக் கூறக் கூடியவையாக இருப்பதினால் ஒரு நிறுவனத்தின் குறித்த அதன் இலாபத்தன்மை குறித்து அறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றான ஐந்தொகையினை நோக்குமிடத்து அது குறிப்பிட்ட தினத்தில் நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமையினை வெளிப்படுத்தும் கூற்றாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கூற்றின் மூலம் குறிப்பிட்ட தினத்தில் நிறுவனத்தில் காணப்படும் ஆதனம், பொறி, உபகரணங்களின் விபரங்கள், முதலீடுகளின் விபரங்கள், நடைமுறைச் சொத்துக்களின் விபரங்கள், நடைமுறை பொறுப்புக்களின் விபரங்கள், நீண்டகாலப் பொறுப்புக்களின் விபரங்கள், உரிமையாளர் மூலதனங்களின் விபரங்கள் போன்றவற்றை அறியலாம்.

இலாப நட்டக் கணக்கும், ஐந்தொகையும் முறையே வருமான, செலவு விபரங்களையும் நிதி நிலைமையினையும் காட்டுகின்ற போதும் அவைகள்

நிறுவனத்தின் திரவத்தன்மையில் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைக் காட்டுவதில்லை. இவ்விரு நிதிக் கூற்றுக்களும் நிதி மூலங்கள், நிதிப் பிரயோகங்கள் சம்பந்தமான சில தகவல்களைக் வழங்கக்கூடியதாக இருந்த போதும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் எவ்வெவ் வழிகளில் நிதி பெறப்பட்டது? அது எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டது? தொடர்பான முழு விடயங்களையும் வழங்குவதில்லை. நிறுவனத்தின் நிதிக் கூற்றுக்களைப் பாவிப்போர் நிறுவனத்தில் நிதி எவ்வாறு கையாளப்படுகிறது? நிறுவனத்தினை இயக்குவதற்கு தேவையான நிதியை நிறுவனம் எவ்வாறு பெறுகின்றது? போன்ற விபரங்களை அறிய முயலுவர். நிறுவன இயக்கம் மூலம் பெறப்படும் அல்லது செலவழிக்கப்படும் காசு ஆனது அந்நிறுவனத்தில் உழைக்கப்படும் இலாபம் அல்லது நட்டத்திலிருந்து வேறுபடுகின்றது. நிறுவனத்தினால் உழைக்கப்படும் இலாபம் முழுவதும் காசாகப் பெறப்பட்டதாக கருதமுடியாது. ஏனெனில் இலாப நட்டக் கூற்றானது அட்டுறு கணக்கீட்டு கருதுகோள் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுவதினாலாகும். வருமானக் கூற்றில் வருமதிகளும், செல்மதிகளும், முற்பண பெறுவனவுகளும், முற்கொடுப்பனவுகளும் செம்மையாக்கப்படுவதினால் அவை உண்மையான காசுப் பெறுவனவுகளை அல்லது கொடுப்பனவுகளை வெளிக்காட்டுவதில்லை. உதாரணமாக மாத வாடகையாக ரூபா 1000 என இருக்குமிடத்து காசாக 10 மாத வாடகையாக ரூபா 10000 செலுத்தியிருந்தாலும் வருமானக் கூற்றில் இந்த நிதியாண்டு காலத்திற்கான வாடகையாக ரூபா 12000 காட்டப்படல் வேண்டும். இவ்வாறே ஐந்தொகையினை எடுத்து நோக்கினாலும் அது குறிப்பிட்ட தினத்தில் நிறுவனத்தின் நிதிநிலைமையினை சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துவதினால் இதுவும் குறிப்பிட்ட நிதியாண்டிற்கான நிதியசைவு, அது நிதி நிலைமையில் கொண்டிருக்கும் விளைவு போன்றவற்றினை வெளிப்படுத்துவதில்லை.

நிதிக் கூற்றுக்களில் காணப்படும் இவ்வகையான குறைபாடுகளின் காரணமாக குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிறுவன இயக்கத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேறிய நிதி, நிதியிடல் மற்றும் முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய நிதி ஆகியவற்றின் விபரங்களை வழங்கக் கூடியதான மேலதிக கூற்று ஒன்றின் தேவைப்பாடு உணரப்பட்டது. அவ்வாறான கூற்றினையே நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று ஆகும். இக் கூற்றின் மூலம் நிதியானது எவ்வழிகளில் பெறப்பட்டது? அவைகள் எவ்வாறு பிரயோகிக்கப்பட்டது? போன்ற விபரங்களினை கண்டு கொள்ளலாம். இது வருமானக் கூற்று, ஐந்தொகை என்பனவைகளுக்கு மாற்றீடாக அல்லாமல் மரபு ரீதியான இக் கூற்றுக்களில் வெளிக்காட்டப்படாமலுள்ள மிகவும் பிரயோசமான மேலதிக விபரங்களை காட்டுவதற்காக தயாரிக்கப்படுகின்றது.

ஆரம்பத்தில் இது ஐந்தொகையில் காணப்படும் பல்வேறு விடயங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு அல்லது குறைவினை பட்டியல் படுத்தி காண்பிக்கும் ஒரு கூற்றாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் 1961 இல் அத்தாட்சி பெற்ற பொதுக்கணக்காளர் அமெரிக்க நிறுவனத்தினால் இதன் முக்கியத்துவம்

அடையாளம் காணப்பட்டு இந்த நிறுவனத்தின் கணக்கீட்டு தத்துவங்களிற்கான சபையின் ஆதரவுடன் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் பெறுபேறாக 1963இல் கணக்கீட்டு தத்துவ சபை (Accounting Principles Board) பின்வருமாறு தனது பிரேரணையை செய்திருந்தது.

"நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று என்ற பெயரானது நிதி வளங்கள், நிதிப் பிரயோகக் கூற்று என மாற்ற வேண்டுவதுடன் நிறுவனத்தின் ஆண்டு அறிக்கைகளில் இது பிற்சேர்வாக உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்."

எனினும் ஆண்டு அறிக்கைகளில் இவ்வாறான உள்ளடக்கம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. மேற்படி பிரேரணையானது வியாபாரச் சமூகத்தினால் பெரிதாக வரவேற்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து 1971இல் கணக்கீட்டு தத்துவங்களிற்கான சபை அபிப்பிராயம் இலக்கம் 19 மூலம் இக்கூற்றானது கம்பனியின் ஆண்டு அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது அதன் ஒரு பகுதியாக கட்டாயமாக சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியதுடன் அதன் தலையங்கத்தையும், நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று எனவும் மாற்றியிருந்தது. மேலும், இக்கூற்று தொடர்பான வெளிப்படுத்தல்கள், வடிவம், குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளை கையாளும் முறை, நோக்கங்கள் குறித்தும் மாற்றங்களைச் செய்திருந்தது.

நிதிக்கான வரைவிலக்கணம்

பொது வழக்கில் நிதி என்பது காசினைக் குறிக்கும். எனினும், கணக்காளர், கல்விசார் கணக்காளர், நிதி நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர் நோக்கில் அது பரந்து பட்ட கருத்தினைக் கொண்டதாக உள்ளது. இங்கு நிதியானது தொழிற்படு மூலதனத்தின் அடிப்படையிலோ காசும் காசிற்கு சமமானவைகளின் அடிப்படையிலோ மொத்த நிதி மூலவளங்களின் அடிப்படையிலோ வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வரைவிலக்கணங்களின் அடிப்படையில் நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்றானது மூன்று வகைகளில் தயாரிக்கப்பட முடியும்.

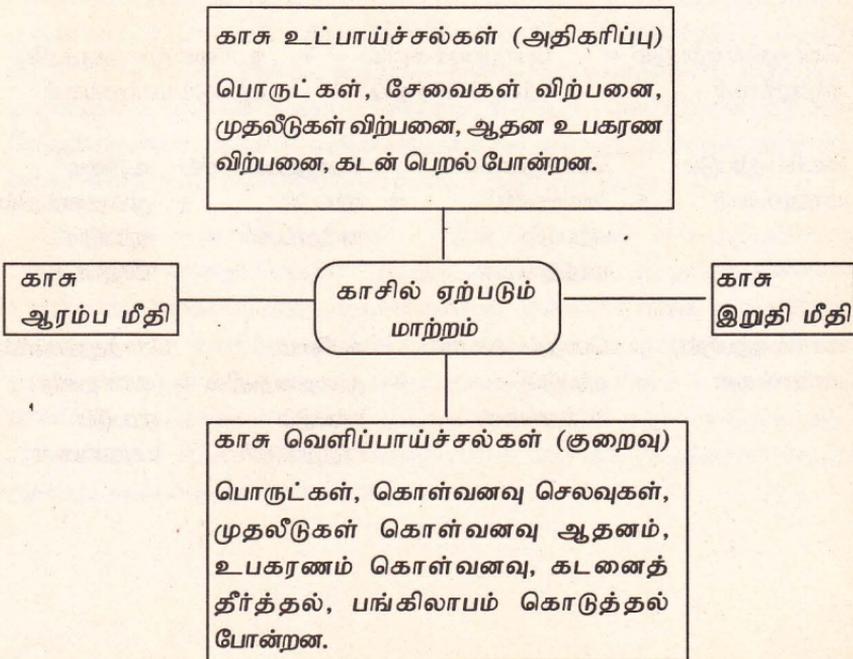
1. நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று - தொழிற்படு மூலதன அடிப்படை (நிதிப்பாய்ச்சல் கூற்று அல்லது நிதி மூலவள, நிதிப்பிரயோகக் கூற்று).
2. நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று - காசும் காசிற்கு சமமானவைகளின் அடிப்படை (காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று).
3. நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்று - மொத்த நிதி மூலவளங்களின் அடிப்படை.

இலங்கையில் நிதி நிலைமை மாற்றங்களுக்கான கூற்றானது 1995 வரை நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றாக கட்டாயமாக சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும் என கேட்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்நிலைமை 1996 ஜனவரி 01ம் திகதியுடன்

மாற்றமடைந்து இன்று இலங்கை பட்டயக் கணக்காளர் நிறுவகத்தால் இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் 02 டிசம்பர் 1998ம் திகதி வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட 1995ம் ஆண்டின் 15ம் இலக்க இலங்கை கணக்கீட்டு கணக்காய்வு நியமங்கள் சட்டத்தின் இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம் - 9இன் படி ஒரு முயற்சியானது தமது நிதிக் கூற்றுக்களை சமர்ப்பிக்கும் போது அந்நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றாக காசுப்பாய்ச்சல்க் கூற்றினையும் கட்டாயமாக தயாரிக்க வேண்டுமெனக் கூறுகின்றது. இந்நியமத்தின் நோக்காக குறிப்பிட்ட காலத்தின் நிறுவன செயற்பாடு, முதலீடு, நிதியிடல் நடவடிக்கைகளை வகைப்படுத்திக் காட்டக் கூடியதான காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றொன்றின் மூலம் நிறுவனத்தின் காசும் காசிற்கு சமமானவைகளில் ஏற்பட்ட வரலாற்று ரீதியான மாற்றங் குறித்த தகவல்களை அளிப்பதாகவுள்ளது.

காசு உட்பாய்ச்சலும், வெளிப்பாய்ச்சலும்

ஒரு நிறுவனத்தின் காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றானது எவ்வாறு தயாரிக்கப்படுகின்றது என்பது குறித்து ஆராய முன்னர் நிறுவனம் இயங்கும் போது எவ்வெவ்வழிகளில் காசு நிறுவனத்துள் உட்பாய்ச்சப்படுகின்றது? நிறுவனத்திலிருந்து எவ்வெவ் வழிகளில் காசு வெளிப்பாய்ச்சப்படுகின்றது? என்பது குறித்து முதலில் ஆராய்வது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். இதனை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றில் மேற்படி காசு உள்பாய்ச்சல்களும், வெளிப்பாய்ச்சல்களும் அவைகள் எவ்வெவ் வழிகளில் ஏற்பட்டனவோ அதற்கமைய நிறுவன செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள், முதலீட்டு நடவடிக்கைகள், நிதி நடவடிக்கைகள் என்னும் தலையங்கங்களின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு கணக்கீட்டு காலத்தில் ஒரு நிறுவனத்தில் ஏற்படும் காசு உள்பாய்ச்சல்களானது சொத்துக்களில் (காசு தவிர) குறைவினையும் பொறுப்புக்களிலும் உரிமையாளர் மூலதனத்திலும் அதிகரிப்பினையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு, காசு வெளிப்பாய்ச்சல்களானது சொத்துக்களில் (காசு தவிர) அதிகரிப்பினையும் பொறுப்புக்களிலும் உரிமையாளர் மூலதனத்திலும் குறைவினையும் ஏற்படுத்துகின்றது. காசு உள்பாய்ச்சல்களிற்கும் காசு வெளிப்பாய்ச்சல்களிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு அக்குறிப்பிட்ட கணக்கீட்டு காலத்தில் காசில் ஏற்பட்ட மாற்றமாக இருக்கும். இதனை நாம் அடிப்படை கணக்கீட்டு சமன்பாட்டிலிருந்து பின்வருமாறு காணலாம் :

காசில் ஏற்படும் மாற்றங்களிற்கான சமன்பாடு

சொத்துக்கள் = பொறுப்புக்கள் + உரிமை மூலதனம்

சொத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் = பொறுப்புக்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் + உரிமை மூலதனத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

காசில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் + சொத்துக்களில் (காசுதவிர) ஏற்படும் மாற்றங்கள் = பொறுப்புக்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் + உரிமை மூலதனத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

காசில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் = பொறுப்புக்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் + உரிமை மூலதனத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் - சொத்துக்களில் (காசு தவிர) ஏற்படும் மாற்றங்கள்

காசில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு	=	பொறுப்புக்களில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு	+	உரிமை மூலதனத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு	+	சொத்துக்களில் (காசு தவிர) ஏற்படும் குறைவு
-------------------------------	---	---	---	--	---	--

காசில் ஏற்படும் குறைவு	=	பொறுப்புக்களில் ஏற்படும் குறைவு	+	உரிமை மூலதனத்தில் ஏற்படும் குறைவு	+	சொத்துக்களில் (காசு தவிர) ஏற்படும் அதிகரிப்பு
---------------------------	---	---------------------------------------	---	--	---	--

காசும் காசிற்கு சமமானவைகளும்

காசு என்பது கையிலுள்ள காசிணையும் கேள்வி வைப்புக்களையும் குறித்து நிற்க காசிற்கு சமமானவைகள் பெறுமதியில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான ஆபத்து இல்லாத, தெரிந்த ஒரு காசுத்தொகைக்கு உடனடியாக காசாக மாற்றக் கூடிய குறுங்கால மிகக் கூடிய திரவத்தன்மை கொண்ட முதலீடுகளைக் குறித்து நிற்கின்றது. காசிற்கு சமமானவைகள் முதலீட்டிற்கு அல்லது வேறு தேவைகளுக்காகவல்லாது நிறுவனத்தின் குறுங்காலக் காசுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகப் பேணப்படுகின்றது. ஒரு முதலீடானது காசிற்கு சமமானவைகள் என கருதப்பட வேண்டுமாயின் அது தெரிந்தோர் காசுத்தொகைக்கு உடனடியாக மாற்றக் கூடியதாகவும், பெறுமதியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கான ஆபத்து அற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். எனவே காசிற்கு சமமானவைகள் மூன்றுமாதம் அல்லது அதனிலும் குறைவான தவணைகள் கொண்ட முதலீடுகளை உள்ளடக்குகின்றன. வங்கிக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் அவைகள் பொதுவாக நிதியிடல் நடவடிக்கைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. எனினும் கேட்டவுடன் திருப்பிச் செலுத்தக் கூடிய வங்கி மேலதிகப்பற்றுக்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவைகள் காசும் காசிற்கு சமமானவைகளுள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம் - 9 இன் படி குறிப்பிட்ட காலத்திற்கான காசுப்பாய்ச்சலானது செயற்பாட்டு, முதலிடல், நிதியிடல், நடவடிக்கைகள் என்றவாறு வகைப்படுத்தி அறிக்கையிடல் வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு காசு காசிற்கு சமமானவைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான நடவடிக்கைகளை வகைப்படுத்திக் கூறுவதன் மூலம் நிதிக் கூற்றுக்களைப் பின்போர் அவ்வொவ்வோர் நடவடிக்கைகளும் நிறுவனத்தின் நிதி நிலைமையில் எவ்வாறான விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது குறித்து அறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள்

செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் பிரதான வருமானம் ஈட்டலுடன் தொடர்புடைய நடவடிக்கைககள், முதலிடல், நிதியிடல் நடவடிக்கைககள் தவிர்ந்த நடவடிக்கைகள் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந் நடவடிக்கைகள் மூலம் ஏற்படுத்தப்படும் காசுப்பாய்ச்சலின் மூலம் நிறுவனத்தின் செயல்பாட்டு இயலாவினைப் பராமரிக்க, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த, பங்கிலாபத்தினை செலுத்த புதிய முதலீடுகளைச் செய்ய, போன்றவற்றிற்கு போதுமான காசுப்பாய்ச்சல் உருவாக்கப்படுகின்றனவா? என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலமான காசுப்பாய்ச்சல் நிறுவனத்தின் பிரதான வருமானம் ஈட்டும் செயற்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதால் அவை நிறுவனத்தின் தேறிய இலாபம் அல்லது நட்டங்களை தீர்மானிக்கும் வியாபார கொடுக்கல் வாங்கல்களிலிருந்து ஏற்படுவதாக இருக்கின்றது.

முதலீட்டு நடவடிக்கைகள்

முதலீட்டு நடவடிக்கைககள் என்பது நீண்ட கால சொத்துக்களினதும், காசிற்கு சமமானவைகளுள் உள்ளடக்கப்படாதுள்ள முதலீடுகளினதும் கொள்வனவு, விற்பனை தொடர்புடைய நடவடிக்கைகள் என இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம் வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ளது. முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் எதிர்கால வருமானத்தினையும், காசுப்பாய்ச்சலினையும் உருவாக்குவதினை நோக்காகக் கொண்ட நடவடிக்கைகளாகும். ஆதனம், பொறி, உபகரணம் போன்ற நீண்டகாலச் சொத்துக்களின் கொள்வனவு அல்லது விற்பனை, ஏனைய முயற்சிகளின் பங்கு கொள்வனவு அல்லது விற்பனை, வெளியாருக்கு கொடுத்த அல்லது வெளியாரிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

நிதியிடல் நடவடிக்கைகள்

இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம் 9இன் படி நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் என்பது ஒரு முயற்சியின் உரிமை முதலனத்தினதும் கடன்களினதும் பருமனிலும் உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றத்தினீன ஏற்படுத்துகின்ற நடவடிக்கைகள் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, பங்குகள் அல்லது தொகுதிக்கடன் விநியோகம், பங்குகள் அல்லது தொகுதிக்கடன் மீட்டல் போன்றன.

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினை தயாரித்தல்

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினைத் தயாரிப்பதன் மூலம் நிறுவனத்தின் காசும் காசிற்ரு சமமானவைகளில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு அல்லது குறைவினைக் காட்ட முடியும். அதாவது காசும், காசிற்ரு சமமானவைகளின் ஆரம்ப மீதிக்கும் இறுதி மீதிக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டிற்கான காரணங்களை செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள், முதலீட்டு நடவடிக்கைகள், நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் என்னும் மூன்று தலையங்களில் காட்டப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் இவ்வொவ்வொர் நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சல் கண்டு கொள்ளப்படும்.

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றின் வடிவம்

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினைத் தயாரிக்கும் போது முதலில் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சலும் அதனைத் தொடர்ந்து முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சலும் காண்பிக்கப்படும். செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சலானது நேர்முறை, நேரில்முறை, என்னும் இரு முறைகளில் காட்டப்படலாம். (அட்டவணை I, II இனைப் பார்க்கவும்) நேர் முறையில் ஒரு முயற்சி ஒன்றின் மொத்தக் காசுப் பெறுவனவுகள், மொத்த காசுக் கொடுப்பனவுகள் என்ற வகையில் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதேவேளை, நேரில் முறையில் தேறிய இலாபம் அல்லது நட்டத்துடன் பெறுமானத் தேய்வு ஏற்பாடுகள், பிற்போட்ட வரிகள் போன்ற காசுடன் தொடர்பற்ற நடவடிக்கைகள், கடந்தகால அல்லது எதிர்கால செயற்பாட்டுடன் தொடர்புள்ள வருமதிகள் அல்லது செல்மதிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் முதலீட்டு அல்லது நிதியிடல் காசோட்டத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் செம்மையாக்கப்பட்டு செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல் காணப்படுகின்றது.

இவ்விரு முறைகளையும் ஒப்பிட்டு அவதானிக்கும் போது முதலீட்டு நிதியிடல் நடவடிக்கைக்கான காசுப்பாய்ச்சல் வடிவங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதையும் தனியே செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான காசுப்பாய்ச்சல் வடிவம் மட்டும் வேறுபட்டிருப்பதனையும் அவதானிக்கலாம்.

அட்டவணை I

நேர்முறை

31.3.20 XX இல் முடிவடைந்த ஆண்டிற்கான காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று	
செயல்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல்	
வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து காசுப் பெறுவனவு	XX
விநியோகஸ்தர், ஊழியர்களுக்கான காசுக் கொடுப்பனவு	(XX)
செயல்பாட்டின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட காசு	XX
வட்டி செலுத்தியது	(XX)
வருமான வரி செலுத்தியது	(XX)
அசாதாரண விடயங்களுக்கு முன்பான காசுப்பாய்ச்சல்	XX
அசாதாரண விடய வருவாய்	XX
செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலமான தேறிய காசு	XX
முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல்	
ஆதனம், பொறி, உபகரணக் கொள்வனவு	(XX)
முதலீடு கொள்வனவு	(XX)
ஆதனம், பொறி, உபகரண விற்பனை	XX
முதலீடு விற்பனை	XX
வட்டி பெற்றது	XX
பங்கிலாபம் பெற்றது	XX
ஏனைய நிறுவன பங்குகள், தொகுதிக்கடன்கள் கொள்வனவு	(XX)
ஏனைய நிறுவன பங்குகள், தொகுதிக்கடன்கள் விற்பனை	XX
முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்திய தேறிய காசு	XX
நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல்	
பங்குகள் விநியோகம் மூலம் பெற்ற காசு	XX
தொகுதிக்கடன் மூலம் பெற்ற காசு	XX
பங்கு மீட்பிற்கு செலுத்திய காசு	(XX)
தொகுதிக்கடன் மீட்பிற்கு செலுத்திய காசு	(XX)
நீண்டகாலக்கடன் மூலம் பெற்ற காசு	XX
குத்தகை நிதிக்கான கொடுப்பனவு	(XX)
பங்கிலாபம் செலுத்தியது	(XX)
நிதியிடல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்திய தேறிய காசு	XX
காசும், காசிற்கு சமமானவைகளில் ஏற்பட்ட தேறிய அதிகரிப்பு/குறைவு	XX
காசும், காசிற்கு சமமானவைகளின் ஆரம்ப மீதி	XX
காசும் காசிற்கு சமமானவைகளின் இறுதி மீதி	XX

அட்டவணை II

நேரில் முறை

31.3.20XX இல் முடிவடைந்த ஆண்டிற்கான காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று	
செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல்	
வரி, அசாதாரண விடயங்களிற்கு முன்பான தேறிய இலாபம்	XX
செம்மையாக்கங்கள்	
பெறுமானத் தேய்வு	XX
ஆதனம், பொறி, உபகரண விற்பனை இலாபம்	(XX)
ஆதனம், உபகரண விற்பனை நட்டம்	XX
முதலீட்டு விற்பனை இலாபம்	(XX)
தொழிற்படு மூலதன மாற்றத்திற்கு முன்பான செயற்பாட்டு இலாபம்	
சரக்கிருப்பு அதிகரிப்பு	(XX)
கடன்பட்டோரில் குறைவு	XX
முற்பணக் கொடுப்பனவுகளில் அதிகரிப்பு	(XX)
கடன்கொடுத்தோரில் அதிகரிப்பு	XX
செல்மதி செலவுகளில் குறைவு	(XX)
செயற்பாட்டின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட காசு	XX
வட்டி செலுத்தியது	(XX)
வருமான வரி செலுத்தியது	(XX)
அசாதாரண விடயங்களுக்கு முன்பான காசுப்பாய்ச்சல்	XX
அசாதாரண விடய வருவாய்	XX
செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலமான தேறிய காசு	XX
முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான காசோட்டம்	
ஆதனம், பொறி, உபகரணக் கொள்வனவு	(XX)
முதலீடு கொள்வனவு	(XX)
ஆதனம், பொறி, உபகரண விற்பனை	XX
முதலீடு விற்பனை	XX
வட்டி பெற்றது	XX
பங்கிலாபம் பெற்றது	XX
ஏனைய நிறுவன பங்குகள், தொகுதிக்கடன்கள் கொள்வனவு	(XX)
ஏனைய நிறுவன பங்குகள், தொகுதிக்கடன்கள் விற்பனை	XX
முதலீட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்திய தேறிய காசு	XX

நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல்

பங்குகள் விநியோகம் மூலம் பெற்ற காசு	XX
தொகுதிக்கடன் மூலம் பெற்ற காசு	XX
பங்கு மீட்பிற்கு செலுத்திய காசு	(XX)
தொகுதிக்கடன் மீட்பிற்கு செலுத்திய காசு	(XX)
நீண்டகாலக்கடன் மூலம் பெற்ற காசு	XX
குத்தகை நிதிக்கான கொடுப்பனவு	(XX)
பங்கிலாபம் செலுத்தியது	(XX)
<i>நிதியிடல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்திய தேறிய காசு</i>	
காசும், காசிற்கு சமமானவைகளில் ஏற்பட்ட தேறிய அதிகரிப்பு/குறைவு	XX
காசும், காசிற்கு சமமானவைகளின் ஆரம்ப மீதி	XX
காசும் காசிற்கு சமமானவைகளின் இறுதி மீதி	XX

மேலும் நுணுக்கமாக நோக்குமிடத்து. செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசின் ஒரு பகுதியாகவுள்ள செயற்பாட்டின் மூலம் உருவாக்கிய காசினைக் காணும் முறை மட்டும் வேறுபட்டிருப்பதினைக் காணலாம். இந்த விடயம் மட்டுமே நேர்முறை, நேரில் முறை இரண்டிற்கும் இடையிலான பிரதான வேறுபாடாகும். நேர் முறையில் செயற்பாட்டின் மூலம் உருவாக்கிய காசானது நேரடியாக மொத்தப் பெறுவனவுகளிலிருந்து மொத்தக் கொடுப்பனவுகளைக் கழித்து காணப்படும் அதேவேளை நேரில் முறையில் இது தேறிய இலாபத்துடன் காசற்ற விடயங்கள் செம்மையாக்கப்படும் தொழிற்படு மூலதன மாற்றங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படும் காணப்படுகின்றது. இவ்விரு முறைகளையும் மேலும் நோக்குமிடத்து வட்டி, வரி, அசாதாரண விடயங்கள் தனியாக காட்டப்படுவதினை அவதானிக்கலாம்.

நேர் முறையிலோ அன்றேல் நேரில் முறையிலோ காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினை சமர்ப்பிக்க கூடியதாக இருந்த போதிலும் இலங்கையில் நிறுவனங்கள் நேர் முறையினைப் பாவிப்பதற்கு தூண்டப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையைப் போன்றே ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் "நிதிக் கணக்கீட்டு நியமங்களிற்கான சபை" யினால் நேர் முறை பாவனைக்கு யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. இச்சபையினால் 1987இல் வெளியிடப்பட்ட காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று இல. 95இன் படி இலங்கையில் உள்ளது போலவே ஒரு முயற்சியின் காசுப்பாய்ச்சலானது செயற்பாட்டு, முதலீட்டு. நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சல் என மூன்று பிரிவாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஐக்கிய ராச்சியத்தினைப் பொறுத்த வரை ஐக்கிய ராச்சிய கணக்கீட்டு நியமத்தின்படி காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றானது 23 மார்ச் 1992 பின்னர் நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றாகச் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும் என கேட்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நியமத்தின்படி காசுப்பாய்ச்சலானது செயற்பாட்டு, நடவடிக்கையிலான காசுப்பாய்ச்சல், முதலீடுகள், நிதிச்

சேவைகளிலான வருவாய், வரிக் கான காசுப்பாய்ச்சல், முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்கான காசோட்டம், நிதியிடல் நடவடிக்கைகளுக்கான காசுப்பாய்ச்சல் என்னும் ஐந்து பிரிவாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வெளிப்படுத்தல் தேவைப்பாடுகள்

இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-9 இன் படி பெற்ற வட்டி, கொடுத்த வட்டி, பெற்ற பங்கிலாபம், கொடுத்த பங்கிலாபம், அசாதாரண விடயங்கள், வருமானத்தின் மீதான வரி என்பவைகள் பொருத்தமான தலையங்கங்களின் கீழ் வெளிப்படுத்த வேண்டியதுடன் காசும், காசிற்கு சமமானவைகள் குறித்தும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளுள் வட்டி, பங்கிலாபம் என்பவைகள் எந்தத் தலையங்கத்தின் கீழ் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து தீர்க்கமாகக் கூறப்படவில்லை.

அ) வட்டி

பெற்ற வட்டியும், கொடுத்த வட்டியும் தேறிய இலாபத்தினை தீர்மானிப்பதற்கு கருத்தில் கொள்ளப்படுவதால் அதனை செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகக் கருதலாம். அதேவேளை, செய்யப்பட்ட முதலீட்டிற்கு கிடைக்கும் வட்டி என்ற வகையில் பெற்ற வட்டியினை முதலீட்டு விடயமாகவும், நிதிவளத்தினை பெறுவதற்கான செலவாக கொடுத்த வட்டி இருப்பதனால் அதனை நிதியிடல் விடயமாகவும் கருதப்பட முடியும். இருந்த போதும் நடைமுறையில் பெற்ற வட்டியினை முதலீட்டு காசுப்பாய்ச்சலாகவும் கொடுத்த வட்டியினை செயற்பாட்டு காசுப்பாய்ச்சலாகவும் கருதப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் கொடுத்த வட்டியினையும் பெற்ற வட்டியினையும் முறையே நிதியிடல், செயற்பாட்டு காசுப்பாய்ச்சல்களாகக் கருதுவதில் தவறேதும் இல்லை.

ஆ) பங்கிலாபம்

வட்டியினைப் போலவே பங்கிலாபம் குறித்தும் தீர்க்கமான முடிவேதும் இலங்கை கணக்கீட்டு நியமத்தில் கூறப்படவில்லை. பெற்ற வட்டியானது தேறிய இலாபத்தினைத் தீர்மானிக்கும் அதன் ஓர் அங்கமாக இருப்பதால் அதனை செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட முடியும். அதேவேளை வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து கொள்வனவு செய்த பங்குகளிலிருந்து பங்கிலாபம் கிடைப்பதால் இதனை முதலீட்டு நடவடிக்கையாகவும் கருதலாம். கொடுத்த பங்கிலாபத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நிறுவனம் பங்கு மூலதனத்தினை வழங்குவதன் மூலம் தனது நிதியினைப் பெற்றிருப்பதால் கொடுத்த பங்கிலாபத்தினை நிதிவளத்தை பெறுவதற்கான செலவாகக் கருதி அதனை நிதியிடல் நடவடிக்கை எனவும், இவ்வாறு பெறப்பட்ட நிதிவளம் நிறுவன

செயற்பாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருப்பதால் அதனைச் செயற்பாட்டுக் காசுப்பாய்ச்சலிலிருந்து செலுத்தக் கூடிய இயலுமை குறித்து நிதிக் கூற்றுக்களைப் பாவிப்போருக்கு உதவுமுகமாக கொடுத்த பங்கிலாபத்தினை செயற்பாட்டு நடவடிக்கையாகவும் கருதப்பட முடியும். எவ்வாறாயினும் நடைமுறையில் முதலீட்டு காசுப்பாய்ச்சலாகப் பெற்ற பங்கிலாபமும் நிதியிடல் காசுப்பாய்ச்சலாக கொடுத்த பங்கிலாபமும் கருதப்படுகின்றது.

இ) அசாதாரண விடயங்கள்

அசாதாரண விடயங்கள் என்பது நிறுவனத்தின் வழமையான வியாபார நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்களிலிருந்து வேறுபட்ட வழமையல்லாத, எதிர்பாராமல் ஏற்படும் விடயங்களாகும். இவைகளுக்கு உதாரணங்களாக ஏதாவதோர் அசாதாரண நிகழ்வினால் (வெள்ளம், தீபோன்ற) நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதி சேதமடைந்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட நட்டம், குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதியினை விற்பதால் ஏற்படும் இலாபம் அல்லது நட்டம், வழக்குத் தீர்ப்புகளால் ஏற்படும் பொறுப்பு போன்றவற்றைக் கூறிக் கொள்ளலாம். அசாதாரண விடயங்கள் இலாப நட்டக் கணக்கு தயாரிக்கும் போது அது தனியான தலையங்கத்தின் கீழ் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-10 கூறுகின்றது. இது சாதாரண வியாபார செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலம் பெறப்பட்ட இலாபத்திலிருந்து வரியினைக் கழித்துப் பெறப்படும் வரிக்குப் பிந்திய இலாபத்திலிருந்து அதன் தன்மைக்கேற்ப கூட்டியோ அல்லது கழித்தோ காட்டப்படும். அசாதாரண விடய இலாபத்திற்கு ஏதேனும் வரி செலுத்தப்பட்டு அல்லது செலுத்த வேண்டி இருந்தால் அது அசாதாரண விடயத்திலிருந்து கழித்து காட்டப்படும். இதனைப் பின்வருமாறு காட்டலாம் :

விதிவிலக்கான விடயங்களுக்கு முன்னரான இலாபம்	XX
விதிவிலக்கான விடயங்கள்	XX
வரிக்கு முந்திய சாதாரண செயற்பாட்டிற்கான இலாபம்	XX
வரி	(XX)
வரிக்கு பின்னரான இலாபம்	XX
அசாதாரண விடயங்கள் (இலாபம்)	XX
அதற்கான வரி (இருப்பின்)	(XX) XX
ஆண்டிற்கான இலாபம்	XX
	==

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினைப் பொறுத்த வரையில் அசாதாரண விடயத்துடன் தொடர்புடைய காசுப்பாய்ச்சலானது அது எந்த நடவடிக்கையுடன் தொடர்புபட்டுள்ளதோ அந்த நடவடிக்கையின் தலையங்கத்தின் கீழ்

காட்டப்பட வேண்டும். இந்த வெளிப்படுத்தலானது இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-10இன் வெளிப்படுத்தலிற்கும் மேலாக செய்யப்படல் வேண்டும்.

ஈ) வருமான வரி

இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-9 வருமானவரி பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றது :

"வரி மூலமான*காசுப்பாய்ச்சலானது நிதியிடல், முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் தொடர்புடையது என குறிப்பிட்டு அடையாளப்படுத்தப்படாதவிடத்து அது செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலமான காசுப்பாய்ச்சலாக வகைப்படுத்தப்பட்டு புறம்பாக வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்"

எனவே வரி ஆனது முதலீட்டு அல்லது நிதியிடல் நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடையது என நிச்சயமாக தெரியும் பட்சத்தில் அவைகள் அந்தந்த தலையங்களின் கீழ் காட்டப்படல் வேண்டும். எனினும் வரிச்செலவு முதலீட்டு அல்லது நிதியிடல் நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்புடையது என நேரடியாகத் தெரிந்திருந்தாலும் அதற்கான காசுப்பாய்ச்சலானது வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் ஏற்படுவதினால் நடைமுறையில் அதனை அடையாளம் காண்பதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே பொதுவாக செலுத்திய வரியானது செயற்பாட்டு நடவடிக்கை மூலமான காசுப்பாய்ச்சலாகக் கருதப்படுகின்றது.

உ) காசும், காசிற்கு சமமானவைகளின் பகுதிகள்

நிறுவனங்கள் காசும், காசிற்கு சமமானவைகளிலே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் குறித்து வெளிப்படுத்தல் செய்ய கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றில் காணப்படும் தொகையினை ஐந்தொகையில் காணப்படும் அதற்குச் சமமான விடயங்களது இணங்குவதற்கான கூற்றும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் எனக் கேட்கப்பட்டுள்ளனர். நிறுவனங்கள் காசும் காசிற்கு சமமானவைகளில் உள்ளடக்கப்பட்ட விடயங்கள் தீர்மானிப்பதில் மேற்கொண்ட கொள்கை பற்றி வெளித்தலை இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-3 இன் படி வெளிப்படுத்தலை செய்கின்றன. மேலும் இக்கொள்கையில் ஏதாவது மாற்றம் இருக்குமாயின் அதன் தாக்கம் குறித்து இலங்கை கணக்கீட்டு நியமம்-10 இன்படி அசாதாரண விடயங்கள், அடிப்படைத் தவறுகள், கணக்கீட்டு கொள்கைகளில் மாற்றங்கள் என்பதற்கமைய வெளிப்படுத்தல் செய்தல் வேண்டும்.

செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சல் : கணிப்பீட்டு நுட்பங்கள்

ஏனைய நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சலினைக் கணிப்பிடும் முறையுடன் ஒப்பிடும் போது செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சலினைக் கணிப்பது சற்று சிக்கலானதாகும். எனவே இதற்கு விற்பனை வருவாய், செலவுகள், ஏனைய காசுப்பாய்ச்சல்களில் எவ்வாறு ஒரு நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டு வட்டத்துடன் தொடர்புபட்டுள்ளன? என்பது குறித்து பூரண தெளிவினைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகின்றது. ஒரு நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டு வட்டம் என்னும் போது அது சரக்கினைக் கொள்வனவு செய்தல், அதனை விற்பனை செய்தல், வருமதியாளர்களிடமிருந்து காசினைச் சேகரித்தல், காசாக்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள எடுத்த சராசரிக் காலம் ஆகும் எனக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

1) சரக்கு கொள்வனவு

காசு மூலம் சரக்குக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருப்பின் காசு செலுத்தப்பட்டிருக்கும். கடனிற்கு கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருப்பின் அதனால் கடன் கொடுத்தோர் கணக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கும்.

2) சரக்கு விற்பனை

காசுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருப்பின் காசுப் பெறுகைகள் இடம் பெற்றிருக்கும். கடனிற்கு விற்கப்பட்டிருப்பின் அதனால் வருமதியாளர்கள் கணக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கும். கொள்விலையில் சரக்கிருப்பு குறைவடைந்திருக்கும். இவ் விற்பனையுடன் தொடர்புடைய விற்பனைச் செலவுகள் ஒன்றில் காசாக செலுத்தப்பட்டிருக்கும் அல்லது செல்மதிக் கணக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கும்.

3) வருமதியாளர்களிடமிருந்து காசைப் பெறல்

வருமதியாளரிடமிருந்து காசைப் பெறும் போது காசு நிறுவனத்திற்குள் வருவதினால் காசுக் கணக்கின் மீதி கூடும். இதனுடன் தொடர்புடைய நிர்வாகச் செலவுகள் ஏற்படும். இச்செலவுகள் ஒன்றில் காசாகச் செலுத்தப்படும். அன்றேல் செல்மதி செலவுக்கணக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கும். ஏற்கனவே இது தொடர்பாக முற்பணக் கொடுப்பனவுகள் எதுவும் இருக்குமாயின் அது குறைக்கப்படலாம் அல்லது நீக்கப்படலாம்.

எனவே இவ்வொவ்வோர் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் தேறிய இலாபத்தின் மீதும் தேறிய காசுப்பாய்ச்சலின் மீதும் தாக்கத்தினைக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக, கடன் விற்பனையை எடுத்து நோக்கில்

இதனால் விற்பனை வருவாயும், வருமதியாளர் கணக்குகள் மீதியும் அதிகரிக்கும். ஆனால் இந்நடவடிக்கையால் எவ்வித காசு உள்பாய்ச்சலும் ஏற்பட்டிருக்காது. பின்னர், வருமதியாளரிடமிருந்து காசினை சேகரிக்கும் போது விற்பனை வருவாயில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாது. ஆனால் காசு உள்பாய்ச்சல் இடம் பெற்றிருக்கும். இவ்வாறு காசிற்கு சரக்குகளைக் கொள்வனவு செய்திருப்பின் காசு வெளிப்பாய்ச்சல் ஏற்பட்டிருக்கும். கடன் கொள்வனவினை எடுத்து நோக்கில் அதற்கு எவ்வித உடனடியான செலவினப்பதிவுகளோ அன்றேல் காசு வெளிப்பாய்ச்சலோ இடம் பெற்றிருக்க மாட்டாது. இச் சரக்குகள் விற்பனை செய்யப்படும் போது மட்டும் செலவினைப்பதிவுவிற்கு சரக்கின் கொள்விலையாக இடம் பெறுகின்றது. ஆனால் இப்பதிவு இடம்பெறும் போது எவ்வித காசு வெளிப்பாய்ச்சலும் ஏற்படுவதில்லை.

செல்மதி செலவுகளை எடுத்து நோக்கில் கணக்கீட்டு காலத்தின் இறுதியில் இவைகள் செலவினமாகவும், நடைமுறைப் பொறுப்பாகவும் பதியப்படுகின்றன. இந்நிலையில் எவ்வித காசு வெளிப்பாய்ச்சலும் ஏற்படுவதில்லை. அடுத்த நிதியாண்டு காலத்தில் இந்நடைமுறைப் பொறுப்பினை காசாகச் செலுத்தும் போது காசு வெளிப்பாய்ச்சல் ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறே முற்பணக் கொடுக்கும் திகளை எடுத்து நோக்கில் இவைகளுக்கு நடைமுறை கணக்கீட்டு காலத்தில் காசுக் கொடுப்பனவுகள் ஏற்படுவதுடன் நடைமுறைச் சொத்தாகவும் பதியப்படுகின்றன.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று நேர் முறையில் காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினைத் தயாரிக்கும் போது இதில் ஓர் அங்கமான செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சலினைக் காணும் போது காசு உள்பாய்ச்சல்கள், வெளிப்பாய்ச்சல்கள் நேரடியாக கணிக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் நேரில் முறையில் இது தேறிய இலாபத்துடன் காசில் விளைவுகளைக் கொண்டிராத நடவடிக்கைகள் செம்மையாக்கப்பட்டு உண்மையாக ஏற்பட்ட தேறிய காசுப்பாய்ச்சல் கணிக்கப்படுகின்றது. இவைகளை அட்டவணை III, அட்டவணை IV என்பவைகள் மூலம் மிக இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

அட்டவணை III

அட்டுறு அடிப்படையிலான வருமானக் கூற்றினை காசு அடிப்படையிலான வருமானக் கூற்றாக மாற்றுகல்

அட்டுறு அடிப்படை வருமானக் கூற்று	செம்மையாக்கல்கள்	காசு அடிப்படை வருமானக் கூற்று
விற்பனை வருவாய்	+ வருமதியாளர் ஆரம்ப மீதி - வருமதியாளர் இறுதி மீதி	= வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பெற்ற காசு
கழி		கழி
விற்பனை சரக்கின் கொள்விலை	+ இறுதி இருப்பின் மீதி - ஆரம்ப இருப்பின் மீதி + விநியோகத்தரின் ஆரம்ப மீதி - விநியோகத்தரின் இறுதி மீதி	= விநியோகத்தர்களுக்கு செலுத்திய காசு
கழி		கழி
செலவுகள் (காசற்ற விடயங்கள் தவிர)	+ முற்பண்செலவுகளின் இறுதிமீதி - முற்பண்செலவுகளின் ஆரம்பமீதி + செம்மதிசெலவுகளின் ஆரம்பமீதி - செம்மதிசெலவுகளின் இறுதிமீதி	= செலவுகளுக்காக செலுத்திய காசு
கழி		கழி
காசற்ற விடயங்கள். பெறுமானத் தேய்வு. சொத்து விற்பனை நட்டம் போன்றன)		
சமன்		சமன்
தேறிய வருவாய் (அட்டுறு அடிப்படை)		தேறிய வருவாய் (காசு அடிப்படை)

தேறிய இலாபத்தினை செயற்பாட்டு மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சலாக
மாற்றுதல்

தேறிய இலாபம்

பெறுமானத் தேய்வு
வருமதியாளர் கணக்குகளில் குறைவு
வருமதி வட்டியில் குறைவு
சரக்கிருப்பில் குறைவு
முற்பணக் கொடுப்பனவுகளில் குறைவு
சென்மதியாளர் கணக்குகளில் அதிகரிப்பு
சென்மதி செலவுகளில் அதிகரிப்பு
சென்மதி வட்டியில் அதிகரிப்பு
சென்மதி வருமானவரியில் அதிகரிப்பு
சொத்துக்கள் விற்பனை நடட்டம்

கழி

வருமதியாளர் கணக்குகளில் அதிகரிப்பு
வருமதி வட்டியில் அதிகரிப்பு
சரக்கிருப்பில் அதிகரிப்பு
முற்பணக் கொடுப்பனவுகளில் அதிகரிப்பு
நடைமுறைச் சொத்துக்களில் அதிகரிப்பு
சென்மதியாளர் கணக்குகளில் குறைவு
சென்மதி செலவுகளில் குறைவு
சென்மதி வட்டியில் குறைவு
சென்மதி வருமானவரியில் குறைவு
சொத்து விற்பனை இலாபங்கள்

சமன்

செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலமான தேறிய காசுப்பாய்ச்சல்

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றின் முக்கியத்துவம்

காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றானது பல காரணங்களால் மிகவும் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டதன் காரணத்தினாலேயே இது நிதிக் கூற்றுக்களில் ஒன்றாக சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும் என 1995ஆம் ஆண்டின் 15ஆம் இலக்க இலங்கை கணக்கீட்டு மற்றும் கணக்காய்வு நியமங்கள் சட்டத்தினால் வேண்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான காரணங்களில் சில வருமாறு:

- 1) நிதிக் கூற்றுக்களான இலாப நட்டக் கணக்கும் (வருமானக் கூற்று) ஐந்தொகையும் கம்பனியின் நடவடிக்கைகளுக்கும் கணக்கீட்டு தகவல்களை பாவிப்போருக்கும் அறிக்கையிடப்பட்ட தகவல்களுக்கும் இடையிலான முக்கிய தொடர்பினை விளக்குவதில்லை. எனவே குறிப்பிட்ட கணக்கீட்டு காலப்பகுதியில் நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டு முதலீட்டு நிதியிடல் நடவடிக்கைகள் மூலமான காசுப்பாய்ச்சலினைக் காட்டக் கூடியவாறான ஒரு நிதிக் கூற்று தேவைப்படுகின்றது. இத் தேவைப்பாட்டை காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று நிறைவேற்றுகின்றது.
- 2) இது காசு நிலைமையினை பாதிக்கக்கூடிய நிதி நிகழ்வுகளின் தன்மையினை விளக்குவதுடன் காசும் காசிற்கு சமமானவைகளின் ஆரம்ப மீதிக்கும் இறுதி மீதிக்குமிடையிலான வேறுபாட்டிற்கான காரணங்களையும் விளக்குகின்றது.
- 3) நிதி திட்டமிடல் நோக்கில் இது மிகவும் பிரயோசனமானதாகவுள்ளது. பாதீட்டு திட்டமிடலில் காசுப் பாதீட்டு மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு காசுப் பாதீட்டு தயாரிப்பதனால் காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது.
- 4) காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றில் காணப்படும் விபரங்களை ஏனைய நிதிக் கூற்றுக்களான வருமானக் கூற்று, ஐந்தொகையுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் போது நிதிக் கூற்றுக்களைப் பாவிக்கும் வெளியார் பின்வருவன குறித்து தகவல்களை பெறக்கூடியதாக இருப்பதால் இது முக்கியம் பெறுகின்றது:
  - அ) எதிர் காலத்தில் தேறிய காசுப்பாய்ச்சலினைப் பெறக் கூடிய நிறுவனத்தின் இயலுமை.
  - ஆ) நிறுவன கடப்பாடுகளையும், பங்கிலாபத்தையும் செலுத்தக் கூடிய கம்பனியின் இயலுமை.
  - இ) வெளிவாரியான நிதியிடலிற்கான கம்பனியின் தேவைப்பாடு.

f) நிறுவனத்தின் தேறிய வருமானத்திற்கும் காசுப் பெறுவனவுகள், காசுக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டிற்கான காரணணங்கள்.

5) நிறுவன உரிமையாளர், ஆர்வம் மிக்க முதலீட்டாளர், கடன் கொடுத்தோர் காசுப்பாய்ச்சல் கூற்றில் காணப்படும் தகவல்களின் மூலமாக நிறுவனத்தின் முகாமையானது எவ்வளவு வினைத்திறனுடன் காசினைப் பெற்றுள்ளது? அதனை எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளது? என்பன குறித்து மதிப்பிட முடிகின்றமை.

காசோட்டக் கூற்றின் மட்டுப்படுத்தல்கள்

நிதி நிலைமையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினை அளவிடுவதற்கு காசும் காசிற்கு சமமானவைகளும், அவைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் போதுமானவைகளாக இருக்காது. உதாரணமாக, ஒரு நிறுவனம் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் மிகவும் திருப்பதிகரமான காசும் காசிற்கு சமமானவைகளைக் கொண்டிருக்கலாம். இந்நிலைமை நிறுவனம் ஒரு கொடுப்பனவை தற்காலிகமாக தாமதப்படுத்தி வைத்திருப்பதன் காரணத்தினாலோ அன்றோல் சொத்தினை விற்றதன் காரணத்தினாலோ ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிறுவனம் அதற்கடுத்த காலப்பகுதியில் கடன்கொடுத்தோருக்கு காசினை செலுத்த வேண்டியதாக இருந்தாலோ அல்லது ஒரு சொத்தினை கொள்வனவு செய்ய வேண்டி இருந்தாலோ அந்நிறுவனத்தின் காசு நிலைமை மிகவும் பாதிப்படையும். காசுப்பாய்ச்சல் கூற்று நிதி நிலைமை மாற்றத்தினை சரியாக குறிப்பிட்டுக் காட்டாததாகவும் குறைபாடு கொண்டதாகவும் அமையும். மேலும் இக்கூற்று குறுங்கால நிதித் திட்டமிடலிற்கு உபயோகமானதாக இருக்குமேயன்றி நீண்டகால நிதித் திட்டத்திற்கு அல்ல.

References

1. American Institute of Certified Public Accountants (AICPA), (1971) , "Reporting Changes in Financial Position " Opinion of the Accounting Principles Board No. 19, USA.
2. American Accounting Association (AAA), (1966), A Statement of Basic Accounting Theory, AAA, USA.
3. Anton, H. R. (1980) , Accounting for the Flaw of Funds, Houghton Mifflin Company.

4. Blake, J. (1997) , Accounting Statements, 6th Edition, Pitman Publishing Co., U.K.
5. Davidson, S. and Weil, R. L. (1977), Handbook of modern Accounting, McGraw-Hill, New York, pp. 325.
6. Hendriksen, Eldon S. (1984), Accounting Theory , Irwin, USA.
7. Glautier, M.W.E and Underdown, B. (1994), Accounting Theory and Practice, 5th Edition, Pitman Publishing Co., pp. 32.
8. Institute of Chartered Accountants of Sri Lanka, (1998), Sri Lanka Accounting and Auditing Standards Act, No. 15 of 1995, The Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.
9. John Walts, (1996), Accounting in the Business Environment , 2nd Edition, Pitman Publishing HD, UK, pp. 345-373.
10. Lee, G. A. (1986), Modern Financial Accounting, 4th Edition , Van Nostrand Reihold, UK, pp.10.
11. Lele, R. K. and Jawahar Lal, (1996), Accounting Theory , Himalaya Publishing House, New Delhi, pp. 345-401.
12. Lewis, R. and Pendrill, D. (1996), Advanced Financial Accounting, 5th Edition, Pitman Publishing Co., UK.
13. Loren A Nakolai, John D. Bazley and James C. Stallman, (1987), Principles of Accounting, Chapter 19 : Statement of cash flows, 2nd Edition , PWS - KENT publishing Company, Boston, U.S.A.
14. Moore, C. L. and Jaedicke, R. K. (1976), Managerial Accounting , South Western Publishing Co., New York, pp. 232.
15. Parker, R. and Yameg, B.N. (1994), Accounting Histoty, Oxford University Press.
16. Perry Mason, (1961), "Cash Flow Analysis and the funds Statement", Accounting Research study, No. 2, AICPA, pp. 49-50.
17. Robert N. Anthony and James S. Reece, (1995), Accounting Principles , 6th Edition, Richard D Irwin, Inc., U. S. A., pp. 265-295.
18. Taylor, P. J. and Brain Underdown, (1992), Financial Accounting, Butterworth Heinemann, U.K.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெப்பை

(எம்.ஐ.எம். அமீன் எழுதிய இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் அறிஞர் சித்திலெப்பை, அல்ஹஸனாத் வெளியீட்டுப் பணியகம், ஹெம்மாத்தகம், இலங்கை, 1997, 150 பக்கங்கள்.)

"பௌத்த, இந்து சமூகங்களில் விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய போதிய ஆய்வுகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை. முஸ்லிம்கள் பற்றிய இவ்வாய்வுகள் அவர்கள் மேற்கொண்ட எழுத்து முயற்சிகள், சமய சீர்திருத்தங்கள், அவர்கள் விடுத்த அரசியல் உரிமைக் கோரிக்கைகள் முதலாம் பல அம்சங்கள் ஊடாக ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது." இது எம்.ஐ.எம். அமீன் தனது முன்னுரையில் கூறியுள்ள முக்கியமான கருத்து.

அறிஞர் சித்திலெப்பை பற்றிய ஆய்வு முழுமை பெறுவதற்கும், முஸ்லிம்களின் 19ஆம் நூற்றாண்டு விழிப்புணர்ச்சி பற்றி அறிவதற்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லிம்கள் பற்றிய விவரமான வரலாற்று ஆய்வு அவசியமாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லிம்களின் விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்கியதிலும் உருவாக்கி வந்துகொண்டிருந்த விழிப்புணர்ச்சிக்குத் தாரான்மைத் தத்துவத்தை அறிவுபூர்வமாக வழங்கியதிலும் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் பங்களிப்பு வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையதாகும்.

அறிஞர் சித்திலெப்பை பற்றிய எந்த எழுத்தும், உரையும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை இலங்கை அளவிலும் இந்திய உபகண்ட அளவிலும் எடுத்துக்கூறாதது திருப்தியாகாது. அந்தப் பின்னணியை எம்.ஐ.எம். அமீன் இந் நூலில் பல்வேறு மட்டங்களில், இயல்புகளில் ஒருங்கிணைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு நிலையாகும்.

19ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு முக்கிய காலப் பிரிவாகும். ஐரோப்பா எங்கனும் 19ஆம் நூற்றாண்டு முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாற்றங்கள் வேகமடைந்து வந்ததைப் பிரதிபலித்தது. இதன் பாதிப்புக்கள் இலங்கை இந்திய நாடுகளிலும் நிகழ்ந்தன. 20ஆம் நூற்றாண்டிற்கான முக்கிய அடிப்படைகள் இந்நூற்றாண்டில் தான் பெரிதும் நிலை நிறுத்தப்பட்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டு கடந்து போன நூற்றாண்டுகள் அனைத்தையும் விட வேறுபட்டதாக, புதியதாக அமையும் என 1830களிலேயே ஜெர்மனியக் கவி கெய்தே

முன்னறிவிப்புச் செய்திருந்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டு வரலாறு சமூக வரலாறு, விஞ்ஞான அடிப்படை, சமய, அரசியல், ஜனநாயக விழிப்புணர்வு ஒவ்வொன்றிலும் இக்கருத்து பிரதிபலிப்பதைக் காண முடியும். சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் 19ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் புரட்சிகரமான உள்ளடக்கம் இருக்கிறது.

இலங்கையின் வரலாற்றிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு முக்கிய கால கட்டமாகும். எனினும் முஸ்லிம்களின் அரசியல் சமூக வரலாற்று அம்சங்கள் விழிப்புணர்வு எழுச்சிகள் எவ்வாறிருந்தது என்பது இருள் படிந்ததாகவே உள்ளது. வரலாற்றறிஞர் எம்.எம்.எம். மஹ்ராப் போன்றவர்களின் ஆய்வுகள் இத்துறையில் சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியவை என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டாதிருக்க முடியாது. ஆயினும் இந்த நூற்றாண்டிற்குரிய உள்ளார்ந்த பண்புகளையும் சமய அரசியல் போக்குகளையும் ஆழமான சமூகவியல் வரலாற்றியல் நோக்கில் முஸ்லிம்காரன் சார்பாகப் பார்ப்பதற்கான சில முன்னோடி ஆய்வு முறைகள் அமீனினால் இந்நூலில் செயல்-நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை வியந்து கூறாதிருக்க முடியாது.

20ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முஸ்லிம்களைத் தயார்படுத்தும் ஒரு வழிகாட்டியாக சித்திலெப்பை விளங்கினார். மிகவும் இறுக்கமான சமயக் கருத்துக்களாலும் பழைமை வாதங்களாலும் முன்னேற்றத்திற்கு எதிராக இருந்த ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை நோக்கி அவர் செயற்பட வேண்டியிருந்தது. கல்வி, அரசியல், சமயம், பகுத்தறிவு, விஞ்ஞானம் ஆகிய ஒவ்வொன்றிற்கும் ஸ்திரீப்பாட்டை நோக்கிய அடித்தளத்தை உருவாக்குவது அவசியமாக இருந்தது.

சித்திலெப்பையின் வரலாறு எழுதப்பட்ட வரலாறு அல்ல. கவிஞர் ஏ. இக்பால் 1960ல் வெளியிட்ட மறுமலர்ச்சித் தந்தை நூலுக்கு முன்னர் அவர் பற்றி எழுதி வைக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க பதிவுகள் எதுவும் கிடையாது. இந்த நிலையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் சித்திலெப்பையை 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் படைக்க முன்வருவது ஒரு அயற்சியூட்டும் ஆய்வு முயற்சியாகும். வாழ்க்கை வரலாறு, எழுத்துப் பணிகள், சமூக சீர்திருத்தம், கல்விப் பணிகள், அரசியற் பங்களிப்பு, சமகாலத்தவர் பார்வையில் என்ற ஆறு அத்தியாயங்களினூடாக அமீன் இக்கடின பணியை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

சித்திலெப்பையின் வாழ்வையும் பணிகளையும் பல கோணங்களில் ஆராயும் இந்நூலில் அண்ணாரது ஆளுமை, ஆற்றல், பங்களிப்பு அனைத்தையும் வாசகர்கள் முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் நூல் என்று கருதுகிறோம். அரிய செய்திகள் பலவற்றை முயன்று சேகரித்தும் தம் அறிவையும் ஆற்றலையும் செவ்வனே பிரயோகித்தும் அமீன் அவர்களால் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அணிந்துரையில் கூறியிருப்பது இந்நூல் பற்றிய சிறந்த மதிப்பீடாகும்.

ஏனைய வரலாற்று சமூகவியற் சான்றுகளைவிட அக்காலப்பகுதியையும் சித்திலெப்பையின் பங்களிப்பையும் அறிந்து கொள்வதற்கு எழுதப்பட்ட

ஆவணங்களாக இருப்பது சித்திலெப்பையின் 'முஸ்லிம் நேசன்' போன்ற சொந்த செய்தி இதழ்களும் அவர் வெளியிட்ட ஏனைய சஞ்சிகைகளுமாகும். அமீன் முடிந்தவரை நுணுக்கமாக இவற்றைப் பரிசீலனை செய்து பயன்படுத்தியிருப்பது புதிய சமூகத்தவர்களுக்கும் தூண்டுதலாகவோ ஆதாரமாகவோ இருக்கும் என்று உறுதியாகக் கருதலாம். 1912ஆம் ஆண்டுகளின் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத்தை அறிவதற்கு அவரது சொந்த இதழான 'அல்ஹிலாலை' ஆய்வாளர் பயன்படுத்தப்படுவதுபோல 'முஸ்லிம் நேசனும்' ஏனைய இதழ்களும் சித்திலெப்பை ஆய்வுக்கு முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது இந்நூலின் மற்றொரு சிறப்பெனக் கருதலாம்.

எம்.ஐ.எம். அனஸ்
மெய்யியல் துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழம்
பேராதனை.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text.

Chief Editor

M.S.M. Anes

Executive Editor

M. Alfred

Assistant Editor

N.P. Saifudeen

Advisory Board

Prof. A. Sivarajah
 Prof. M.S. Mookiah
 Prof.M.Sinnathamby
 Dr. M.A. Nuhman
 J. Nigel

Editorial Board

Prof. Kanagaratnam
 M.I. Ameen
 Dr. Thuraimanoharan
 V. Ameerdeen
 S. Sivarajasingham
 V. Sivayogalingham

Journal of '*Aivu*' is an academic refereed Journal Published Two times a year (January/July).

Manuscripts should be clearly typed in double space. length should be 20 to 30 pages for articles and five or less for book reviews. Cite all bibliographical information in end notes. Every manuscript must include a 100 word long abstract.

All rights reserved. No part of the contents of this Journal may be reproduced in any form without the written Permission.

Articles for publication, Books for Review, Book Review, Subscriptions etc. May be sent to

Chief Editor*Aivu*

Social Science Journal
 C72, University Quarters
 Meewathura
 Peradeniya
 Sri Lanka.

Subscription Rates

Domestic: Institutions : Rs. 475
 Individuals : Rs. 175
 Overseas : Institutions : US \$ 20
 Individuals : US \$ 10
 Single issue 100/=

* Individual subscriptions will be accepted for either one year or for five years at a time

E-Mail : anes@arts.pdn.ac.lk

பொருளடக்கம்

பிரான்சின் அரசியல் முறை
- பேராசிரியர் அ. சிவராஜா -

அபிவிருத்தியும் தொழில் பயிற்சியும்
- பேராசிரியர் மா.செ. முக்கையா -

மனிதவள விருத்தியும் கல்வி செயற்பாடும்
- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் -

குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார
அபிவிருத்தியில் நவீன தொழில் நுட்ப பயன்பாட்டின்
முக்கியத்துவம்
- ஜோன் ஜைஜல் -

மனித உரிமைகளும் சுயநிர்ணய
உரிமையும் 'சர்வதேச சட்ட நோக்கு'
- வி.ரி. தமிழ்மாறன் -

காசுபாச்சல் கூற்று : ஒரு கண்ணோட்டம்
- எம். அல்பிரட் *